

**/ GAZETA /** NIECH PRAWO ZAWSZE PRAWO ZNACZY

MAJ  
~~0~~ ~~5~~  
2026

# POLICYJNA

gazeta.policja.pl

nr 5 (65), ISSN 2719-7425



# FENIKS

**NA DRODZE**

KAMPANIA SPOŁECZNA  
POLICJI

s. 4

KRYPTOWALUTY  
CZ. 2

s. 8

NOWOCZESNE TECHNOLOGIE  
DLA BEZPIECZEŃSTWA

s. 36

#zaginioneNIEzapomniane

**116 000**  
Telefon w Sprawie Zaginionego  
Dziecka i Nastolatka



Międzynarodowy Dzień Dziecka Zaginionego  
25 maja

ORGANIZATORZY KAMPAII



Fundacja  
**ITAKA**  
Centrum Poszukiwań  
Ludzi Zaginionych

PATRONAT HONOROWY

**Rzecznik  
Praw Dziecka**

**SPIS TREŚCI**



Bezpieczeństwo w ruchu drogowym pozostaje jednym w głównych priorytetów działania polskiej Policji, dlatego policjanci cały czas podnoszą swoje kompetencje uczestnicząc w szkoleniach.

- KAMPAANIA SPOŁECZNA POLICJI**
- 4 Zaginięcie, ucieczka, powrót – z koordynatorką linii wsparcia Fundacji ITAKA rozmawia Izabela Pajdała
- 7 #zaginioneNIEzapomniane
- PRZESTĘPCZOŚĆ GOSPODARCZA**
- 8 Kryptowaluty, czynności procesowe
- DOSKONALENIE ZAWODOWE**
- 14 Seminarium „Zwierzęta w służbie człowiekowi”
- TROPIC-9 DOSKONALENIE ZAWODOWE**
- 16 Poszukiwania to gra zespołowa
- MEDYCYNA W POLICJI**
- 19 Nowe wytyczne TC3
- DOSKONALENIE ZAWODOWE**
- 20 K-9 mantrailing – zasady współpracy
- 22 Jazda = technika
- POLICJANT, KTÓRY MI POMÓGŁ**
- 24 Dobro innych jest najważniejsze – asp. Piotr Pióro
- MODERNIZACJA POLICJI**
- 26 Od pychówki do PARKERA
- TYLKO SŁUŻBA**
- 30 Pomagamy i chronimy
- TRUDE INTERWENCJE**
- 32 Uzyskanie dostępu do danych cyfrowych w sprawach CSAM
- TARGI POLSECURE**
- 36 Nowoczesne technologie dla bezpieczeństwa

- PRAWO**
- 38 Doprowadzenie przez Policję do kwalifikacji wojskowej
- 40 KRAJ**
- CYBERPROFILAKTYKA**
- 42 Patostreaming
- 44 SPORT**
- 45 KRAJ**
- HISTORIA**
- 46 Policyjne kalendarium
- SZKOLNICTWO POLICYJNE**
- 48 Szkolimy się w ośrodkach
- 50 KRAJ**
- 51 ODZNACZENI ZA NARAŻENIE ŻYCIA**

QR kod do podcastów „Gazety Policyjnej”, w których członkowie redakcji opowiadają o kulisach powstawania kolejnych numerów



Okładka: lukasz kędzióra

## ZAGINIECIE,

## UCIECZKA,

## POWROT

Uciezki dzieci i młodzieży są główną przyczyną zaginięć małoletnich w Polsce. Rocznie notuje się ponad 2000 zaginięć osób poniżej 17 roku życia, z których większość to uciezki z domów lub placówek opiekuńczych wywołane konfliktami, przemocą lub problemami emocjonalnymi. Na szczęście ponad 95 proc. dzieci odnajduje się w ciągu pierwszego tygodnia. Problem jednak jest alarmujący. Ogromnie ważnym i trudnym elementem jest powrót nastolatka do domu i środowiska rówieśniczego. O tym, jak poradzić sobie z taką sytuacją

z Anetą BAŃKOWSKĄ,

psycholożką, koordynatorką linii wsparcia Fundacji ITAKA rozmawia Izabela PAJDAŁA.



W przestrzeni medialnej często ostatnio słyszymy zdanie „bądź uważny na swoje dziecko” – co to znaczy? Czy będąc uważnym można zapobiec zaginięciom dzieci czy ich uciezkom z domu?

W dzisiejszych czasach rodzice mają trudne zadanie i bardzo trudną rolę, ponieważ nie są w stanie uchronić dziecka przed wszystkimi zagrożeniami. Często jest tak, że uciezki spowodowane są tym, co się dzieje w domu, ale nie zawsze. Mamy też ten obszar, który się dzieje poza domem, czyli w szkole i w relacjach rówieśniczych. Warto, żeby rodzice podnosili swoje kompetencje i dbali o relację z dzieckiem, by być dla niego wsparciem bez względu na sytuację.

Czyli co można zrobić? Bo to tak prosto brzmi, a w rzeczywistości okazuje się dużo bardziej skomplikowane. Mamy pole manewru, bo można po prostu zareagować, jeśli dziecko powie nam, że coś się dzieje. I ta reakcja jest bardzo ważna, zarówno przez dorosłych w szkole, jak i przez rodziców. Ale zdarza się również, że nasz nastolatek o tym, co się dzieje, powie po czasie albo będzie bardzo umiejętnie ukrywał swój problem. I wtedy faktycznie może być dużo trudniej. Bardzo często jest też tak, że uciezki są spowodowane tym, że dziecko nie ma innych mechanizmów proszenia o pomoc dorosłych, czyli gdzieś na

przestrzeni swojego życia nauczyło się, że nie ma po co dorosłym mówić, że ich potrzebuje.

**To bardzo ważny wątek.**

Tak, bo jeśli to zaufanie zostało nadwyrężone albo dziecko ma przekonanie, że zawiedzie dorosłego, może pojawić się poczucie odrzucenia, bycia nieważnym. Jeżeli dziecko nie ma wsparcia przez wiele lat nauczy się, że jeżeli jest jakaś trudność, to trzeba od niej uciec, a nie się z nią zmierzyć. Można temu zapobiec, wspierając dziecko i budując w nim od małego takie przekonanie, że jeżeli coś się dzieje trudnego, to my jako rodzic zawsze mu pomożemy i staniemy po jego stronie. Taka relacja kształtuje się jednak przez wiele, wiele lat. Ale kiedy przyjdzie moment próby, że dziecko będzie tej pomocy potrzebowało, ważne jest to, co z tym zrobimy. To może determinować późniejsze wybory dziecka i to, czy zwróci się w trudnej sytuacji do nas lub do tzw. bezpiecznego dorosłego.

**Zaginięcie dziecka to są niewyobrażalne emocje. Całe ich spectrum. Jak sobie z taką sytuacją radzić zanim dziecko się odnajdzie?**

Najważniejsze jest to, żeby dziecko wróciło do domu całe i zdrowie. W przypadku starszych nastolatków rodzice często podejrzewają, że to była uciezka, a nie zaginięcie, np. wcześniej doszło do kłótni albo mają na terenie domu założony monitoring i widzieli, w jakich okolicznościach dziecko z niego wychodziło. Bardzo często pojawia się pytanie i niepewność, co z tym zrobić, czy np. poczekać, aż dziecko wróci, czy zgłaszać zaginięcie. Długo wtedy rozmawiamy, bo często u rodziców pojawia się obawa, że zgłoszenie zaginięcia wiąże się z problemami i konsekwencjami dla dziecka i rodziny, np. w postaci kuratora.

**Bo rusza cała procedura.**

Dokładnie. Pojawia się lęk i niepewność, czy ich reakcja nie będzie nadmiarowa lub czy powinni zgłosić zaginięcie natychmiast, bo boją się zaniedbania i niedopilnowania. To jest pierwsza emocja. Warto jednak pamiętać, że powiadomienie służb nie jest karą, a konsekwencją tego, że martwiliśmy się o dziecko i nie wiedzieliśmy, czy jest bezpieczne. W podobny sposób warto rozmawiać z dzieckiem po odnalezieniu – warto wyjaśnić mu, dlaczego podjęliśmy takie, a nie inne kroki.

**Właśnie, może się przecież uruchomić taki mechanizm kontroli i braku zaufania już po powrocie.**

Tak, ale też często rodzice dzwonią, kiedy jest to pierwsza taka sytuacja i wiążą ją z konkretnym wydarzeniem, np. w domu doszło do

kłótni albo dziecku został odebrany telefon, bo nie wykonało jakichś obowiązków, i teraz nie wraca ono do domu. Zastanawiają się, co z tym robić, jak reagować. Na drugim końcu bieguny mamy rodziców, którzy takich sytuacji mieli już kilka i żadna z nich nie została zgłoszona na policję. Mówią, że sobie już nie radzą z tym, że dziecko wychodzi z domu, kiedy chce i wraca, kiedy chce. Wówczas to zgłoszenie na Policję to sposób na postawienie granicy, a często też impuls do podjęcia kolejnych kroków, np. rozpoczęcia terapii rodzinnej.

**Przez ten czas zaginięcia dziecko przeżywa swoje emocje, a rodzice swoje. Obie strony nie wiedzą, co przeżywają. Czy po powrocie warto wymienić się tymi trudnymi emocjami?**

Jak najbardziej tak, ale taka rozmowa będzie zasadna wtedy, gdy mamy do czynienia z rodzicem, który jest naprawdę w życie dziecka zaangażowany i chce z dzieckiem budować relację. Ale jeżeli dziecko ucieka, bo w domu coś się dzieje lub w relacji między rodzicami nie jest dobrze...

**Czyli mamy powód uciezki...**

Tak, to wówczas taka rozmowa o emocjach może wyglądać jak obwinianie. Można próbować, ale wymaga to od rodzica świadomości, że sytuacja w domu wymaga naprawy, a ta świadomość nie zawsze jest. Jeśli system rodzinny funkcjonuje tak, a nie inaczej i np. jest przyczyną uciezki, to nie wyobrażam sobie za bardzo, żeby rodzic mógł o te emocje dziecka zadbać. Chyba, że to będzie punkt zwrotny i faktycznie skłoni całą rodziną do pracy nad sobą.

**To spróbujmy wejść w perspektywę dziecka i pomyślimy, jak ono może się czuć po takim powrocie do domu, szkoły, rówieśników. Czego może potrzebować, na co zwrócić uwagę i w jakich obszarach być ostrożnym?**

Bardzo często jest tak, że rodzice myślą, że dziecko chce ich ukarać i wydaje im się, że czerpie z tego satysfakcję. Zawsze zwracamy uwagę na to, że nawet jeżeli taki był cel uciezki z domu, to emocje u dziecka nie są takie, że ono się świetnie tam bawi. Im dłużej go nie ma w domu, zwłaszcza jeżeli jest to pierwsza taka sytuacja, to po pierwsze będzie rosło w nim napięcie, bo nie wie, czego się spodziewać po powrocie. Druga sprawa, że jeżeli dziecko wyszło z domu i nie do końca miało na to plan, a zbliża się noc, to robi się problem, co ma ze sobą zrobić i gdzie pójść. Z każdą godziną będą rosły u niego obawy i napięcie. Może też nie mieć zaspokojonych podstawowych potrzeb, np. być po prostu głodne. Jeżeli ta uciezka jest reakcją np. na coś, co się wydarzyło w domu, to dziecko karze też siebie tymi emocjami, bo one są bardzo trudne. Dla rodzica często ta perspektywa jest bardzo mocna i otwierająca oczy.

**Czyli jak właściwie zareagować na powrót dziecka do domu?**

Kiedy dziecko wróci do domu – nie ma znaczenia, czy samo czy doprowadzone przez funkcjonariuszy – to przede wszystkim trzeba



się ucieszyć. I naprawdę warto, żeby te emocje były szczerze i pozytywne, że jest całe i zdrowe. Warto porozmawiać o tym, co się wydarzyło, ale kolejnego dnia, a ten moment powrotu niech będzie zaspokojeniem podstawowych potrzeb dziecka. Niech ma możliwość zjedzenia, wykąpania się, wyspania. Nie jest to moment na długie rozmowy. Warto też zapytać dziecko o to, czego potrzebuje, bo może się okazać, że coś się takiego stało, że trzeba od razu zainterweniować. Na początku generalnie warto dać mu przestrzeń, a kolejnego dnia wrócić do tematu i porozmawiać o tym, co się wydarzyło. I w tej rozmowie jak najbardziej można powiedzieć o tym, czy nastąpiło to zgłoszenie na Policję i że się martwiliśmy. Ważne, żeby nie koncentrować się na nas, ale zapewnić dziecko, że się baliśmy o nie i je kochamy.

#### Pojawia się też pytanie, czy wypytywać dziecko o szczegóły, co się podczas jego nieobecności działo.

Warto zapytać, czy chce o tym opowiedzieć, ale nie przymuszać, bo raczej zależy nam, żeby wypracować rozwiązanie na przyszłość. Ważne jest, aby rozmawiać i pytać, jak możemy dziecko wesprzeć. Czy ma jakieś trudności, o których nie wiedzieliśmy albo wiedzieliśmy, ale nie myśleliśmy, że dziecku jest z nimi aż tak źle. Czy potrzebuje, żebyśmy wspólnie poszli do psychologa lub porozmawiali z innym dorosłym lub czymś po prostu się zaopiekowali jako rodzice. Warto przekierować uwagę na potrzeby dziecka i kluczowa rzecz – jeżeli obiecujemy dziecku, że coś zrobimy, żeby mu pomóc, to zróbmy to! Bo np. jeśli obiecujemy dziecku, że zadzwonimy i umówimy mu wizytę do psychologa, a nie dotrzemy słowa, to sami sabotujemy cały ten proces i jakkolwiek pomóc.

#### Tracimy naszą wiarygodność.

##### A jak reagować w środowisku szkolnym?

Co do nauczycieli czy innych osób ze środowiska dziecka, warto większy nacisk położyć na pytanie – czy mogę ci jakoś pomóc, czy jest ok., czy chcesz o tym porozmawiać. Ważne, żeby nie wymuszać ani nie wywierać presji i poczucia winy. Na pewno nie wolno żartować z tej sytuacji i reagować, jeżeli rówieśnicy by z tego żartowali.

#### Plotkowanie, stygmatyzowanie, naznaczanie, szeptanie, to też musi być trudne dla dziecka, a uruchamia się w środowisku dosyć szybko.

Tak, zdecydowanie. Ale jest też druga strona. Zdarza się, że w przypadku ucieczki w środowisku rówieśniczym może to być traktowane jako pewnego rodzaju wyczyn.

#### To też prawda.

Są i takie sytuacje, że Policja publikuje komunikat o poszukiwaniu nastolatki, a ona pisze z własnego konta na Facebooku, że jej nie znajdują. To może być dużo trudniejsza sytuacja, która może wymagać dużego wsparcia systemowego np. ze względu na demoralizację. Wówczas tym bardziej zgłoszenia o zaginięciu są ważne.

#### Porozmawiajmy jeszcze o świecie wirtualnym, w którym młodzi ludzie żyją równolegle. Internet jest świetnym nośnikiem informacji w poszukiwaniach, jednocześnie

#### miejszem, gdzie ludzie nie mają hamulców w komentowaniu. Dziecko musi się mierzyć z tym również po powrocie.

Warto cofnąć się o krok, bo często też to, co dzieje się w internecie, jest przyczyną ucieczek i zaginięć. Często zwracamy uwagę na to, co się dzieje w domu czy w szkole, a jednak różne formy znęcania się rówieśników, bullyingu czy innych form trudności są widoczne tylko w sieci. Te formy nękania w internecie są dużo bardziej wyrafinowane niż kiedyś, kiedy obrażano się twarzą w twarz. Natomiast co do tego, co się dzieje po zaginięciu, ludzie piszą brutalne i krzywdzące komentarze bez refleksji, że może to zobaczyć osoba zaginiona i jej rodzina. Przestrzegamy też rodziców przed podawaniem swojego prywatnego numeru telefonu w postach czy pod ogłoszeniem, dlatego, że ludzie potrafią być okrutni i dochodzi do bardzo trudnych sytuacji dla rodziny poszukującej dziecka.

#### Straszna jest taka bezmyślność ludzi. Co jeszcze z Pani i fundacji doświadczenia możemy powiedzieć rodzicom zmagającym się z zaginięciem dziecka i dzieckiem powracającym?

Rodzic nie musi zawsze wiedzieć, co powiedzieć i jak się zachować. Jeżeli ma wątpliwości, to zawsze może zadzwonić na bezpłatny numer Telefonu w Sprawie Zaginionego Dziecka i Nastolatka 116 000 i dopytać, co w danej sytuacji poszukiwawczej robić. Po powrocie, jeżeli nie będzie wiedział, jak sobie poradzić, to nie musi znać od razu tej odpowiedzi, ale może powiedzieć na przykład: „słuchaj, usłyszałem to, co powiedziałaś/powiedziałeś, muszę pomyśleć, zastanowić się, dopytać się, wrócmy do tej rozmowy”. Rodzice często mają na sobie taką presję, że muszą być nieomylni i znać odpowiedzi na wszystkie pytania. Nie muszą. Są różne miejsca pomocowe ze specjalistami – warto o nich pamiętać i korzystać z ich wsparcia. Opiekunowie mają też prawo do tego, żeby popełniać błędy. Jeżeli mają poczucie winy, że ich reakcja doprowadziła do ucieczki dziecka, albo gdy po powrocie nie do końca wiedzieli, jak się zachować, to po pierwsze zawsze można za to przeprosić, a po drugie podjąć kroki wspólnie z dzieckiem, żeby te relacje zbudować. Warto, żeby rodzice pamiętali, że jest wiele możliwości naprawy i zaopiekowania się trudnymi sytuacjami i emocjami, jednak wymaga to zaangażowania rodzica. Najlepiej by było, gdyby cała rodzina jako system miała wsparcie psychologiczne. Bo często to, co dzieje się z dzieckiem, jest odbiciem jakichś trudności całej rodziny. I nie wystarczy się tylko zająć tym, co u dziecka.

#### A jak zmieniły się na przestrzeni lat sposoby myślenia na temat poszukiwań zaginionych dzieci?

W ostatnich latach nie było głośno o żadnym zaginięciu małego dziecka, które nie zostałoby wyjaśnione. A przecież w latach 90. było inaczej, stąd też przypominamy o wielu nierozwiązanych sprawach. Naprawdę trzeba pochwalić Policję, że obecnie sprawy zaginięć małych dzieci są podejmowane błyskawicznie. Znakomita większość tych spraw się wyjaśnia i dzieci znajdują się całe i żywe. I generalnie najczęściej te sytuacje nie mają tła kryminalnego, to nie są porwania dla okupu czy dla organów.

Dziękuję za rozmowę.

zdj. pexels, archiwum Anety Barłkowskiej

# #zaginione NIEzapomniane

**Zaginięcie dziecka to jedno z najbardziej dramatycznych doświadczeń dla rodziny. Choć wielu osobom wciąż kojarzy się z nagłą sytuacją – chwilą nieuwagi czy zagubieniem w tłumie – coraz częściej początek takich historii wygląda inaczej i zaczyna się dużo wcześniej, często w internecie. Właśnie dlatego Policja wspólnie z Fundacją ITAKA po raz drugi przeprowadziła kampanię społeczną #zaginioneNIEzapomniane. Trwała ona od 18 do 25 maja i zakończyła się w Międzynarodowym Dniu Dziecka Zaginionego. Tego dnia budynki komend Policji oraz instytucji publicznych w całej Polsce zostały podświetlone na niebiesko – kolor symbolizujący pamięć o zaginionych dzieciach i solidarność z ich bliskimi. Patronat honorowy nad kampanią objęła Monika Horna-Cieślak, Rzeczniczka Praw Dziecka.**

**K**ampania #zaginioneNIEzapomniane, podobnie jak w ubiegłym roku, połączyła pamięć o dzieciach, które do dziś nie wróciły do domu, z działaniami profilaktycznymi. Jej celem było nie tylko przypomnienie niewyjaśnionych spraw zaginięć, ale także zwrócenie uwagi na współczesne zagrożenia i mechanizmy, które mogą prowadzić do zaginięcia dzieci i nastolatków.

#### Internet – część współczesnego świata

W tegorocznej edycji szczególną uwagę poświęcono zagrożeniom pojawiającym się w internecie. Dla dzieci i młodzieży relacje nawiązywane online są dziś naturalną częścią ich codzienności. Nawiązana online rozmowa początkowo wydaje się niewinna, dotyczy wspólnych zainteresowań, szkoły czy gry. Dziecku może się wydawać, że pisze z kimś w swoim wieku, kimś, kto je rozumie i akceptuje. W rzeczywistości po drugiej stronie może być osoba dorosła, która świadomie buduje tę relację i krok po kroku zdobywa zaufanie dziecka. Dlatego elementem tegorocznej kampanii był spot pokazujący mechanizm takich działań. Emitowano go w telewizji, internecie oraz przestrzeni publicznej, m.in. w pociągach PKP Intercity, warszawskiej komunikacji miejskiej i na ekranach wielkoformatowych w całej Polsce.

– Z doświadczenia mogą powiedzieć, że w sprawach zaginięć, które prowadzili policjanci na terenie całego kraju, bardzo często zaginięcie osoby małoletniej nie było

nagłą sytuacją, ale efektem ciągu wcześniejszych zdarzeń czy relacji nawiązanej przez dziecko, której nikt z dorosłych nie zauważył – mówi insp. Konrad Krakowiak, zastępca dyrektora Biura Kryminalnego KGP. – W takich sytuacjach dziecko nie „znika” nagle. Często najpierw „znika” z naszego świata – zamyka się, ukrywa tę znajomość, a w konsekwencji podejmuje decyzje pod wpływem kogoś, kto zdobył jego zaufanie.

– Profilaktyka zaginięć dzieci nie może opierać się wyłącznie na ostrzeganiu – podkreśla insp. Katarzyna Nowak, dyrektor Biura Komunikacji Społecznej KGP. – Musimy nadążać za tym, jak zmienia się rzeczywistość i sposób funkcjonowania młodych ludzi. Dlatego w tej kampanii pokazujemy, że wiele niebezpiecznych sytuacji zaczyna się tam, gdzie dorośli często nie zaglądamy – w relacjach budowanych online.

#### Historie, o których nie wolno zapominać

Podobnie jak podczas pierwszej edycji kampanii, przypomniane zostały historie dzieci, których zaginięcia do dziś pozostają niewyjaśnione. Wśród nich znalazły się sprawy Karoliny Siwek, Łukasza Sas i Katarzyny Domerackiej. Publikacjom towarzyszyły fotografie dzieci z czasu zaginięcia oraz przygotowane progresje wiekowe.

W ramach kampanii opublikowane zostały także rozmowy z ekspertami dotyczące przyczyn zaginięć, bezpieczeństwa dzieci w sieci oraz funkcjonowania rodzin po zaginięciu dziecka. Przypominano również o numerze 116 000 – Telefonie w Sprawie Zaginionego Dziecka i Nastolatka, działającym w 32 krajach Europy.

#### Niebieskie światło pamięci

25 maja na niebiesko podświetlono wiele budynków i obiektów w Polsce, m.in. w Warszawie: Pałac Kultury i Nauki, PGE Narodowy, Warsaw Spire, Kładka Ojca Bernatka w Krakowie, Fontanna Neptuna w Gdańsku, Opera Bałtycka, Stadion Śląski czy Radiostacja Gliwicka. Podświetlone były też policyjne budynki. Dzięki współpracy z organizacjami zrzeszonymi w Missing Children Europe kampania była widoczna również poza granicami Polski, m.in. przez podświetlenie Parlamentu Europejskiego czy Fontanny Neptuna w Madrycie.

AGNIESZKA WŁODARSKA



W praktyce śledczej kluczowe jest nie tylko szybkie zabezpieczenie i analiza śladów transakcyjnych, lecz także prawidłowa rejestracja sprawy w bazie danych ERCDS (Elektroniczny Rejestr Czynności Dochodzeniowo-Śledczych), właściwe zaplanowanie przesłuchania pokrzywdzonych, tzw. księgowych oraz innych współpracowników sprawców, jak również przeprowadzenie przeszukań ukierunkowanych na ujawnienie portfeli kryptowalutowych, klucza matki (seed phrase) i nośników danych.

**T**o właśnie połączenie wiedzy technicznej o blockchainie z metodyką przesłuchań i typowymi schematami działania pseudobrokerów pozwala nie tylko na skuteczne zablokowanie środków na giełdach, lecz przede wszystkim na identyfikację beneficjentów i finalnych odbiorców środków, a w konsekwencji – na przedstawienie zarzutów konkretnym osobom.

#### ERCDS – klucz do identyfikacji postępowań

Rejestracja sprawy w systemie ERCDS oraz koordynacja postępowań stanowi kluczowy etap metodyki śledztwa w sprawach oszustw kryptowalutowych, zwłaszcza przy powtarzalnym *modus operandi* i podejrzeniu działania zorganizowanej grupy przestępczej. Już na etapie zakładania sprawy jest niezbędne wprowadzenie do systemu kompletu danych identyfikujących schemat działania sprawców: nazw domen wykorzystywanych do popełniania oszustw (falszywe platformy inwestycyjne), danych personalnych osób kontaktujących się z pokrzywdzonym (imiona, nazwiska, pseudonimy), użytych numerów telefonów, numerów rachunków bankowych oraz adresów portfeli kryptowalutowych, na które transferowano środki. W rejestracji należy także odnotować kanały komunikacji – konkretne komunikatory internetowe, adresy e-mail, tradycyjne połączenia GSM – oraz cechy szczególne, takie jak umiejętność posługiwania się poprawną polszczyzną lub charakterystyczny wschodni akcent. Tak przygotowany opis wraz z jasną konkluzją co do charakteru sprawy umożliwia właściwe łączenie postępowań prowadzonych w różnych jednostkach w kraju, wytypowanie głównego organu do prowadzenia postępowania zbiorczego, a w razie zatrzymania podejrzanych – objęcie zarzutami całokształtu ich przestępczej działalności, bez ryzyka pominięcia rozproszonych spraw. Prawidłowe wykorzystanie ERCDS przekłada się tym samym na lepszą wymianę informacji, ekonomię procesową oraz większą skuteczność zabezpieczenia mienia i finalnego odzyskania środków na rzecz pokrzywdzonych, co ma szczególne znaczenie przy transgranicznym przepływie kryptowalut i szybkim rozproszeniu środków między wieloma rachunkami oraz portfelami.

#### SCHEMATY OSZUSTW INWESTYCYJNYCH

Mimo różnic w nazwach platform czy firm, model działania sprawców jest powtarzalny: pseudobroker pozyskuje ofiarę, środki trafiają na rachunki pośredników („księgowych”), a następnie są szybko przenoszone do blockchaina i na giełdy kryptowalut. Graficzne przedstawienie tych etapów ułatwia funkcjonariuszom rozpoznanie ról poszczególnych uczestników, wskazuje newralgiczne punkty do

# krypto- waluty

## CZYNNOŚCI PROCESOWE

przeszukań i blokad środków oraz pozwala łączyć pozornie odrębne sprawy w szersze postępowania przeciwko tej samej grupie sprawców. Poniżej prezentujemy cztery podstawowe przykłady schematów w oszustwie.

**Przesłuchanie poszkodowanego w praktyce**

Przesłuchanie pokrzywdzonego w sprawach oszustw inwestycyjnych z wykorzystaniem kryptowalut powinno mieć charakter możliwie ustrukturyzowany i odtwarzać przebieg zdarzeń krok po kroku – od pierwszego kontaktu z rzekomym brokerem, aż po ujawnienie oszustwa. Warto, aby protokół przesłuchania obejmował co najmniej następujące bloki tematyczne:

- **nawiązanie kontaktu:** w jaki sposób pokrzywdzony trafił na ofertę (reklama, telefon, komunikator, email), kto zainicjował kontakt, jakie były pierwsze obietnice i zapewnienia (wysokie zyski, brak ryzyka, „gwarancja” bezpieczeństwa);
- **dane sprawców i platformy:** jak przedstawiały się osoby kontaktujące się (imię, nazwisko, stanowisko, nazwa firmy – jeśli podawali), czy pokrzywdzony weryfikował te dane (np. w rejestrach KNF lub wyszukiwar-

kach internetowych), na jakiej platformie lub stronie internetowej miał inwestować (nazwa, adres www) oraz czy zakładał konto samodzielnie, czy z ich pomocą;

- **kanały komunikacji:** jakie środki komunikacji były wykorzystywane (telefon, SMS, email, WhatsApp, Signal, inne komunikatory), z jakich numerów i adresów korzystano oraz czy kontakt był regularny, czy incydentalny;
- **zdalny dostęp i instrukcje:** czy pokrzywdzony instalował oprogramowanie do zdalnego pulpitu (AnyDesk, TeamViewer, Supremo, inne), czy sprawcy przejęli kontrolę nad komputerem/telefonem, czy w trakcie połączeń dochodziło do logowania do bankowości elektronicznej, skrzynki e-mail czy giełd kryptowalut (w przypadku zdalnego dostępu należy zabezpieczyć dane z połączeń z urządzeń pokrzywdzonego przez np. badanie biegłego);
- **przebieg „inwestycji”:** jakie kwoty, w jakiej formie i kiedy były wpłacane (przelew bankowy, karta, wpłata w bitomacie, zakup kryptowalut), na jakie rachunki i adresy portfeli trafiały środki, jak wyglądał interfejs platformy (widoczne zyski, wykresy, saldo), czy pojawiały się dodatkowe żądania dopłat (licencje, podatki, opłaty aktywacyjne, „odblokowanie wypłaty”);
- **moment ujawnienia oszustwa:** co wzbudziło niepokój (blokada wypłat, brak kontaktu, żądanie kolejnych wpłat), jakie działania pokrzywdzony podjął po utracie środków (kontakt ze sprawcami, bankiem, Policją, innymi instytucjami);

• **dodatkowe okoliczności:** czy ktoś później oferował pomoc w odzyskaniu środków za opłatą, czy kontaktowały się kolejne podmioty z podobnymi propozycjami, czy pokrzywdzony znał inne osoby oszukane w zbliżony sposób.

Tak skonstruowane przesłuchanie pozwala nie tylko na szczegółowe odtworzenie mechanizmu oszustwa, lecz także na łatwe porównywanie spraw i identyfikację powtarzalnego *modus operandi*. Równolegle z przesłuchaniem należy dążyć do zgromadzenia pełnego zestawu dokumentów potwierdzających przepływ środków i przebieg rzekomej inwestycji.

**Do kluczowych materiałów dowodowych należą w szczególności:**

- **potwierdzenia przelewów bankowych:** wydruki lub pliki PDF z bankowości elektronicznej, obejmujące wszystkie transakcje związane z inwestycją (daty, kwoty, numery rachunków, tytuły przelewów), a także historię

rachunku z okresu poprzedzającego i następującego po zdarzeniu;

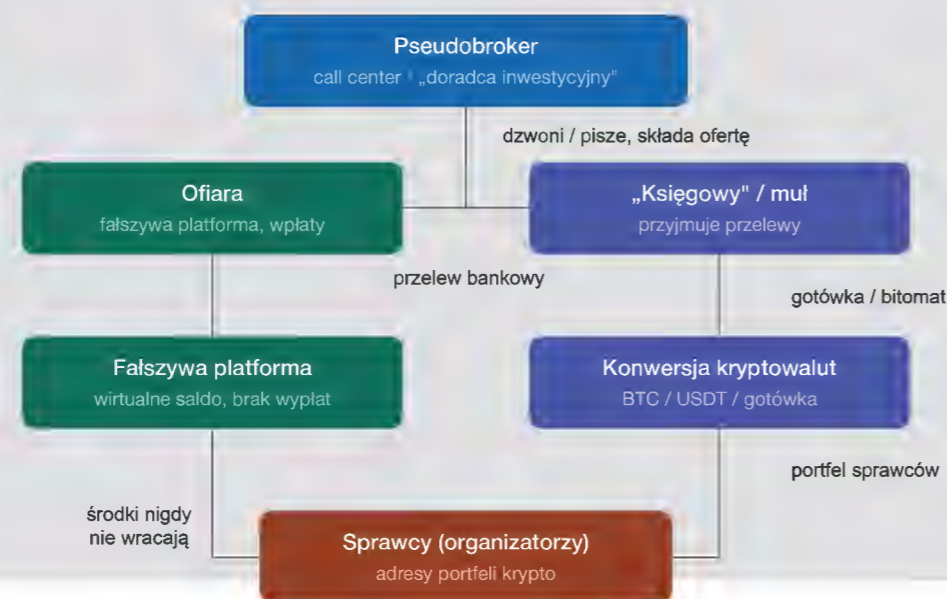
• **potwierdzenia wpłat gotówkowych:** z wpłat w oddziałach banku, placówkach pocztowych, punktach płatniczych oraz – w przypadku korzystania z bitomatu – potwierdzenia z urzędzenia zawierające datę, kwotę, adres portfela docelowego oraz numer transakcji;

• **potwierdzenia operacji na giełdach i w kantorach kryptowalut:** zrzuty ekranu lub eksport historii transakcji (CSV/PDF) z giełd, na których zakładano konta, potwierdzenia zakupu kryptowalut, wpłat i wypłat z giełdy, numery transakcji (hash), adresy portfeli nadawcy i odbiorcy, a także potwierdzenia przelewów na rachunki powiązane z giełdami;

• **korespondencja z oszustami:** e-maile, wiadomości SMS, rozmowy z komunikatorów (WhatsApp, Signal,

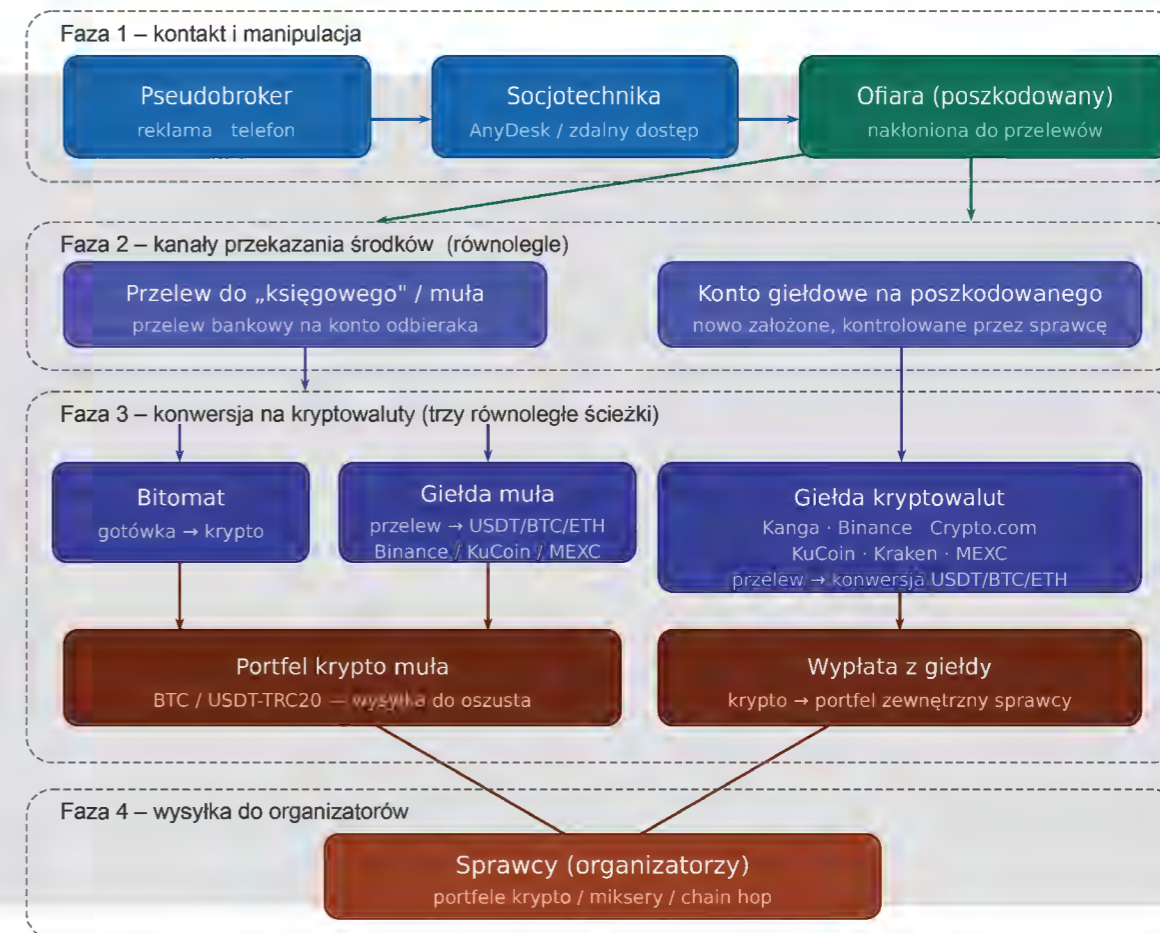


**PODSTAWOWE OSZUSTWO INWESTYCYJNE Z POŚREDNIKIEM**



■ Sprawca ■ Ofiara ■ Pośrednik / krypto ■ Organizatorzy

**PEŁNY SCHEMAT – KONWERSJA PRZEZ GIEŁDĘ I BITOMAT PO STRONIE MUŁA**



■ Sprawca ■ Ofiara ■ Kanały / pośrednicy ■ Wysyłka krypto ■ Organizatorzy

Telegram, inne) – najlepiej zabezpieczone w formie pełnych eksportów lub zrzutów ekranu, z widocznymi datami, numerami i adresami nadawcy / odbiorcy;

- **dane logowania i zrzuty ekranu z platform inwestycyjnych:** zrzuty z panelu użytkownika prezentujące saldo, rzekome zyski, komunikaty o blokadzie wypłaty, żądania dopłat, jak również wszelkie regulaminy lub umowy udostępniane w ramach tych platform;
- **dokumenty tożsamości i inne dane przekazane sprawcom:** kopie dokumentów, które pokrzywdzony wysyłał (skany dowodu, paszportu, potwierdzenia adresu, numer karty płatniczej), ponieważ mają one zarówno znaczenie dowodowe, jak i z punktu widzenia dalszego ryzyka wykorzystania tożsamości.

**Zgromadzenie powyższych materiałów – zestawionych z chronologiczną relacją pokrzywdzonego – pozwala na pełne odtworzenie drogi środków. Warto podkreślić, że większość pokrzywdzonych nie posiada wiedzy technicznej dotyczącej urządzeń**

**elektronicznych, co uniemożliwia im samodzielne wskazanie kluczowych śladów cyfrowych.**

Do śladów takich należą np. logi sesji AnyDesk, historia czatów w Telegramie czy WhatsApp, identyfikatory transakcji (txID) oraz adresy portfeli kryptowalutowych. Decydującą rolę odgrywa funkcjonariusz prowadzący postępowanie lub przyjmujący zawiadomienie, który musi niezwłocznie przeprowadzić oględziny telefonu, komputera czy tabletu. Zadanie to obejmuje procesowe udokumentowanie i zabezpieczenie śladów cyfrowych, umożliwiające biegłym sądowym m.in. pełną rekonstrukcję przepływu środków na blockchainie oraz stanowiące solidną podstawę do wniosków o blokadę rachunków i kont na giełdach kryptowalutowych po wykonanych poprawnie przepływach.

**„KSIĘGOWY”, „MUŁ – Mul of fraud”**

Przesłuchanie tzw. księgowego – pośrednika, na którego rachunki trafiały środki pokrzywdzonych, a następnie były przekazywane dalej przelewami, wypłatami gotów-

ki, wpłatami w bitomatach lub w formie kryptowalut – ma kluczowe znaczenie dla prawidłowej kwalifikacji jego roli w procederze. **Księgowy to często osoba zamieszkała w innej miejscowości niż pokrzywdzony i przesłuchiwana w drodze pomocy prawnej. W praktyce sama może być w pewnym zakresie wprowadzona w błąd co do charakteru zleczonych jej operacji.** Metodyka przesłuchania powinna zmierzać do możliwie precyzyjnego odtworzenia całej drogi środków – od wpływu na rachunek, przez wszystkie czynności pośrednika, aż do przekazania ich dalej – oraz do jednoznacznego ustalenia, czy i kiedy pojawiła się u pokrzywdzonego świadomość uczestnictwa w oszustwie. Kluczowe jest nie tylko zebranie szczegółowych wyjaśnień, lecz także zobowiązanie takiej osoby do przekazania pełnego zestawu potwierdzeń transferu środków do dalszych odbiorców, gdyż brak takich dokumentów może uzasadniać prowadzenie postępowania w kierunku pomocnictwa w oszustwie lub bezpodstawnego wzbogacenia.

**Podstawowe pytania do osoby pośredniczącej w oszustwie pokrzywdzonego**

- **Czy zna pan/pani osobę,** od której pochodziły środki (pokrzywdzonego) – jeśli tak, skąd, od kiedy i jaki był charakter tej relacji?
- **Czy inwestowała** pani swoje środki na platformie (nazwa platformy)?
- **Kiedy i w jakich okolicznościach** pojawiły się pierwsze przelewy lub wpłaty od tej osoby lub innych osób, których pan/pani nie znał(a) osobiście?
- **Na jakie dokładnie rachunki** bankowe trafiały środki (numery rachunków, nazwy nadawców, tytuły przelewów)?
- **Jakie były kwoty** i częstotliwość wpływów oraz czy sposób ich przekazywania z czasem się zmieniał?
- **Co się działo** ze środkami po ich wpływie: czy były wypłacane w gotówce, wpłacane do bitomatu, przelewane dalej lub zamieniane na kryptowaluty – gdzie, kiedy i w jakiej wysokości?
- **Kto wydawał** panu/pani polecenia dotyczące dalszego dysponowania pieniędzmi, w jaki sposób się przedstawiał i jak się z panem/panią kontaktował (telefon, SMS, komunikator, e-mail)?
- **Jakie dokładnie instrukcje** otrzymywał(a) pan/pani (np. numer rachunku, adres portfela, lokalizacja bitomatu, terminy wpłat) i czy posiada pan/pani tę korespondencję?

zdj: unsplash

- **Czy w którymkolwiek momencie** miał(a) pan/pani wątpliwości co do legalności tych operacji, co je wywołało i czy zgłaszał(a) je pan/pani komukolwiek?
- **Jakie dokumenty** i potwierdzenia jest pan/pani w stanie przekazać: historię rachunków, potwierdzenia wypłat i wpłat, potwierdzenia transakcji kryptowalutowych, zapisy rozmów i wiadomości.

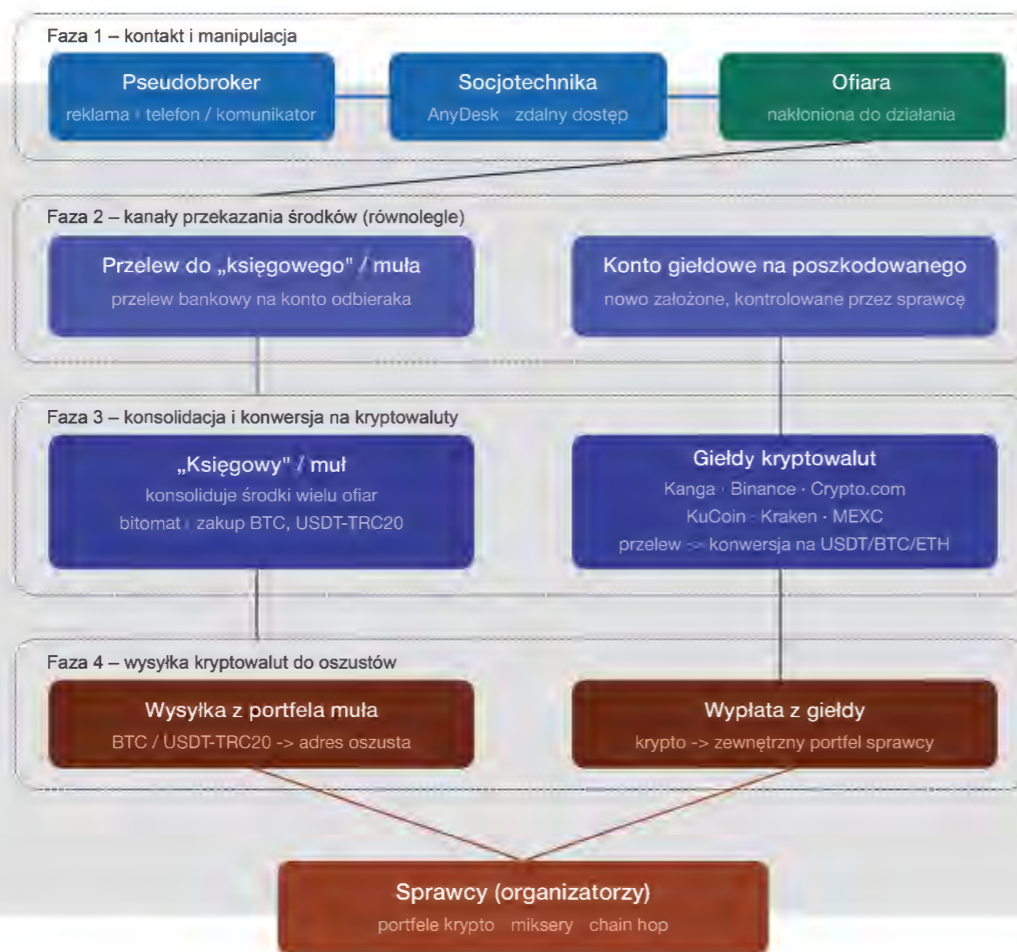
**ZATRZYMANY KURIER**

**– czego szukać podczas przeszukania?**

Zatrzymany kurier, zwany potocznie odbierakiem, jest często pierwszą osobą, u której materialnie koncentrują się środki pochodzące z oszustwa inwestycyjnego, zanim trafią dalej – do bitomatu, na giełdę kryptowalut lub na kolejne rachunki. Z tego powodu przeszukiwanie jego miejsca zamieszkania, pojazdu oraz przedmiotów, którymi się posługuje, powinno być nakierowane na ujawnienie zarówno narzędzi technicznych (urządzeń, portfeli kryptowalutowych, danych dostępowych), jak i dokumentów potwierdzających drogę pieniędzy. Zabezpieczenie tych dowodów na wczesnym etapie postępowania pozwala nie tylko na precyzyjne odtworzenie przepływu środków, ale także na szybkie przygotowanie wniosków o blokadę rachunków i kont na giełdach, zanim zostaną one opróżnione przez organizatorów procederu. Poniżej przedstawiamy podstawowe czynności podczas takiego przeszukania.

- **Telefony, laptopy, tablety,** inne urządzenia z dostępem do bankowości i kryptowalut (zabezpieczenie haseł, kodów, aplikacji bankowych i giełdowych).
- **Karty płatnicze** i bankomatowe powiązane z rachunkami, na które wpływały środki od pokrzywdzonych.
- **Wszelkie nośniki** związane z kryptowalutami: portfele sprzętowe (Ledger, Trezor itp.), zapisane seed phrase, wydruki / karteczki z ciągami 12–24 angielskich słów, zapisane klucze prywatne, pliki keystore, karteczki z adresami portfeli.
- **Potwierdzenia wypłat** gotówki i wpłat do bitomatów: paragony, bilety z urządzeń, notatki z adresami portfeli, lokalizacje bitomatów.
- **Dokumenty i notatki** z numerami rachunków, IBANów, adresów portfeli, loginów, haseł do giełd, kantorów online, portali zdalnego dostępu.
- **Korespondencję** z organizatorami procederu: SMS, komunikatory, e-maile z instrukcjami, gdzie, kiedy i ile wypłacić, wpłacić, przelać.

**ROZSZERZONE OSZUSTWO – RÓWNOLEGŁE KANAŁY PRZEKAZANIA ŚRODKÓW**



■ Sprawca ■ Ofiara ■ Kanały / pośrednicy ■ Wysyłka krypto ■ Organizatorzy

**DAMIAN DEJEWSKI**  
biegły sądowy ds. oszustw inwestycyjnych, kryptowalutowych, analizy blockchain oraz informatyki śledczej,  
Safe Idea Kancelaria Prawno-Detektywistyczna oraz Polski Instytut Badań Oszustw Inwestycyjnych

**MICHAŁ BIELAŃSKI**  
biegły sądowy ds. oszustw inwestycyjnych, kryptowalutowych, analizy blockchain oraz informatyki śledczej,  
Safe Idea Kancelaria Prawno-Detektywistyczna oraz Polski Instytut Badań Oszustw Inwestycyjnych

**asp. DANIEL MACHCZYŃSKI**  
Komenda Powiatowa Policji w Kołobrzegu, biegły sądowy ds. kryptowalut i analizy blockchain

## S E M I N A R I U M

## Z W I E R Z Ę T A

## W S Ł U Ż B I E

## C Z Ł O W I E K O W I

Seminarium „Zwierzęta w służbie człowieka” wpisało się już na stałe w wiosenny kalendarz policyjnych wydarzeń.

**P**o raz trzeci konie służbowe ze wszystkich garnizonów z jeźdźcami, koordynatorami nadzorującymi problematykę zwierząt służbowych oraz przedstawicielami Zakładu Kynologii Policyjnej CSP w Legionowie doskonalą swoje umiejętności praktyczne i teoretyczne. Ta uaktualniana ciągle wiedza zwiększa dobrostan i komfort pracy policyjnych zwierząt. Dzięki gościnności i serdeczności gospodarzy seminarium odbywało się w dniach 20–24 kwietnia 2026 r. w najstarszej w Polsce stadninie koni w Janowie Podlaskim.

Cale seminarium podzielone było na trzy panele: wykładowy, dyskusyjny i treningowy. Podczas szkolenia odbywały się ćwiczenia praktyczne z doskonalenia sprawności użytkowej koni służbowych – trening jeździecki i ujeżdżeniowy, zajęcia praktyczne z pierwszej pomocy przedweterynaryjnej dla psów służbowych, ćwiczenia z zoofizjoterapii oraz zajęcia z doskonalenia sprawności użytkowej psów służbowych. Seminarium to również czas na omówienie tematów dotyczących zwierząt służących w policyjnej formacji. Nie zabrakło więc dyskusji nt. nowych regulacji prawnych, doboru psów służbowych, utrudnień i propozycji rozwiązań w funkcjonowaniu służby przewodników psów służbowych czy właściwego żywienia zwierząt i zachowania ich jak najlepszego dobrostanu.

#### PRAKTYKA I WIEDZA

Współdziałanie ze zwierzętami w służbie policyjnej wymaga ciągłego kształcenia. Dla funkcjonariuszy zajmujących się zwierzętami służącymi z nimi na co dzień, te kilka dni jest zawsze cennym czasem wymiany doświadczeń, dyskusji i znajdowania najskuteczniejszych rozwiązań dla jak najlepszego funkcjonowania zwierząt w służbie policyjnej. Poświęcono również czas na omówienie i dyskusje zagadnień dotyczących detekcji zapachów czy zasad użycia psów służbowych kategorii tropiącej osoby według założeń mantrailingu.

Tegoroczne seminarium było również bogate w wykłady i zajęcia praktyczne z zakresu rehabilitacji i zoofizjoterapii, zarówno koni służbowych, jak i psów służbowych. Funkcjonariusze ćwiczyli m.in. techniki manualne w opra-

cowaniu powięzi powierzchownej w celu poprawy funkcji ruchowych i dobrostanu koni. Policjanci jeźdźcy uczyli się oceny manualnej grzbietu konia i ćwiczeń fizjoterapeutycznych, które można wykonywać codziennie podczas pielęgnacji konia jako element treningu. Poznali techniki i chwytły rozluźniające i aktywizujące mięśnie i powięzi. Uczestniczyli również w zajęciach z lekarzem weterynarii, który w tym roku skupił się na zaburzeniach układu pokarmowego koni.

Wśród prowadzących zajęcia praktyczne, treningi oraz wykłady byli wysokiej klasy specjaliści i eksperci: Klaudia Mańkowska – zoofizjoterapeuta, Zbigniew Siedlarczyk – fizjoterapeuta koni, lek. wet. Waldemar Kalinowski, Mieczysław Zagor – trener jeździectwa. Ze środowiska policyjnego obecni byli: nadkom. Paweł Kreczmański i kom. Piotr Mrozowski z Zakładu Kynologii Policyjnej CSP w Legionowie zs. w Sułkowicach. Prelegentami byli również funkcjonariusze z Biura Prewencji KGP, Biura Kryminalnego KGP i Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji „BOA”.

#### PODSUMOWANIE Z MŁODZIEŻĄ

Po czterech dniach treningów i wykładów na finał policjanci jeźdźcy ze wszystkich garnizonów i przewodnicy psów służbowych z Oddziału Prewencji Policji KWP w Lublinie przygotowali pokazy pracy koni i psów służbowych we współdziałaniu z pododdziałem pieszym. Podsumowanie seminarium było dobrym momentem na prezentację służb mundurowych wśród młodzieży. Obok pokazu zwierząt służbowych policjanci z Białej Podlaskiej i Janowa Podlaskiego zorganizowali również prezentację sprzętu wykorzystywanego przez Policję, w tym pojazdów służbowych, a także stanowisko profilaktyczne, gdzie każdy mógł zapytać o nurtujące go sprawy związane ze służbą. Młodzi ludzie w tym roku przybyli bardzo licznie, a była to grupa ok. 270 osób. Mogli poznać kulisy pracy Policji, porozmawiać z funkcjonariuszami i dowiedzieć się bezpośrednio od policjantów o wymaganiach, które trzeba spełnić przy przyjęciu do służby. Dodatkowo, w tegorocznej edycji seminarium, przewodnicy psów służbowych przygotowali dla młodzieży ciekawą prelekcję przybliżającą służbę z psami.

Bez policyjnych zwierząt nie wyobrażamy sobie już codziennej służby. Psy policyjne tropią i patrolują, wyszukują zapachy narkotyków, materiałów wybuchowych, broni i amunicji czy zwłok ludzkich. Współpracują z nami w patrolach, w działaniach kontrterrorystycznych i przy identyfikacji śladów zapachowych ludzi. Konie idealnie sprawdzają się w służbie patrolowej i w działaniach związanych z zapewnieniem i przywracaniem porządku podczas imprez masowych i zgromadzeń. Zgranie i wyszkolenie stają się więc kluczowe w dobrej i wspólnej współpracy ludzi i zwierząt. Dzięki stałemu monitorowaniu ich prawidłowego funkcjonowania, m.in. podczas wymiany doświadczeń i zadań w trakcie kilkudniowego seminarium często wylaniają się skuteczne rozwiązania dla jak najlepszej wspólnej służby ze zwierzętami.

Zaproszenie na seminarium przyjęli jeźdźcy ze Straży Miejskiej w Łodzi i Wrocławia. Seminarium zorganizowało Biuro Prewencji Komendy Głównej Policji.

IZABELA PAJDAŁA



zdj. autor



Na terenie Podlasia w dniach 12–17 kwietnia br. odbywały się wyjątkowe, bo pierwsze wspólne szkolenie służby kryminalnej i prewencyjnej w zakresie działań poszukiwawczo-pościgowych z użyciem psów i koni służbowych. Czas, precyzja, komunikacja i dobra koordynacja działań wielu podmiotów mają kluczowe znaczenie dla skuteczności całej akcji pościgowej lub poszukiwania osób zaginionych. Ta wypracowana synergia różnych pionów policyjnych i wykorzystanie nowoczesnej technologii jest również istotnym elementem minimalizacji ryzyka dla osób poszukujących.

## POSZUKIWANIA TO GRA ZESPOŁOWA

**P**raktyczne warsztaty odbywały się jako kolejne szkolenie międzynarodowego projektu „TROPIK-9, Taktyka, Rozpoznanie, Ochrona, Poszukiwanie, Identyfikacja, Kształcenie”. Pod okiem ekspertów z Wydziału Poszukiwań i Identyfikacji Osób Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji, Biura Prewencji KGP i Wielkopolskiej Grupy Poszukiwawczo-Ratowniczej swoje umiejętności z zakresu taktyki poszukiwań osób zaginionych i ukrywających się przed organami ścigania doskonaliło kilkudziesięciu funkcjonariuszy z garnizonu podkarpackiego, dolnośląskiego, stołecznego, małopolskiego i Szkoły Policji w Pile oraz zaproszeni funkcjonariusze Służby Więziennej.

### SYNERGIA I ZIELONA TAKTYKA

Szkolenie w terenach otwartych obejmowało kilka obszarów, które przy poszukiwaniach są niezwykle istotne i współzależne od siebie, jak bezpieczeństwo, nawigacja, dowodzenie sztabowe, taktyka, łączność, zabezpieczenie śladów, tropienie i udzielanie pierwszej pomocy. Najistotniejszym punktem szkolenia było wzajemne zapoznanie się z metodami działań poszczególnych grup uczestniczących w poszukiwaniach osób, zaginionych i ukrywających się przed organami ścigania. Szczególnie, gdy używa się w nich psów służbowych kategorii patrolowo-tropiącej, tropiącej, tropiącej osoby według założeń mantrailingu, do wyszukiwania zapachów włók ludzkich oraz koni służbowych. Tak szeroko zakrojone warsztaty pozwalają na zgranie się zespołów, z uwzględnieniem specyfiki każdej ze służb policyjnych.



Bardzo ważnym elementem podczas szkolenia było nauczanie się praktycznego wykorzystania specjalistycznej aplikacji SIRON, stworzonej przez specjalistów z Wielkopolskiej Grupy Poszukiwawczo-Ratowniczej, którzy przekazali ją pro bono służbom zaangażowanym w poszukiwanie osób zaginionych. Aplikacja pozwala na śledzenie pozycji zespołów w czasie rzeczywistym, oznaczanie sprawdzonych obszarów oraz posiada przycisk SOS dla bezpieczeństwa poszukiwaczy. Dzięki śledzeniu pozycji uczestników akcji na mapie, aplikacja umożliwia sztabowi na lepszą koordynację działań. Dodatkowo wyznacza obszary już przeszukane, co zapobiega dublowaniu pracy. Zaletą tych nowoczesnych rozwiązań technologicznych jest zarówno możliwość wymiany informacji w czasie rzeczywistym między centrum dowodzenia i koordynacji a osobami poszukującymi w terenie. Każdego dnia uczestnicy szkolenia

# P

# K-



mogli wykorzystywać nabytą wiedzę podczas symulowanych ćwiczeń w terenie leśnym z wykorzystaniem narzędzi technologicznych oraz psów i koni służbowych.

### ANTROPOLOGIA I CZERWONA TAKTYKA

Działania poszukiwawcze to zawsze „gra” zespołowa, często w bardzo trudnych warunkach terenowych i pogodowych, wymagająca szczegółowego podzielenia kompetencji zadań, racjonalizacji sił i środków oraz ścisła współpraca między służbami. „Tu nie ma półśrodków” – przekonywali się codziennie uczestnicy. A instruktorzy kierowali się starą zasadą, że fundamentem właściwego i bezpiecznego działania w sytuacji kryzysowej jest wyćwiczenie „na sucho”, w warunkach bez ryzyka, wszystkich możliwych scenariuszy. Zakładając również umiejętności samoratownictwa i udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym. Praktyczny, codzienny trening medyczny prowadzony w małych grupach pozwolił uczestnikom na wyrobienie automatyzmu w ratowaniu życia i zdrowia i zmniejszenie stresu, w sytuacji gdy przyjdzie potrzeba na trudne działanie w realnym zagrożeniu. Warsztaty z udzielania pierwszej pomocy w różnych warunkach, również zbliżonych do tych na polu



walki, prowadzili instruktorzy Paramedek Simulation, praktycy z ogromnym doświadczeniem medycznym, zdobytym zarówno w środowisku cywilnym, jak i operacyjnym. Zespół paramedyków, którzy szkolą policjantów w ramach projektu TROPIK-9 tworzą specjaliści z doświadczeniem zarówno w medycznej służbie cywilnej, jak i w jednostkach wojsk specjalnych, gdzie odpowiadali za zabezpieczenie medyczne działań w warunkach wysokiego ryzyka. Wśród instruktorów znajduje się weteran misji zagranicznych w Iraku i Afganistanie, posiadający doświadczenie zdobyte w realnych działaniach bojowych oraz absolwent jednego z najbardziej elitarnych kursów medycznych realizowanych w strukturach wojsk specjalnych Stanów Zjednoczonych.

Sami uczestnicy szkolenia podkreślali wysoki poziom, doceniając zaangażowanie instruktorów oraz wykorzystanie realnych przypadków i aktualnych standardów postępowania, choć były to ćwiczenia niejednokrotnie wymagające.

Dużym zainteresowaniem uczestników szkolenia cieszyły się również specjalistyczne zajęcia z antropologii dotyczące poszukiwania zwłok i szczątków ludzkich oraz odróżniania ich od szczątków zwierzęcych, co w policyjnej praktyce jest często kluczowe. Warsztaty antropologiczne prowadziła dr n. med. i n. o zdr. Agata Thannhäuser z Katedry Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Wiedza i umiejętności nabyte przez wszystkich uczestników tej pierwszej edycji szkolenia z zakresu działań poszukiwawczo-pościgowych z użyciem psów i koni służbowych z pewnością zostaną przez nich wykorzystane podczas przyszłych, realnych działań poszukiwawczych, z korzyścią dla ich większej efektywności i skuteczności. Kolejne szkolenia już w maju.



W ytyczne z 2026 r. wymagają obecnie, aby wszyscy żołnierze (All Service Members – ASM) i ratownicy pola walki (Combat Lifesaver – CLS) dokonywali repozycji i konwersji opaski uciskowej w określonych warunkach. Ponowna ocena każdej założonej opaski uciskowej jest obecnie uznawana za bezwzględny wymóg, a nie za najlepszą praktykę. Wszystkie opaski uciskowe muszą zostać ponownie ocenione pod kątem dalszego stosowania i prawidłowego umiejscowienia.

### OPASKA UCISKOWA

W fazie Care Under Fire (pomocy pod ostrzałem) należy założyć opaskę uciskową na zranioną kończynę na mundur tuż obok miejsca/miejsc krwawienia. Jeżeli zakładający nie jest pewien, w którym miejscu występuje zagrażający życiu krwotok zewnętrzny, umieszcza opaskę „wysoko i ciasno” (jak najbliższej miejsca krwawienia) na zranionej kończynie i przemieszcza poszkodowanego w bezpieczne miejsce [1].

W fazie Tactical Field Care (taktycznej opieki polowej) należy ocenić poszkodowanego pod kątem nierozpoznanego krwotoku, który w fazie CUF nie został wykryty. Jeśli nie zrobiono tego wcześniej należy użyć rekomendowanej przez Komitet CoTCCC opaski zaciskowej celem zatamowania zagrażającego życiu krwotoku zewnętrznego w obrębie kończyny. Opaskę należy założyć bezpośrednio na skórę, 5–7,5 cm nad miejscem krwawienia. Jeśli krwawienie nie zostało zatamowane przez pierwszą opaskę zaciskową, należy założyć drugą, równoległą z pierwszą [1].

Przy ocenie krążenia u poszkodowanego i ponownej ocenie wykonanych procedur należy ponownie sprawdzić skuteczność wcześniej założonej opaski uciskowej. W tym celu należy odstąpić ranę i ustalić, czy obecność opaski uciskowej jest konieczna. Jeżeli tak – powinno zmienić się jej położenie (z założonej na mundur) przez założenie drugiej opaski bezpośrednio na skórę (5–7,5 cm nad miejscem krwawienia), a następnie poluzować pierwszą (tzw. repozycja). Kolejno należy upewnić się, że krwawienie z kończyny zostało zatamowane. Jeżeli procedura okazała się nieskuteczna trzeba docisnąć opaskę uciskową lub zastosować drugą (równoległą

## NOWE WYTYCZNE TC3

Taktyczna pomoc poszkodowanym na polu walk (TCCC) to wojskowy standard przedszpitalnego leczenia urazów opracowany dla ofiar działań wojennych na polu bitwy (obowiązujący dla sił NATO). Jego cywilnym odpowiednikiem jest TECC (Tactical Emergency Casualty Care) postępowanie medyczne w sytuacji zagrożenia [2]. TECC ściśle śledzi doniesienia w zakresie procedur TCCC, ale został on stworzony specjalnie dla ratownictwa cywilnego mogącego działać w środowisku taktycznym, bądź w warunkach katastrof. Na ten moment wytyczne TECC nie zostały zmienione, jednak jest wysoce prawdopodobne, że niektóre aktualizacje wytycznych TCCC będą miały na nie wpływ.

z pierwszą), aby wyeliminować krwotok. Jeśli ponowna ocena wykaże, że poprzednia opaska uciskowa nie była konieczna (brak silnego krwotoku zagrażającego życiu) należy ją zdjąć, a czas jej usunięcia zanotować w karcie poszkodowanego TCCC.

W wytycznych utrzymano procedurę szybkiego założenia opatrunków hemostaticznych lub uciskowych w celu zastąpienia opasek uciskowych w czasie krótszym niż dwie godziny (tzw. konwersja). Jednak nie należy zdejmować opaski uciskowej, która była założona dłużej niż sześć godzin, chyba że możliwe jest ścisłe monitorowanie osoby rannej i wykonanie badań laboratoryjnych. Personel przeszkolony z TCCC na poziomie ASM/CLS nie powinien podejmować prób zmiany opaski uciskowej po upływie dwóch godzin od jej założenia, chyba że zaleci to personel medyczny o wyższych kwalifikacjach w zakresie TCCC. W przypadku braku nadzoru medycznego, należy utrzymać opaskę uciskową na miejscu i kontynuować monitorowanie do momentu, aż poszkodowany osiągnie wyższy poziom opieki medycznej [1].

### AKTUALIZACJA NOWYCH WYTYCZNYCH TCCC:

- wskazuje na zwiększone ryzyko niepotrzebnych lub niewłaściwie zastosowanych opasek uciskowych;
  - uznaje, że konwersja opasek staje się coraz bardziej złożona w przypadku długotrwałej opieki nad poszkodowanymi;
  - odzwierciedla zmiany w myśleniu TCCC w kierunku realizacji przedłużonych planów ewakuacyjnych, a w tym też przedłużonej opieki nad poszkodowanym (również na tym najniższym szczeblu pomocy), a nie tradycyjnych założeń tzw. „złotej godziny”;
  - najważniejsze zmiany w wytycznych TCCC z 2026 r. dotyczą zapobieganiu hipotermii, ochrony mózgu przed urazami, jak również zmiany zaleceń dotyczących antybiotykoterapii [1].
- W obszarze nauczania pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy i podstaw ratownictwa taktycznego należy uwzględniać aktualne procedury postępowania ratowniczego tak, aby przekazywać jak najbardziej aktualną wiedzę mającą wpływ na przeżywalność osób rannych, ale też na bezpieczeństwo procedur wykonywanych przez policjantów.

nadkom. dr MICHAŁ KURDZIEL  
 Komenda Wojewódzka Policji w Szczecinie  
 Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie

1 Tactical Combat Casualty Care (TCCC) Guidelines, Joint Trauma System, 01 MAY 2026, <https://deployedmedicine.allogynet/learner/collections/featured/337246fc-fc70-488e-8304-4ed47e507449/contents/40> [dostęp: 13.05.2026 r.]  
2 <https://www.c-tecc.org/guidelines> [dostęp: 13.05.2026 r.]

IZABELA PAJDAŁA

zdj. autor



Psy tropiące według założeń mantrailingu są w szeregach Polskiej Policji stosunkowo krótko, bo od 2018 roku. Wraz ze swoimi przewodnikami obsługują najtrudniejsze poszukiwania i zdarzenia kryminalne na terenie całego kraju, ale wielu policjantom sprawia jeszcze trudność odróżnienie specyfiki ich pracy od pozostałych kategorii psów służbowych, zwłaszcza psów kategorii tropiącej i patrolowo-tropiącej.



# K- MANTRAILING – ZASADY WSPÓŁPRACY

Szczegółowe zasady używania psów w służbie reguluje zarządzenie nr 91 Komendanta Głównego Policji z 4 października 2022 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań z użyciem psów służbowych w Policji. Są jednak zagadnienia, które sprawiają kłopot policjantom spoza kręgów K9, co w konsekwencji utrudnia współpracę z przewodnikami i ich czworonożnymi partnerami. Biuro Kryminalne KGP wyszło naprzeciw temu problemowi formułując warunki i procedury związane z użyciem psów tropiących osoby według założeń mantrailingu oraz przedstawiając ogólne informacje na temat psów służbowych tej kategorii.

## PIES MANTRAILINGOWY

Psy policyjne szkolone według założeń mantrailingu, czyli formy pracy węchowej polegającej na podążaniu za indywidualnym zapachem człowieka i identyfikowaniu go na końcu śladu, różnią się pod wieloma względami od innych kategorii psów służbowych. Najważniejszą różnicą z punktu widzenia policjantów zlecających obsługę zdarzenia jest tzw. wiek śladu: psy tropiące i patrolowo-tropiące pracują na śladach od kilku- do kilkunastogodzinnych, natomiast psy mantrailingowe są w stanie wypracować ślad pozostawiony przez człowieka po upływie 24 godzin, kilku dni czy nawet miesięcy.

## PSY TEJ KATEGORII PRZEZNACZONE SĄ DO:

- poszukiwania osób zaginionych,
- tropienia sprawców przestępstw,
- potwierdzenia lub wykluczenia obecności osoby na miejscu zdarzenia.

Przewodnik psa MTR zajmuje się formalnościami, oceną śladów i odruchów psa podczas pracy oraz podejmuje najważniejsze decyzje dotyczące użycia psa służbowego na miejscu zdarzenia lub przerwania pracy psa.

## ZABEZPIECZENIE ŚLADU ZAPACHOWEGO

Punktem wyjścia do pracy węchowej psa mantrailingowego jest ślad zapachowy. Od jego jakości, a więc i od sposobu zabezpieczenia, zależy cały proces tropienia, w tym jego ostateczny wynik. Najważniejsze zasady dotyczące śladu zapachowego to:

1. Użycie psa służbowego tej kategorii wymaga zabezpieczenia indywidualnego zapachu osoby tropionej.
2. Na etapie wstępnych czynności na miejscu zdarzenia należy przeciwdziałać zanieczyszczeniu śladów osoby tropionej zapachem osób trzecich (również funkcjonariuszy oraz członków rodziny).

3. W trakcie obsługi zdarzenia należy umożliwić przewodnikowi samodzielne zabezpieczenie śladu zapachowego.
4. **Ślad z odzieży lub obuwia pobiera się z części, która miała bezpośredni kontakt z ciałem.** W przypadku przedmiotów można je umieścić w słoiku razem z pochłaniaczami zapachu i szczelnie zakręcić.
5. Materiał wilgotny powinien być zabezpieczony w kopercie/torbie papierowej.
6. Materiał biologiczny lub ślady krwawe należy zabezpieczyć jako wysuszone zeszkrobiny lub jako przedmioty z wysuszonymi śladami, w obu przypadkach umieszczone w słoiku.
7. W przypadku wątpliwości dotyczących zabezpieczenia śladów zapachowych należy wstrzymać się z tą czynnością (jeśli jest taka możliwość) do czasu przybycia na miejsce przewodnika psa.
8. Potwierdzanie lub wykluczanie obecności osoby na miejscu zdarzenia jest możliwe TYLKO jeśli wcześniej nie były wykonywane w tym miejscu inne czynności z tą osobą.
9. **Jeśli uprzednio użyto psa innej kategorii, to przedmioty/ślady wykorzystane przez te psy nie będą nadawały się do późniejszego użycia przez zespół MTR.**
10. Niedotrzymanie powyższych zasad może skutkować podjęciem przez psa służbowego pracy węchowej na niewłaściwym zapachu i tym samym do wprowadzenia w błąd odnośnie kierunku prowadzenia dalszych czynności.
11. Przewodnik może odstąpić od użycia psa w przypadku niewłaściwego zabezpieczenia śladu zapachowego lub w przypadku braku możliwości wyodrębnienia indywidualnego zapachu osoby tropionej.

## WNIOSEK O UŻYCIE PSA MTR

Przed sporządzeniem wniosku o użycie psa mantrailingowego należy zweryfikować dostępność materiału zapachowego i zebrać informacje na temat rodzaju i ukształtowania terenu. Należy także uwzględnić to, że może być potrzebne zabezpieczenie noclegu dla dwóch przewodników i dwóch psów służbowych pamiętając, że pies przebywa ze swoim przewodnikiem także w trakcie noclegu. Bezwzględnie wymagane jest zabezpieczenie działań zespołu MTR przez policjantów wnioskującej jednostki Policji, szczególnie w zakresie bezpieczeństwa w ruchu drogowym na trasie tropienia psa.

Wniosek o użycie psów MTR do działań poszukiwawczych (załącznik nr 15 do zarządzenia nr 91 KGP z 4 października 2022 r.) lub obsługi zdarzeń kryminalnych (załącznik nr 16 do ww. zarządzenia) podlega weryfikacji i zatwierdzeniu przez Naczelnika Wydziału Poszukiwań i Identyfikacji Osób KWP/KSP. Wniosek do zdarzeń kryminalnych może być zweryfikowany i zatwierdzony przez właściwego kierownika komórki

zdj.: Aldona Bandzuli

organizacyjnej KWP/KSP bądź osoby przez nich upoważnione. Wszelkie uzgodnienia dotyczące możliwości użycia psów służbowych w konkretnych przypadkach powinny odbywać się za pośrednictwem ww. lub osób przez nich wyznaczonych.

## CZYNNOŚCI PO ZAKOŃCZENIU TROPIENIA

Po zakończeniu tropienia następuje czas na wyciągnięcie wniosków z pracy wykonanej przez psa. Przewodnik niejako dekoduje zachowanie czworonożnika na wypracowanym śladzie, a policjanci na tej podstawie podejmują dalsze czynności. Formalnie wygląda to następująco:

1. Przewodnik niezwłocznie przekazuje informacje o efektach tropienia, na podstawie których wnioskujący określa zakres dalszych czynności, w tym zasadność użycia psa służbowego innej kategorii.
2. W terminie do 14 dni przewodnik sporządza notatkę z użycia psa służbowego Policji i przesyła ją do jednostki zlecającej za pośrednictwem właściwego naczelnika KWP/KSP.
3. Jednostka wnioskująca w terminie do 30 dni od zakończenia tropienia (oraz dodatkowo w każdym przypadku, jeśli nastąpi to później) informuje o potwierdzeniu lub zaprzeczeniu wypracowanego śladu kierownika komórki organizacyjnej właściwej w sprawach poszukiwań osób Biura Kryminalnego KGP. Notatka służbowa powinna zawierać następujące informacje:
  - przesłanki potwierdzenia lub zaprzeczenia śladu;
  - miejsce, datę i okoliczności odnalezienia osoby lub zwłok;
  - datę, godzinę i miejsce ujawnienia wizerunku na nagraniach monitoringu wizyjnego lub monitoringu środków transportu;
  - odległość ww. od miejsca zakończenia tropienia przez psa służbowego mantrailingowego;
  - ocenę czy tropienie psa służbowego przyczyniło się do odnalezienia osoby lub wyjaśnienia sprawy;
  - kontakt do osoby sporządzającej informację.

## WYNIK TROPIENIA

Wynik pozytywny tropienia stanowi spełnienie jednej z poniższych przesłanek:

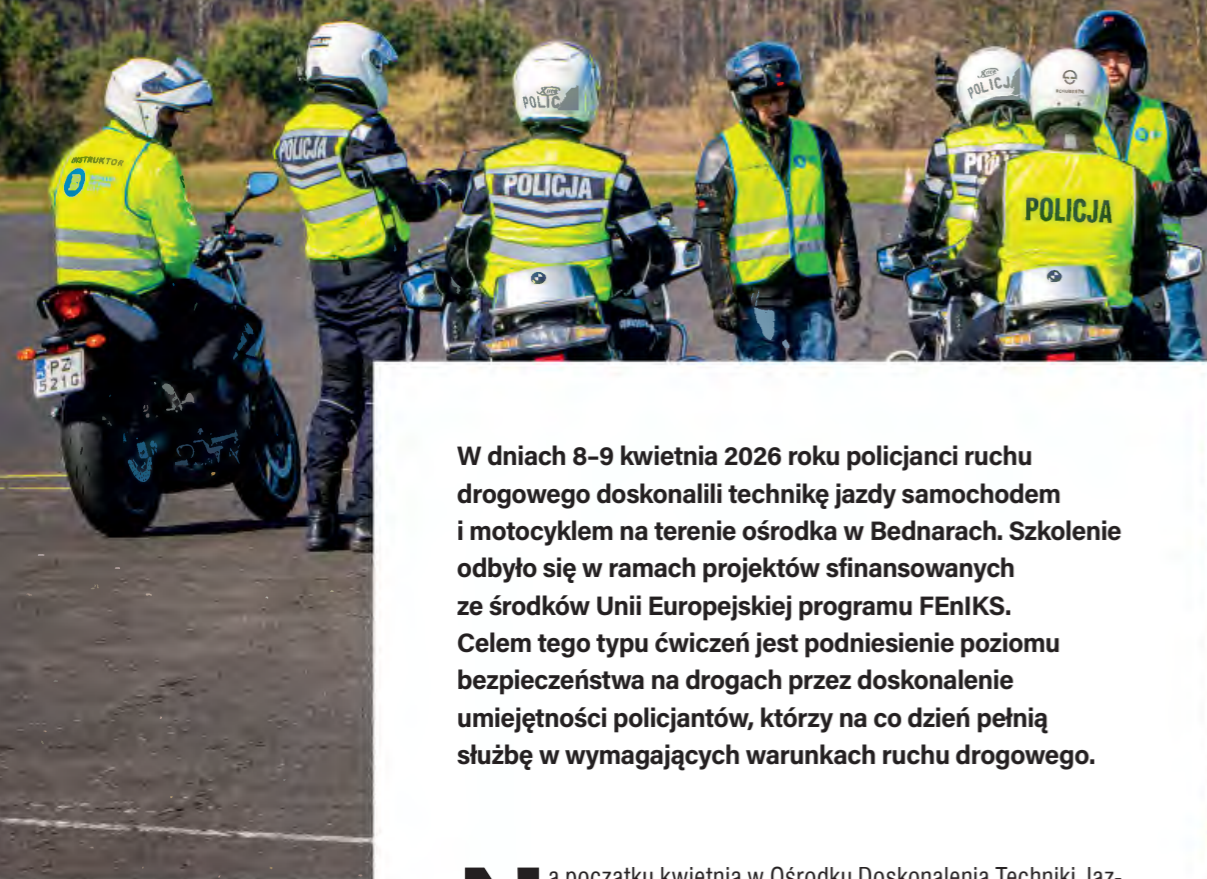
1. Doprowadzenie do sprawcy czynu zabronionego.
2. Odnalezienie osoby zaginionej lub poszukiwanej.
3. Ujawnienie przedmiotów lub śladów związanych z obsługiwany zdarzeniem.
4. Odtworzenie trasy odejścia/dojścia osoby lub ustalenie jej położenia potwierdzone przez:
  - urzędnika służące do monitorowania tras,
  - logowanie urzędnika użytkowanego przez tą osobę,
  - urzędnika służące do zapisu wizyjnego,
  - zeznania świadków zdarzenia.

Powyższe zasady dotyczące użycia psów służbowych kategorii tropiącej według założeń mantrailingu, sformułowane przez Biuro Kryminalne KGP, powstały w celu lepszej komunikacji z przewodnikami psów specjalnych MTR i zrozumienia specyfiki ich działania.

oprac. ALDONA BANDZUL  
(na podstawie materiałów BK KGP)

# JAZDA

## TECHNIKA



W dniach 8–9 kwietnia 2026 roku policjanci ruchu drogowego doskonalili technikę jazdy samochodem i motocyklem na terenie ośrodka w Bednarach. Szkolenie odbyło się w ramach projektów sfinansowanych ze środków Unii Europejskiej programu FEnKS. Celem tego typu ćwiczeń jest podniesienie poziomu bezpieczeństwa na drogach przez doskonalenie umiejętności policjantów, którzy na co dzień pełnią służbę w wymagających warunkach ruchu drogowego.

**N**a początku kwietnia w Ośrodku Doskonalenia Techniki Jazdy Bednary Driving City realizowano równoległe dwa istotne projekty szkoleniowe: „Pomagamy i chronimy – ręczne mierniki prędkości z rejestracją obrazu w kontroli ruchu drogowego oraz dodatkowe szkolenie z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego” oraz „Pomagamy i chronimy – samochody osobowe oznakowane o podwyższonych parametrach dla pionu ruchu drogowego”. Projekty te współfinansowane są ze środków Unii Europejskiej w ramach programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021–2027 (FEnKS). Łączna wartość dofinansowania wynosi 67 327 849,64 zł.

W ramach pierwszego projektu realizowane jest kompleksowe szkolenie dla 463 policjantów ruchu drogowego w zakresie doskonalenia techniki jazdy motocyklem szosowym. Równoległe prowadzone są zajęcia w drugim projekcie, obejmujące doskonalenie techniki jazdy samochodem osobowym o podwyższonych parametrach dla



406 policjantów ruchu drogowego. Szkolenia są podzielone na część teoretyczną i praktyczną, a zakres tematyczny obejmuje m.in.:

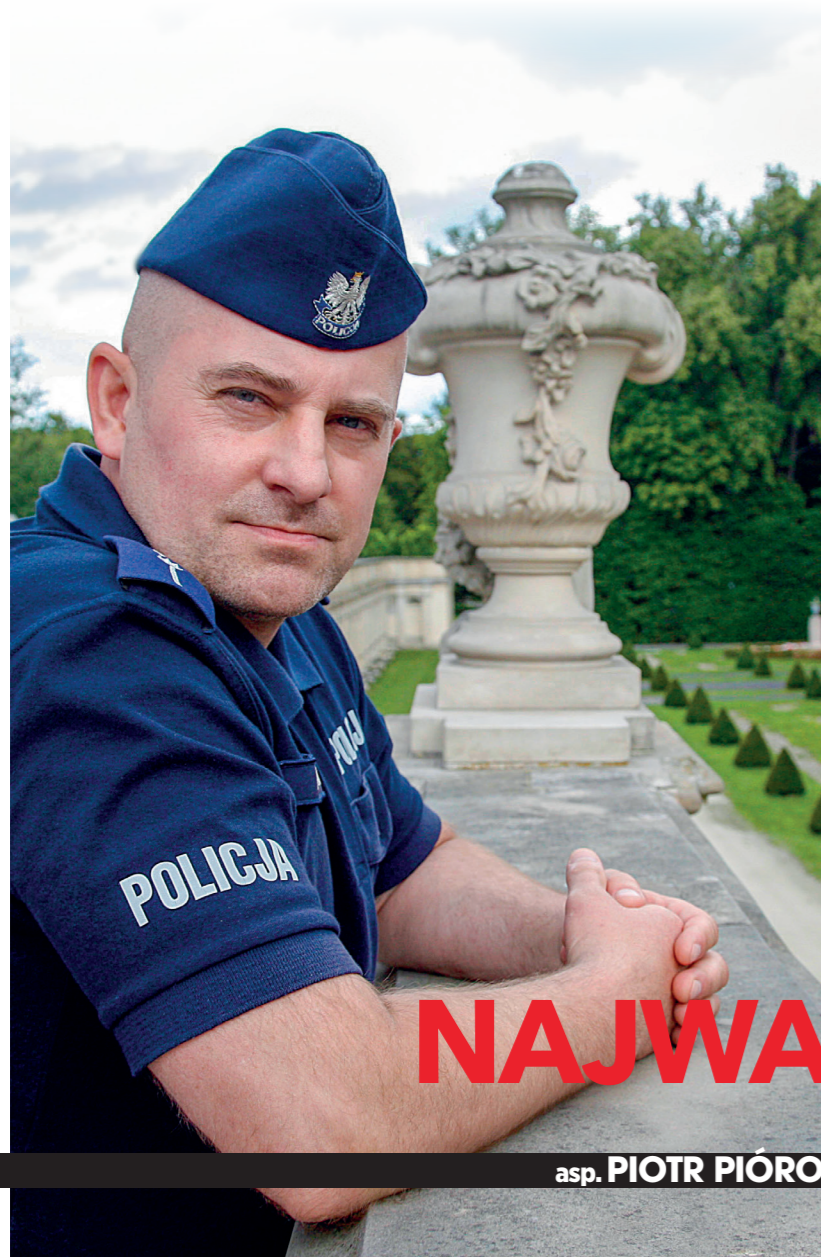
- technikę pokonywania zakrętów;
- hamowanie awaryjne oraz reakcję na nagłe zagrożenia;
- jazdę w kolumnie, w tym symulacje eskort policyjnych;
- doskonalenie umiejętności kierowania pojazdem z różnymi prędkościami i w zróżnicowanych warunkach przyczepności nawierzchni.

Przebieg zajęć osobiście obserwowali: I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster oraz dyrektor Biura Ruchu Drogowego KGP insp. dr Krzysztof Dymura, którym towarzyszyli: I zastępca komendanta wojewódzkiego Policji w Poznaniu insp. Sławomir Piekut oraz naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego KWP w Poznaniu mł. insp. Karol Sekula. Rozmawiali oni z uczestnikami na temat doświadczeń i wrażeń związanych ze szkoleniem. Policjanci podkreślali wysoki poziom merytoryczny i praktyczny zajęć oraz zwracali uwagę na możliwość doskonalenia umiejętności w warunkach zbliżonych do rzeczywistej służby.

zdj. Lukasz Kędrziora

Realizacja obu projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej stanowi kolejny krok w kierunku budowy nowoczesnej, profesjonalnej i skutecznej Policji, wykorzystującej wsparcie funduszy europejskich do podnoszenia jakości służby na rzecz obywateli oraz poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego.

**BIURO RUCHU DROGOWEGO KGP**  
oprac. ALDONA BANDZUL



asp. PIOTR PIÓRO

laureat XVIII edycji ogólnopolskiego konkursu „Policjant, który mi pomógł”

## DOBRO INNYCH JEST NAJWAŻNIEJSZE

Aspirant Piotr Pióro – dzielnicowy Komendy Powiatowej Policji w Mińsku Mazowieckim, mistrz w BJJ i w trójboju siłowym, wielokrotny medalista Mistrzostw Polski Służb Mundurowych w brazylijskim jiu-jitsu, społecznik i laureat XVIII edycji ogólnopolskiego konkursu „Policjant, który mi pomógł”. Sam o sobie mówi tak: – Pełnię błędy, ale idę do przodu. Staram się być lepszy, nie tylko dla siebie, ale przede wszystkim dla innych.

**W**yróżnia się zaangażowaniem, nie tylko służbowym, ale i poza służbą. Swoje zainteresowania przekłada również na szkolenia dla innych policjantów z technik interwencji i sportów walki. Bardzo koleżeński i pomocny. Służy naprawdę w dobrym zespole, inny dzielnicowy został Dzielnicowym Roku w 2025. Od niemal dwóch lat pełni służbę jako dzielnicowy, wcześniej pełnił służbę w innych komórkach w Mińsku Mazowieckim, w Ogniwie Patrolowo-Interwencyjnym, w Wydziale Ruchu Drogowego, a po przejściu do dzielnicowych znalazł swoją główną pasję – pomaganie osobom potrzebującym. Z innymi funkcjonariuszami pomógł starszemu schorowanemu mężczyźnie, zadbał o niego. Bardzo często pomagał mu po godzinach pracy. Zachęca też do angażowania się innych policjantów. I tak, udzielił pomocy przedmedycznej, zadbał o ciepłe posiłki, lepsze warunki życia dla starszego, scho-

rowanego pana. Z wielką pasją i zaangażowaniem wypełnia te dodatkowe obowiązki. Wspólnie z Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej naprawdę działają bardzo sprawnie – mówi insp. Krzysztof Naszkiewicz, komendant powiatowy Policji w Mińsku Mazowieckim i dodaje o swoim mińskim zespole: – W Mińsku Mazowieckim zastałem ludzi wspierających się nawzajem, dobrze wprowadzających młodych w arkana służby, atmosfera jest bardzo dobra i ludzie na właściwym miejscu.

Asp. Piotr Pióro do Policji wstąpił w 2009 r. – W sobotę się ożeniłem, w niedzielę zjadłem obiad z rodziną, a w poniedziałek już pojechałem do szkoły policyjnej – wspomina laureat. Jako dziecko marzył o pracy na policyjnym motocyklu. Trochę trudów życia musiał jednak zebrać, żeby marzenie się spełniło. – Służba w Policji daje mi bardzo dużą satysfakcję. Nie miałem lekkiego życia, ale po drodze otworzyłem się na ludzi, uodporniłem na wiele rzeczy i nauczyłem się słuchać.

### CZŁOWIEK JEST BARDZO WAŻNY

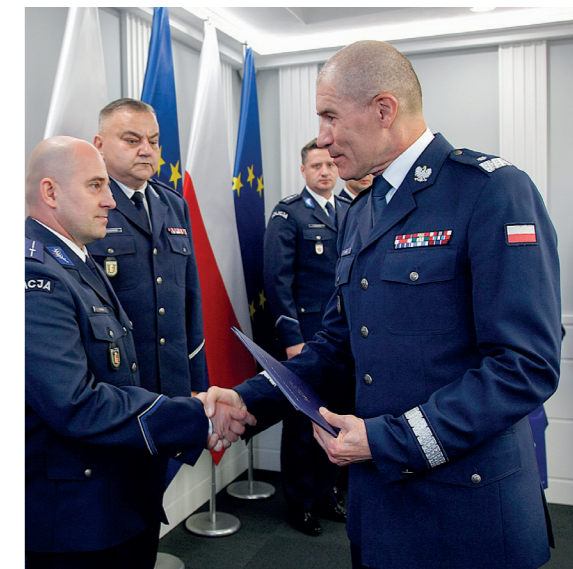
Do konkursu „Policjant, który mi pomógł” asp. Piotra Pióro zgłosili pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mińsku Mazowieckim, którzy w uzasadnieniu napisali: „(...) wykazuje pełne oddanie i odpowiedzialność w swojej służbie. Nigdy nie szuka rozgłosu, ani uznania za swoje działania. Zawsze stawia dobro innych ponad własne (...)”. Właśnie wspólnie GOPS, Caritas Huty Mińskiej oraz inni funkcjonariusze mińskiej komendy uporządkowali mieszkanie 80-lątka, zapewniając mu godne warunki do życia. Piotr zadbał o drewno i węgiel na opał, przynosił ciepłe posiłki, doglądał.

– Ten starszy pan, naprawdę potrzebował pomocy, ale nie chciał żadnych zmian. Udało się posprzątać, przywieźć lodówkę od darczyńców, wspólnie z paniami z Caritasu, GOPS-u i innymi dzielnicowymi na zmianę jeździliśmy pomagać i przekonywać, że te zmiany są potrzebne. Pomagałem jako osoba prywatna, ale wielki sukces należy do wszystkich, którzy chcieli pomóc. Patrząc, kto potrzebuje pomocy. W obecnych czasach dużo jest osób, które potrzebują pomocy, ale starają się tego nie pokazywać. Dużo czasu trzeba spędzić z tymi ludźmi, rozmawiać, żeby się otworzyli, zaufali – mówi Piotr Pióro. I dodaje, że będzie dalej robił najlepiej jak potrafi to co robił do tej pory. Dobro innych jest najważniejsze. Człowiek jest bardzo ważny, jesteśmy z tej samej krwi i kości. Nad każdym trzeba się pochylić.

– A jakie cechy powinny dominować u policjanta? – pytam laureata, który odpowiada bez wahania.

– Wrażliwość, umiejętność słuchania, niesegregowania i nieszufladkowania ludzi. Ale też umiejętność współpracy z innymi służbami oraz kolegami i koleżankami w swojej komendzie. Każdy ma jakieś doświadczenie, którym może się podzielić.

zdj. autor



### DZIELENIE SIĘ PO MISTRZOWSKU

– Poza tym, że jestem dzielnicowym, staram się też pomagać młodym policjantom i adeptom, żeby ich wprowadzić w ten nietatwy zawód. Z kolegą podkom. Jarosławem Gałką staram się wykorzystywać doświadczenie w brazylijskim jiu-jitsu i wykorzystywać je w służbie. W komendzie przeprowadzamy treningi poza godzinami pracy dla policjantów, którzy np. są po kursie podstawowym i nie czują się dość pewnie podczas interwencji. Pokazujemy różne techniki, które można wykorzystać podczas interwencji, przychodzą i mówią – to działa, poradziłeś sobie. Dla nas jest to największa satysfakcja. Założyliśmy też stowarzyszenie Blue Dogs Brazilian Jiu-Jitsu, które ma za zadanie rozwój sprawności fizycznej i kształtowanie postaw prospołecznych. Współpracujemy ze szkołami o profilach mundurowych, prowadzimy zajęcia dla młodzieży, jest to element budowania świadomości służby i przygotowania przyszłych kandydatów do służby w Policji.

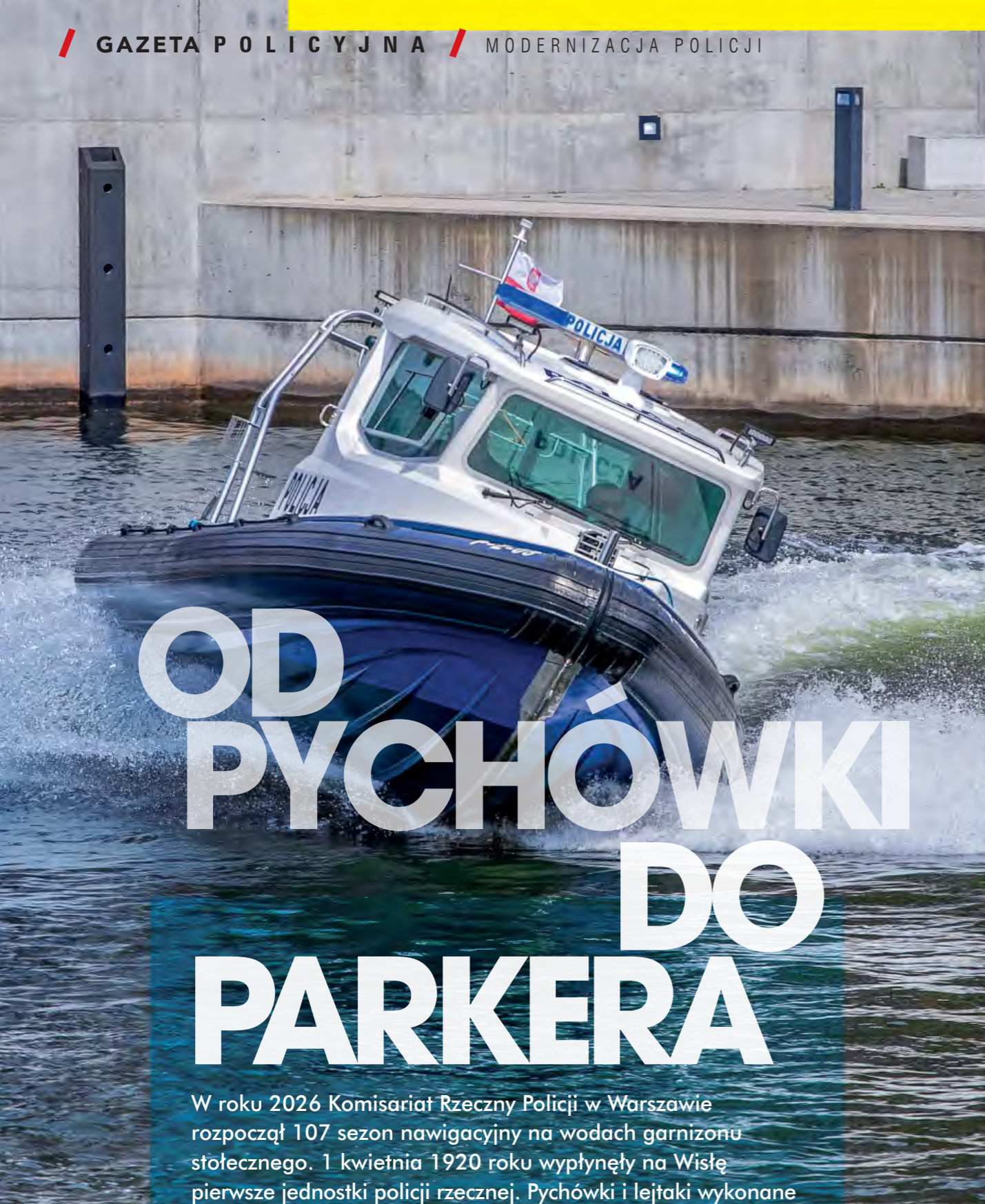
### PODZIĘKOWANIA

Doceniony i wyróżniony laureat konkursu „Policjant, który mi pomógł” niemal na jednym wydechu wymienia osoby, którym jest wdzięczny za wspólną służbę i pomoc. – Duże podziękowania kieruję dla mojego kierownika rewiru dzielnicowych, asp. szt. Arkadiusza Wysockiego, który też jest sportowcem i stara się wspierać nasze inicjatywy.

Dziękuję mojej rodzinie za wsparcie i cierpliwość. Mojemu przyjacielowi z maty i z życia codziennego, który mocno wierzy w to co wspólnie robimy podkom. Jarosławowi Gałce, paniom z GOPS-u w Mińsku Mazowieckim – Annie Ziemińskiej i Beacie Piotrowskiej, paniom z Caritasu przy parafii w Hucie Mińskiej oraz kolegom dzielnicowym, którzy pomagali w trakcie służby doglądać pana Stefana.

Żona i dwaj synowie Piotra Pióro dzielą jego sportowe pasje i również stają często na podium.

IZABELA PAJDAŁA



# OD PYCHÓWKI DO PARKERA

W roku 2026 Komisariat Reczny Policji w Warszawie rozpoczął 107 sezon nawigacyjny na wodach garnizonu stołecznego. 1 kwietnia 1920 roku wypłynęły na Wisłę pierwsze jednostki policji rzecznej. Pychówki i lejtały wykonane z drewna sosnowego z wręgami akacjowymi i dębowymi napędzane były siłą mięśni (długimi drewnianymi pychami) lub wiatru, czyli żaglami. Były to łódzie przeznaczone do transportu i rybołówstwa, które policja rzeczna zaadaptowała do swoich potrzeb.

**O** bniżone i lekko rozchylone burty lejtały nie służyły już do wciągania na pokład sieci pełnych ryb, lecz sprawdzały się podczas podejmowania ludzi z wody. Natomiast pychówki, zamiast transportować inwentarz żywy na targowisko na Urzeczcu, teraz sprawnie pod prąd rzeki transportowały policjantów. Minęło ponad sto lat i dzisiaj na wodzie królują laminaty poliestrowo-szklane, pneumatyczne burty i silniki spalinowe, a kokpity wyposażone są w skomplikowaną elektronikę.

Jedną z takich konstrukcji przywitaliśmy tej wiosny w warszawskim policyjnym porcie nad Wisłą. PARKER RIB 650 to jedna z najnowocześniejszych konstrukcji tego typu, doskonale dopasowana do potrzeb żeglugi śródlądowej na akwenach z często zmieniającym się stanem wód. Przy długości kadłuba 650 cm, szerokości 280 cm, wadze 1700 kg, jej zanurzenie (podniesiony silnik) to zaledwie 35 cm! Powinni być zadowoleni z niej również policjanci wodniacy z Pomorza, gdyż Polski Rejestr Statków sklasyfikował łódź jako przydatną także do żeglugi na Zalewie Szczecińskim, Wiślanym i Zatoce Puckiej. Ta nowoczesna łódź patrolowa wyposażona jest w sterówkę, w której stanąć może dorosły mężczyzna. Wewnątrz znajdują się wygodne fotele, przejrzyste i intuicyjne przyrządy panelu stero-





**DANE TECHNICZNE:**

Długość całkowita: 6,49 m  
 Szerokość maksymalna: 2,80 m  
 Wysokość całkowita: 2,4 m  
 Zanurzenie bez silników: 0,35 m  
 Zbiornik paliwa: 150 l  
 Zbiornik paliwa ogrzewania: 11,5 l  
 Załoga max: sześć osób  
 Kategoria projektowa: B



wania. Widoczność z kabiny testujący ją policjanci określają jako bardzo dobrą. Wnętrze wykonane jest estetycznie, funkcjonalnie i ergonomicznie. Pokład roboczy jest szeroki i zapewnia bezpieczne poruszanie się załogi po nim.

PARKER RIB 650 wyposażony w silnik Merkury o mocy 200 KM rozwija prędkość maksymalną 35 węzłów, co daje ok. 65 km/h. Maksymalna liczba załogi to sześć osób. Łódź prowadzi się przyjemnie, reakcja na operowanie sterem przy prędkościach patrolowych jest przewidywalna. Do ślizgu łódź wychodzi płynnie, a zwroty przy maksymalnych obrotach są pewne i bezpieczne mimo dość wysokiej kabiny. Producent w instrukcji obsługi opisał PARKERA jako jednostkę kategorii projektowej B o zasięgu minimalnym 75 km z pełnym wyposażeniem, czterema osobami na pokładzie i przy prędkości 25 węzłów.

Pierwsi policyjni wodniacy pływali w policji rzecznej na pycówkach, ich następcy na Jesionach. Dziś do służby trafił PARKER z nawigacją satelitarną, kamerami, sonarem głębokości, ogrzewaniem i wieloma innymi przyrządami podnoszącymi skuteczność i komfort służby. Będzie służył w garnizonie stołecznym przez wiele kolejnych lat podnosząc bezpieczeństwo na Wiśle, Bugu, Narwi, Jeziorze Zegrzyńskim i wielu innych akwenach Mazowsza.

asp. szt. EMIL JAROSŁAWSKI  
 zdj. Jacek Herok



asp. szt.  
**MIROSŁAW ROCZEKI**  
KWP w Opolu

**KIEROWCA CIĘŻARÓWKI UZYSKAŁ POMOC MEDYCZNĄ**  
19 marca - Strzelce Opolskie

Z Centrum Powiadamiania Ratunkowego do dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w Strzelcach Opolskich wpłynęła informacja o kierowcy ciężarówki przebywającym na jednym z parkingów w Niemczech. Zaniepokojony pracodawca poinformował, że kierowca może potrzebować pilnej pomocy, bo w trakcie rozmowy telefonicznej miał problemy z mówieniem i brzmiał, jakby był w złym stanie zdrowia. Dyżurny natychmiast skontaktował się z Biurem Międzynarodowej Współpracy Policji KGP i przekazał ustalenia w sprawie. Został nawiązany kontakt ze służbami niemieckimi, po czym potrzebujący kierowca został zlokalizowany i udzielono mu pomocy medycznej. Mężczyzna został przetransportowany do szpitala.



sierż.  
**JAKUB DARASZ**  
KWP w Rzeszowie

**POWSTRZYMAŁ ROZPRZESTRZENIANIE SIĘ POŻARU**  
25 marca - Krzątka

W miejscowości Krzątka wybuchł pożar. Płonął las w pobliżu jednego z gospodarstw. Zaniepokojona mieszkanka powiadomiła o sytuacji dzielnicowego z Posterunku Policji w Majdanie Królewskim, sierż. Jakuba Darasza. Ten powiadomił dyżurnego KPP w Kolbuszowej. Wezwano straż pożarną. Dzielnicowy, razem z kierownikiem PP, asp. szt. Rafałem Żołnierczykiem pojechali w miejsce zgłoszenia, gdzie zastali kobietę usiłującą samodzielnie gasić ogień wodą z węża ogrodowego. Policjanci odprowadzili kobietę w bezpieczne miejsce i sami rozpoczęli działania gaśnicze. Znacznie ograniczyli rozprzestrzenianie się ognia lejąc wodę i sypiąc piaskiem. Chwilę później przybyła straż pożarna i opanowała pożar.



sierż. szt.  
**KAMIL PEPLIŃSKI**  
KWP w Katowicach

**ODNALAZŁ PIĘCIOLATKA, KTÓRY ODDALIŁ SIĘ OD MAMY**  
25 marca - Park Śląski

Dzielnicowy z Komisariatu III Policji w Zabrze w czasie wolnym od służby był na wycieczce rowerowej z rodziną. W pobliżu miasteczka ruchu drogowego przy Parku Śląskim zwrócił uwagę na kobietę z wózkiem, która była wyraźnie roztrzęsiona. Policjant podszedł oferując pomoc. Kobieta poinformowała, że spacerowała z dziećmi i jej pięcioletni syn, jadący obok na rowerze, oddalił się w nieznanym kierunku i nie może go odnaleźć. Sierż. Pepliński ustalił rysopis dziecka i rozpoczął poszukiwania. Po jakimś czasie odnalazł chłopca około dwa kilometry dalej, gdy ten miał zamiar opuścić teren parku. Zaopiekował się dzieckiem, wezwał patrol Policji, który przekazał syna pod opiekę matki.



sierż. szt.  
**PAWEŁ WAŁECKI**  
KWP w Lublinie

**DZIĘKI JEGO REAKCJI SENIORKA NIE STRACIŁA PIENIĘDZY**  
25 marca - Milejów

Do 77-latki zadzwonił oszust informując, że jest w Bułgarii. Powiedział, że ma dla niej środki finansowe z giełdy. Warunkiem ich wypłaty miało być jednak przelanie kwoty czterech tysięcy złotych na wskazane przez niego konto. Seniorka uwierzyła w historię i poszła do placówki bankowej, gdzie wykonała przelew. O wszystkim poinformowała swojego syna. Ten zaniepokojony skontaktował się z sierż. szt. Pawłem Wałęckim, dzielnicowym z Posterunku Policji w Milejowie. Policjant od razu wiedział, że to oszustwo. Pobiegł do placówki bankowej i poinformował seniorkę o oszustwie. Przekazał te informacje kierownikowi banku, dzięki czemu pracownicy skutecznie zablokowali przelew i pieniądze nie trafiły do oszusta.

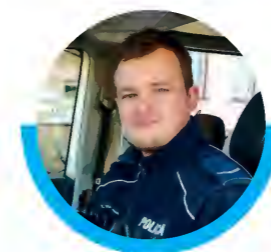
Nierzadko z narażeniem własnego zdrowia i życia, czasem po służbie, ale zawsze pod presją czasu – funkcjonariusze Policji co dzień pomagają i chronią również tę najważniejszą z wartości, jaką jest ludzkie życie. Oto tylko część takich właśnie interwencji, które polscy policjanci skutecznie przeprowadzili od połowy marca do połowy kwietnia 2026 r.



asp. szt.  
**TOMASZ DADZIBÓG**  
mł. asp.  
**MATEUSZ KEPKE**  
KWP w Bydgoszczy

**URATOWALI KOBIECĘ Z ZADYMIENEGO DOMU**  
1 kwietnia - Chocień

Dzielnicowi z Komisariatu Policji w Choceniu, asp. szt. Tomasz Dadzibóg i mł. asp. Mateusz Kepke, otrzymali zgłoszenie o wydobywającym się dymie z mieszkania i załączonym czujniku czadu. Przybyli pod wskazany adres i niezwłocznie weszli do mieszkania pełnego gęstego dymu. Wiedzieli, że wewnątrz jest starsza kobieta, która nie może poruszać się samodzielnie. Funkcjonariusze odnaleźli i wyprowadzili 82-latkę w bezpieczne miejsce, wezwali załogę ratownictwa medycznego i straż pożarną. Upewnili się, że w zadymionym mieszkaniu nie znajdują się inne osoby. Czekając na przyjazd karetki pogotowia, zaopiekowali się seniorką. Na miejsce przyjechali również członkowie rodziny poszkodowanej.



sierż.  
**KAMIL KOPYTYŃSKI**  
KWP w Opolu

**POMÓGŁ SENIORCE LEŻĄCEJ NA CHODNIKU**  
10 kwietnia - Głubczyce

W godzinach wieczornych dzielnicowy sierż. Kamil Kopytyński patrolował rejon miasta. W pewnym momencie zauważył seniorkę leżącą na chodniku. Kobieta nie poruszała się, dlatego policjant zatrzymał radiowóz i podbiegł do nieprzytomnej seniorki. Policjant ocenił stan kobiety. Po próbach ocucenia kobieta zareagowała i nawiązała kontakt z dzielnicowym. Poinformowała go, że wracała ze sklepu z zakupami, gdy przechodziła przez jezdnię potknęła się i przewróciła na chodnik. Uskarżała się na ból lewej nogi. Sierż. Kopytyński zaopiekował się poszkodowaną, zabezpieczył przed wychłodzeniem i wezwał zespół ratownictwa medycznego. Zakupy seniorki przekazał członkowi jej rodziny.



sierż.  
**MICHAŁ SEBB**  
KWP w Gdańsku

**POWSTRZYMAŁ OD JAZDY NIETRZEŻEWEGO KIEROWCĘ CIĘŻARÓWKI**  
8 kwietnia - S7 węzeł Gdynia Chwarzno

Sierż. Michał Sebb z OPI KP Gdynia Chwarzno w czasie wolnym od służby prowadził samochód, gdy zauważył, że kierowca ciągnika siodłowego z naczepą niebezpiecznie prowadzi. Tor jazdy wskazywał, że kierujący może być pod wpływem alkoholu. Funkcjonariusz skontaktował się z policjantami WRD w Gdańsku i przekazywał na bieżąco trasę. W pewnym momencie kierowca uderzył ciężarówką w bariery energochłonne. Sierż. Sebb pobiegł do kabiny, wyłączył silnik, zabezpieczył kluczyki i wyprowadził kierowcę z pojazdu. Następnie policjanci ruchu drogowego przejęli interwencję. Przebadanie 63-latka alkomatem dało wynik prawie dwóch promili alkoholu w wydychanym powietrzu.



podkom.  
**ADAM OLSZEWSKI**,  
mł. asp.  
**PIOTR KLAMA**  
mł. asp.  
**DAMIAN MIAŁKAS**,  
KWP w Opolu

**POMOGLI ROWERZYCIE PODCZAS ATAKU EPILEPSJI**  
13 kwietnia - Krapkowice

Funkcjonariusze Wydziału Prewencji Komendy Powiatowej Policji w Krapkowicach wracali ze szkolenia w Opolu. Gdy byli już w Krapkowicach, na jednej z ulic zauważyli rowerzystę, który upadł na chodnik. Policjanci zatrzymali się, reagując na zdarzenie. Po wstępnych oględzinach okazało się, że mężczyzna miał atak epilepsji. Mundurowi niezwłocznie podjęli działania ratownicze. Ułożyli 50-letniego rowerzystę w pozycji bezpiecznej i wezwali pogotowie ratunkowe. Chwilę po wezwaniu przyjechali ratownicy medyczni, którzy zaopiekowali się mężczyzną, a następnie przewieźli na badania do szpitala. Szybka reakcja policjantów zapobiegła poważniejszym skutkom.  
oprac. **KATARZYNA CHRZANOWSKA**  
**KRZYSZTOF CHRZANOWSKI**

# UZYSKANIE DOSTĘPU DO DANYCH CYFROWYCH W SPRAWACH CSAM

W dobie  
powszechnej  
cyfryzacji

„uzyskanie dostępu do danych” coraz rzadziej  
oznacza proste skopiowanie plików, a częściej  
– przejście przez łańcuch czynności  
technicznych i formalnych, które decydują  
o powodzeniu dalszych analiz.

**W** poprzednich artykułach cyklu omówiliśmy procedury postępowania patroli interwencyjnych w sytuacjach nieoczekiwanego pojawienia się wątku CSAM, czyli związanego z seksualnym wykorzystaniem dzieci oraz ich krzywdzeniem. Omówiliśmy także zasady zabezpieczania dowodów – od identyfikacji urządzeń, przez metody uwierzytelniania, po racjonalną selekcję materiału. W bieżącej części koncentrujemy się na etapie następującym po fizycznym zabezpieczeniu sprzętu: uzyskaniu dostępu do danych zapisanych na różnego rodzaju nośnikach oraz ich przygotowaniu do dalszej analizy. Zakres działań obejmuje zarówno nośniki mobilne, jak i stacjonarne, przy czym każda z tych grup wymaga innego podejścia do identyfikacji źródeł danych, rozwiązywania problemów technicznych oraz minimalizacji ryzyka utraty lub modyfikacji materiału dowodowego. W niniejszym tekście skupiliśmy się na grupie nośników danych z wyłączeniem urządzeń mobilnych, takich jak telefony, tablety czy zegarki.

## PŁYTY CD, DVD I BLU-RAY

Nośniki optyczne (CD, DVD, Blu-ray) wciąż pojawiają się w sprawach karnych jako archiwalne nośniki danych, a głównym wyzwaniem przy ich zabezpieczaniu są uszkodzenia mechaniczne i biologiczne powierzchni. Odczyt prowadzi się sekwencyjnie, przy użyciu starszych napędów z rozbudowanymi algorytmami korekcji błędów oraz oprogramowania umożliwiającego sektorowe tworzenie kopii obrazu płyty (np. w formacie ISO) z rejestracją błędów odczytu. W przypadku silnych zarysowań mechaniczne bywa kontrolowane polerowanie powierzchni poliwęglanowej, przywracające przejrzystość optyczną nośnika. W najtrudniejszych sytuacjach specjaliści sięgają po zaawansowane metody manipulacji napędem optycznym polegające m.in. na uniemożliwieniu automatycznego wyrzucenia płyty po błędzie odczytu, a w skrajnych przypadkach stosują techniki mikroskopowego odczytu danych bezpośrednio z powierzchni dysku. Dane na płytach optycznych nie są natywnie szyfrowane, więc po skutecznym odczycie dostęp do treści jest zasadniczo bezpośredni, a uzyskana kopia stanowi pełnowartościowy materiał dowodowy możliwy do analizy w postępowaniu karnym.

Tak przygotowana kopia wraz z raportem pozwala analizować zawartość nośnika w sposób zrozumiały, powtarzalny i możliwy do obrony w postępowaniu karnym.

## DYSKI HDD I SSD

Dyski twarde (HDD) i dyski półprzewodnikowe (SSD) pozostają najczęściej zabezpieczanym typem nośników w sprawach karnych, oferując znaczną pojemność i przechowując obszerne archiwa plików, w tym danych usuniętych, które często stanowią kluczowy materiał dowodowy. Podstawową zasadą informatyki śledczej jest stosowanie blokera zapisu podczas odczytu, a samo zabezpieczenie danych polega najczęściej na wykonaniu kopii binarnej całego nośnika lub – gdy działa szyfrowanie – kopii logicznej bezpośrednio z działającego systemu. Nośniki pozornie uszkodzone i nieczytelne dla użytkownika nie powinny być pomijane podczas przeszukań. Wręcz przeciwnie, ich awaria oznacza często, że



dane nie zostały usunięte, a laboratoryjne metody odzyskiwania (wymiana podzespołów w przypadku HDD, specjalistyczny odczyt układów w przypadku SSD) pozwalają uzyskać choćby część materiału. Proces kończy się sporządzeniem szczegółowego raportu wskazującego, które fragmenty danych odczytano bezbłędnie, które są prawdopodobnie poprawne, a których nie udało się odtworzyć. Rzetelna dokumentacja przeprowadzonego procesu ma kluczowe znaczenie dla późniejszego postępowania dowodowego.

## PENDRIVE'Y, PAMIĘCI USB, KARTY PAMIĘCI I KAMERY SAMOCHODOWE

Pendrive'y, karty pamięci oraz inne nośniki flash występujące niekiedy w formie ukrytej w przedmiotach codziennego użytku (breloki, zegarki, długopisy), stanowią częste i cenne źródło materiału dowodowego, które łatwo przeoczyć podczas przeszukania. Podobnie jak w przypadku dysków SSD, odczyt wymaga zastosowania blokera zapisu, a ze względu na specyfikę pamięci NAND flash odzyskanie skasowanych danych bywa niemożliwe lub wymaga zaawansowanych technik, w tym ekstrakcji chip-off przy uszkodzonym kontrolerze czy dostępu przez złącza igłowe do ukrytych punktów kontrolnych układu. Żaden uszkodzony nośnik nie powinien być pomijany podczas zabezpieczenia – o możliwości odczytu decyduje specjalista, a nie ocena dokonana na miejscu zdarzenia. Osobną kategorię stanowią kamery samochodowe, które mogą rejestrować zdarzenia istotne dowodowo również w trybie parkingowym, a zapisane przez nie materiały zawierają metadane z lokalizacją GPS oraz precyzyjnym znacznikiem czasu synchronizowanym z systemami satelitarnymi, co istotnie podnosi ich wartość dowodową.





## URZĄDZENIA Z PAMIĘCIĄ WBUĐOWANĄ (EMBEDDED)

Urządzenia z trwale zintegrowaną pamięcią (lutowane kości eMMC/UFS), takie jak aparaty cyfrowe, dyktafony, tablety czy chromebooki, stanowią szczególne wyzwanie dla informatyki śledczej, ponieważ fizyczne wyjęcie nośnika bez destrukcji urządzenia jest w praktyce niemożliwe. Ekstrakcja danych wymaga uruchomienia urządzenia w trybie specjalnym i przeprowadzenia akwizycji logicznej, co każdorazowo musi być szczegółowo udokumentowane (niekiedy w formie zapisu wideo) ze względu na wbudowane procedury ochrony danych przy nieautoryzowanym dostępie. Chromebooki stanowią przypadek szczególny: dysponują niewielką pamięcią wewnętrzną i są ściśle powiązane z usługami chmurowymi, co oznacza, że zabezpieczone na urządzeniu dane dostępne do konta mogą umożliwić, przy użyciu odpowiednich narzędzi śledczych, akwizycję znacznie obszerniejszych zasobów przechowywanych w chmurze.

## REJESTRATORY MONITORINGU (DVR/NVR)

Rejestratory monitoringu (DVR/NVR) mogą stanowić kluczowy materiał dowodowy, gdy przestępstwo popełniono w zasięgu kamer. Dotyczy to zarówno monitoringu domowych, jak i systemów w obiektach komercyjnych czy placówkach oświatowych. Dane zapisywane są na wbudowanych dyskach twardej w niestandardowych systemach plików, dlatego pierwszym i bezwzględnie wymaganym krokiem jest wykonanie kopii binarnej dysku przez bloker zapisu. Podłączenie rejestratora do zasilania bez dezaktywacji funkcji nagrywania grozi nadpisaniem poszukiwanego materiału. Dysk z rejestratora podłączony do komputera badawczego nie ujawni nagrań w postaci plików multimedialnych i może zostać błędnie rozpoznany jako pusty nośnik, ponieważ ekstrakcja właściwych materiałów wymaga specjalistycznego oprogramowania. Nawet w przypadku zniszczonego rejestratora utrata danych nie jest przesądzona: sprawny dysk wewnętrzny pozwala na odzyskanie nagrań metodami inżynierii wstecznej, nierzadko z zachowaniem informacji o numerze kamery, dacie i chronologii zdarzeń. Ze względu na cykliczne nadpisywanie danych czas retencji wynosi zaledwie od kilku dni do kilku miesięcy, dlatego szybkość zabezpieczenia ma tu znaczenie krytyczne.

## TELEWIZORY I ELEMENTY INFRASTRUKTURY TV

Telewizory Smart TV (Android TV, Tizen, webOS) oraz urządzenia streamingowe mogą stanowić źródło materiału dowodowego – przechowują historię wyszukiwań, dane logowania i pliki tymczasowe, a ich

funkcjonalność zbliżona jest do komputerów osobistych. Szczególną uwagę należy zwracać na niewielkie adaptory HDMI (tzw. media sticki, np. Amazon Fire TV Stick czy ich chińskie odpowiedniki), które łatwo zabrać i ukryć, a które umożliwiają dostęp do treści z alternatywnych sklepów z aplikacjami o ograniczonej weryfikacji. Ekstrakcja danych z tych urządzeń jest utrudniona ze względu na lutowane pamięci i brak standardowych interfejsów diagnostycznych – w przypadku braku szyfrowania najskuteczniejsza jest fizyczna ekstrakcja pamięci przy użyciu programatorów, natomiast w przypadku szyfrowania możliwe jest wykorzystanie interfejsu ADB, dostępnego w urządzeniach opartych na systemie Android. W każdym przypadku wskazana jest weryfikacja kompletności odczytu przez uruchomienie urządzenia i sprawdzenie jego zawartości z poziomu interfejsu użytkownika.

## KONSOLE DO GIER

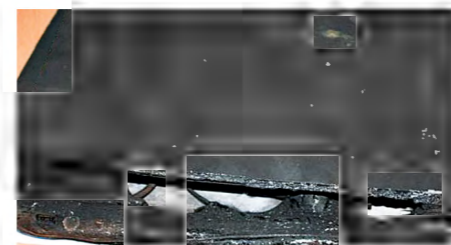
Konsole do gier, takie jak PlayStation, Xbox, Nintendo Switch czy Steam Deck są podczas przeszukań nagminnie pomijane, ponieważ postrzega się je wyłącznie jako sprzęt rozrywkowy. Tymczasem mogą stanowić istotne źródło materiału dowodowego, szczególnie w sprawach dotyczących groomingu. Wbudowane komunikatory głosowe i tekstowe umożliwiają bowiem kontakt z małoletnimi, a same urządzenia przechowują pliki multimedialne, historię przeglądania internetu oraz zrzuty ekranu i nagrania wideo z rozgrywki.

Odczyt danych z konsol jest trudniejszy niż w przypadku telewizorów Smart TV, ponieważ producenci stosują szyfrowanie i dodatkowe warstwy zabezpieczeń. Najszerzej dostępną metodą analizy pozostaje live forensics, czyli badanie urządzenia z poziomu interfejsu użytkownika. Dostępne narzędzia wspierające akwizycję danych opierają się w większości na podatnościach systemowych. Do analizy artefaktów wykorzystuje się komercyjne rozwiązania, takie jak Oxygen Forensic Detective czy Magnet AXIOM. Wyjątkiem jest Steam Deck firmy Valve z systemem SteamOS, który można analizować przy użyciu bezpłatnej aplikacji Autopsy z dedykowanymi wtyczkami.

Warto pamiętać, że dane z konsol są coraz częściej synchronizowane z kontami w chmurze. W takich przypadkach kluczowym elementem zabezpieczenia dowodów staje się pozyskanie danych właśnie z tych usług, co stanowi odrębne zagadnienie procesowe.

## DANE W CHMURZE

Coraz większą część materiału dowodowego w sprawach o wykorzystywanie seksualne dzieci stanowią dane przechowywane w usługach chmurowych – od popularnych platform komercyjnych (Google Drive, OneDrive, iCloud) przez serwisy lokalne (Chomikuj.pl), aż po rozwiązania prywatne i narzędzia wymiany plików bezpośrednio między urządzeniami (np. Resilio Sync). Szczególne wyzwanie procesowe stanowią platformy MEGA oraz Yandex.Disk – pierwsza ze względu na jurysdykcję nowozelandzką i brak proaktywnego skanowania



treści wynikający ze stosowanego szyfrowania, druga z powodu podlegania prawu rosyjskiemu i ograniczonej współpracy z polskimi organami ścigania. Kluczową kwestią prawną jest to, że analiza zasobów chmurowych wykracza poza zakres postanowienia dotyczącego konkretnego urządzenia i nawet jeśli na zabezpieczonym sprzęcie znajdują się dane logowania do chmury, ich wykorzystanie wymaga odrębnego postanowienia. Skuteczne zabezpieczenie danych chmurowych wymaga ponadto szybkiego działania, ponieważ tokeny sesji wygasają, linki do plików stają się nieaktywne, a dane po usunięciu są przechowywane przez dostawców przez ograniczony czas. Problematyka dostępu do danych chmurowych ma również istotny wymiar formalny i procesowy, który wykracza poza ramy niniejszego artykułu. Warto jednak mieć świadomość, że dane chmurowe istnieją i mogą stanowić kluczowy element materiału dowodowego – ich pominięcie w procesie zabezpieczania może skutkować utratą cennych śladów.

## ROZWIĄZANIA SERWEROWE I URZĄDZENIA SIECIOWE

W trakcie przeszukań w sprawach o przestępstwa przeciwko dzieciom coraz częściej ujawniane są zaawansowane rozwiązania serwerowe – urządzenia NAS (Synology, QNAP, TrueNAS), routery z pamięcią masową oraz mikrokomputery (np. Raspberry Pi) – które mogą przechowywać kluczowy materiał dowodowy, w tym pliki pobrane za pośrednictwem sieci P2P, logi transferów i konfiguracje udostępnianych zasobów. Analiza samego komputera podejrzanego dostarcza w takich przypadkach jedynie poszlak – historii przeglądarki, zapisanych haseł czy adresów paneli administracyjnych – natomiast rzeczywiste dane znajdują się fizycznie na dyskach urządzenia sieciowego. Urządzenia te należy bezwzględnie zabezpieczać już podczas pierwszego przeszukania, ponieważ podejrzeni mający świadomość toczącego się postępowania mogą je usunąć, ukryć lub zniszczyć przed kolejnymi czynnościami. Dodatkowe wyzwanie stanowi szyfrowanie wolumenów danych (np. AES-256 w urządzeniach NAS, LUKS w systemach Linux), które po wyłączeniu urządzenia lub odłączeniu zewnętrznego klucza może uniemożliwić dostęp do zgromadzonych treści – dlatego w miarę możliwości wskazane jest zabezpieczenie urządzenia w stanie włączonym, po konsultacji ze specjalistą z zakresu informatyki śledczej.

## LOGICZNE ODZYSKIWANIE DANYCH I DESZYFRACJA

Polski system prawny nie określa, jakie oprogramowanie powinien stosować biegły z zakresu informatyki śledczej – wybór narzędzi należy wyłącznie do niego i nie determinuje wartości dowodowej opinii. W praktyce powszechnie wykorzystuje się sprawdzone rozwiązania komercyjne (Cellebrite UFED, Magnet AXIOM, X-Ways Forensics, EnCase, Oxygen Forensic Detective), które zapewniają powtarzalność wyników, standaryzację raportów i budzą zaufanie procesowe. Analizę można przeprowadzić również przy użyciu bezpłatnych narzędzi open source, takich jak Autopsy czy Sleuth Kit, natomiast nie posiadają one tak szerokiej możliwości analitycznych jak te komercyjne. Po fizycznym zabezpieczeniu kopii binarnej nośnika następuje etap odzyskiwania logicznego obejmujący rekonstrukcję systemu plików, odzyskiwanie skasowanych danych oraz, w razie potrzeby, deszyfrowanie zabezpieczonych wolumenów. Warto pamiętać, że poprawnie wykonana kopia binarna zabezpiecza dane niezależnie od możliwości ich natychmiastowego odczytania. Zasyfrowane dane mogą zostać poddane analizie w późniejszym terminie, wraz z rozwojem narzędzi i technik deszyfracji, a sam fakt stosowania zaawansowanego szyfrowania może stanowić istotny element materiału dowodowego w sprawie.

Zabezpieczanie danych cyfrowych w sprawach o wykorzystywanie seksualne dzieci wymaga znajomości szerokiego spektrum nośników – od płyt optycznych, przez dyski i karty pamięci, aż po telewizory Smart TV, konsole do gier, urządzenia sieciowe i zasoby chmurowe. Każda kategoria stawia odrębne wyzwania: uszkodzone nośniki wymagają specjalistycznych metod odczytu, urządzenia sieciowe należy zabezpieczać już podczas pierwszego przeszukania, a dostęp do danych w chmurze wymaga odrębnego postanowienia i szybkiego działania. Kluczem do skutecznego postępowania jest świadomość, że materiał dowodowy kryje się w miejscach nieoczywistych, a jego pominięcie może bezpowrotnie zamknąć drogę do ustalenia prawdy.

st. asp. **KAMIL BUCIOR**  
Centralne Biuro Zwalczania Cyberprzestępczości  
Zarząd w Lublinie

**BARTOSZ KOWALSKI**  
informatyk śledczy z Instytutu Ekspertyz Sądowych  
im. prof. dra Jana Sehna w Krakowie

**TOMASZ SIDOR**  
biegły sądowy z zakresu informatyki śledczej, Instytut Antrotech

# NOWOCZESNE TECHNOLOGIE DLA BEZPIECZEŃSTWA

– Serdecznie witam Państwa na inauguracji IV Międzynarodowych Targów POLSECURE, wyjątkowym wydarzeniu, które gromadzi przedstawicieli służb mundurowych, instytucji oraz firm działających w obszarze bezpieczeństwa. Targi POLSECURE to przestrzeń, gdzie nowoczesna technologia łączy się z praktyką, wiedza i doświadczenie przekładają się na realne rozwiązania, a obecność licznych wystawców uwidacznia skalę i znaczenie tego wydarzenia dla naszego środowiska – powitał gości gen. insp. Marek Boroń, Komendant Główny Policji.

**W** czwartej edycji Międzynarodowych Targów POLSECURE 2026 zorganizowanej w Kielcach od 21 do 23 kwietnia wzięło udział 219 firm i instytucji z 17 krajów. Wydarzenie zorganizowano pod patronatem honorowym Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, przy dużym wsparciu polskiej Policji, a partnerem strategicznym była Grupa WB. Gospodarzem były Targi Kielce S.A. Przez trzy dni ekspozycje odwiedziło ponad sześć tysięcy zwiedzających, głównie specjalistów z branży, na których czekały przygotowane wystawy ze sprzętem oraz pokazy dynamiczne na terenie zewnętrznym. Program uzupełniły konferencje i panele eksperckie.

## BEZPIECZNA PRZYSZŁOŚĆ

– Zgromadziliśmy się na targach, gdzie jednym z najważniejszych aspektów jest bezpieczeństwo publiczne, poświęcone wymianie informacji i prezentacji najnowszych technologii. Polskie służby: Policja, Straż Graniczna, Państwowa Straż Pożarna i Służba Ochrony Państwa, prezentują też sprzęty obecnie używane. Dzięki wyposażeniu, jakie posiada Policja, poziom bezpieczeństwa jest na wysokim poziomie oraz ograniczyliśmy liczbę przestępstw. Pojawiają się jednak nowe zagrożenia i musimy być przygotowani do ich odpiernia. Dlatego ważne jest spotkanie służb z dostawcami i producentami, abyśmy trafnie dokonywali wyborów w budowaniu potencjału służb – mówił Czesław Mroczek, sekretarz stanu MSWiA.

Jeszcze na początku uroczystego otwarcia targów gen. insp. Marek Boroń przypomniał o ważnych dla polskiej Policji tegorocznych jubileuszach:

– W 2026 r. obchodzimy stulecie sportu w Policji, stulecie dzielnicowych, 95-lecie lotnictwa policyjnego oraz 50-lecie Biura Operacji Antyterrorystycznych. To rocznice, które przypominają nam o bogatej historii formacji, jej rozwoju, a przede wszystkim o ludziach, którzy przez dekady budowali fundamenty instytucji i mieli realny wpływ na to, jak Policja wygląda i funkcjonuje obecnie.

Ważnym punktem pierwszego dnia POLSECURE'26 była międzynarodowa konferencja „Wspólnie ku bezpiecznej przyszłości – rola Policji w zmieniającym się świecie”, która rozpoczęła się od prezentacji insp. Michała Białęckiego, dyrektora Biura Kryminalnego KGP.

– Bezpieczeństwo od zawsze stanowi podstawową potrzebę człowieka i funkcjonowania państwa, a Policja jest filarem systemu bezpieczeństwa. Globalizacja, postęp techniczny, technologiczny oraz nowe, cyfrowe formy przestępczości sprawiają, że wyzwania stojące przed formacją są bardziej złożone i wielowymiarowe niż jeszcze kilka lat wcześniej. Naszym obecnym wyzwaniem w wymiarze wieloaspektowym jest hybrydyzacja przestępczości – mówił insp. Michał Białęcki.

W panelu eksperckim wzięli udział przedstawiciele reprezentujący różne środowiska mające wspólny mianownik – bezpieczeństwo. Paneliści rozmawiali o współdziałaniu nie tylko służb policyjnych czy służb specjalnych, ale także innych podmiotów funkcjonujących w skali państwa w zakresie współpracy, wymiany informacji lub też kooperacji na każdym polu i w każdym zakresie.

– „Wspólnie, ku bezpiecznej przyszłości. Rola Policji w zmieniającym się świecie” – to hasło towarzyszące temu wydarzeniu ma nas prowadzić do tego, w jaki sposób powinniśmy wypracować strategię bezpieczeństwa państwa. Mówiliśmy o zagrożeniach i o obawach, jakie może nam przynieść przyszłość. Mówiliśmy o bezpieczeństwie dzisiaj, ale patrząc dalej, jak ono będzie funkcjonowało w przyszłości dla nas, dla kolejnych pokoleń, dla Europy, w której funkcjonujemy. Wychodząc zagrożeniom naprzeciw, zadajemy sobie pytania czy przewidujemy to we właściwy sposób? Czy jesteśmy w stanie się zmieniać i czy jesteśmy w stanie, jako społeczeństwo, połączyć się celem budowania bezpiecznego kraju? Wiem, że my jako Policja staramy się robić wiele, żeby się zmieniać, mając na uwadze wspomniane zagrożenia – podsumował konferencję gen. insp. Marek Boroń.

## BEZPIECZEŃSTWO MŁODZIEŻY I RATOWNICY W POLICJI

Dzisiaj każdy lokuje część swojego życia w cyberprzestrzeni, natomiast osoby młode często stawiają życie w przestrzeni wirtualnej na pierwszym miejscu. To ma bezpośredni wpływ na to, w jaki sposób reagują na zagrożenia w sieci. Podczas konferencji pt. „Przeciwdziałanie współczesnym zagrożeniom bezpieczeństwa dzieci i młodzieży” zorganizowanej przez BP KGP, eksperci z obszaru profilaktyki, edukacji, psychologii oraz bezpieczeństwa, podjęli dyskusję nad aktualnymi wyzwaniami i sposobami ich ograniczenia.

Konferencję otworzył I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster, podkreślając znaczenie współpracy instytucjonalnej w zakresie ochrony najmłodszych. Wskazał, że współczesne zagrożenia – szczególnie te obecne w przestrzeni cyfrowej – wymagają skoordynowanych działań wielu podmiotów. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na to, że choć niezwykle istotne są systemowe rozwiązania, procedury i statystyki, to w centrum każdego działania musi pozostać człowiek. Jak zaznaczył komendant, za każdym przypadkiem stoją realne emocje i często ciche wołanie o pomoc, dlatego tak istotna jest uważność, obecność i gotowość do reagowania.

Paneliści poruszyli tematy poświęcone przeciwdziałaniu współczesnym zagrożeniom bezpieczeństwa dzieci i młodzieży, takich jak problemy przemocy rówieśniczej, kryzysy psychiczne, konflikty z rodzicami, hejt i cyberprzemoc. Przedstawiono związek między przemocą rówieśniczą a ryzykiem zachowań samobójczych. Mówiono też o działaniach CBZC w sytuacjach zagrożenia życia oraz o współpracy instytucjonalnej w przypadkach wymagających natychmiastowej interwencji i potrzebie zgłaszania przypadków zagrożeń występujących w internecie.

Ostatnim elementem konferencji była prezentacja działania profilaktycznego Policji na przykładzie ogólnopolskiego programu „Przyszłość a Ty” (PaT), dopełniona spektaklem profilaktycznym „Masz wybór”, zaprezentowanym przez warszawską młodzież.

Równolegle odbywała się konferencja Wydziału Ochrony Pracy KGP pt. „Inny wymiar ratownictwa” który rozpoczął zastępca

Komendanta Głównego Policji, nadinsp. Rafał Kochańczyk zapewniając wsparcie dla policyjnych medyków. Komendant podziękował za poświęcenie, zaangażowanie i umiejętności w dziedzinie ratownictwa Policji, wierząc, że grupa 100 ratowników spośród 102 tysięcy funkcjonariuszy będzie szerzyć i wpajać ideę ratownictwa będącą wzorem dla całej formacji. Konferencja była przestrzenią do wymiany doświadczeń z zakresu ratownictwa w kraju i poza jego granicami. Przedstawiono ważne aspekty ratownictwa Policji na przykładzie Akademii Policji w Szczytnie i adaptacje infrastruktury na potrzeby medyczne, podając za przykład medyczny hub ewakuacyjny. Kolejne panele poruszały zakres współpracy międzynarodowej odnośnie szkolenia z pierwszej pomocy i kwalifikowanej pierwszej pomocy w ramach projektu Erasmus+. Następnie omówiono działania ratownicze w Turcji w 2023 r. Przedstawiono wykorzystanie bezzałogowych statków powietrznych w GOPR i metody przeszukiwania terenu za ich pomocą. Panel zamykający dotyczył potrzeby szkolenia funkcjonariuszy Policji, SG i PSP w zakresie podstawowych zabiegów ratujących życie u psów.

## 100 LAT SPORTU W POLICJI

W 1919 r. tworzyła się formacja, która miała za zadanie strzec bezpieczeństwa obywateli Polski. W tamtych czasach funkcjonariusze musieli być sprawni fizycznie, policjanci przemierzali się głównie pieszo lub rowerem. Policja to ludzie, dyscyplina i pasja, nie dziwi więc, że etos służby i aktywność fizyczna wspólnie wpływały na budowanie siły i charakteru formacji. Dlatego sport był i jest nieodłącznym elementem wyszkolenia w Policji. Konferencja pt. „100 lat sportu w Policji – historia a współczesność” inaugurująca 100. rocznicę sportu w Policji została przygotowana przez Gabinet KGP i rozpoczęła się materiałem filmowym przedstawiającym sto lat rozwoju sportu w Policji. Następnie nadinsp. Roman Kuster w swoim wystąpieniu podkreślił, że kierownictwo polskiej Policji stawia na rozwój sportu w naszej formacji. Zaznaczył też, że osiągnięcie wysokich wyników w sporcie wymaga wyrzeczeń i nieugiętości, a te cechy przekładają się na rzetelną służbę. W kolejnym panelu została przedstawiona rola i znaczenie sportu w Policji, widzianego przez pryzmat historii, jak i współczesnych wyzwań. Kolejni paneliści omówili sportowy temat w policji litewskiej i łotewskiej. Następny panel skierował uwagę na bezpieczeństwo, równowagę i odpowiedzialne podejście do wysiłku fizycznego. Paneliści ukazywali sport wyczerpujący z perspektywy medycznej i etycznej, czyli kardiologii sportowej i występowania urazów oraz uczciwości w sporcie i kontroli antydopingowej. Ważną częścią konferencji był panel ekspercki pt. „Policyjne kariery sportowe”, w którym uczestniczyli funkcjonariusze Policji łączący aktywność sportową na najwyższym poziomie z trudami codziennej służby oraz polscy olimpijczycy. Ostatnimi elementami konferencji były: ogłoszenie plebiscytu na najpopularniejszego sportowca w roku stulecia sportu w Policji i podpisanie porozumienia o współpracy między Komendą Główną Policji a Stowarzyszeniem Federacja Sportu w Policji.

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

zdj. autor



## DOPROWADZENIE PRZEZ POLICJĘ DO KWALIFIKACJI WOJSKOWEJ

Czytelnik zwrócił się z sugestią o omówienie na łamach „Gazety Policyjnej” kwestii dotyczącej działań Policji w zakresie doprowadzenia do kwalifikacji wojskowej. W szczególności wskazał na kwestie związane z podstawą prawną przymusowego doprowadzenia przez Policję, formą i treścią dokumentu zlecającego czynność doprowadzenia wydanego przez organy administracji samorządowej, zasady i podstawy prawne odwołania oraz kwestie użycia przymusu wobec doprowadzanego.

**J**ak wynika z art. 56 ust. 1 ustawy z 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.) kwalifikacja wojskowa ma na celu wprowadzenie danych do ewidencji wojskowej oraz określenie zdolności do pełnienia służby wojskowej przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.

### ZAKRES KWALIFIKACJI

Do kwalifikacji wojskowej są obowiązani stawiać się, w określonym terminie i miejscu, mężczyźni, którzy w danym roku kalendarzowym kończą 19 lat. Osoby podlegające stawieniu się do kwalifikacji wojskowej, które nie dopełniły tego obowiązku w określonym terminie i miejscu, są obowiązane to uczynić niezwłocznie po ustaniu przeszkody. Natomiast osoby, wobec których kwalifikacja wojskowa nie została przeprowadzona w roku kalendarzowym, w którym ukończyły 19 rok życia, podlegają obowiązkowi stawienia się do kwalifikacji wojskowej przeprowadzanej w następnym roku kalendarzowym. Obowiązek podania się kwalifikacji wojskowej trwa do końca roku kalendarzowego, w którym osoba objęta tym obowiązkiem kończy 60 lat. Jednocześnie do stawienia się do kwalifikacji wojskowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wzywa wójt (burmistrz, prezydent miasta), zapewniając planowe stawiennictwo osób do tej kwalifikacji.

Z art. 62 ust. 2 ustawy o obronie Ojczyzny wynika, iż w ramach określenia zdolności do służby wojskowej osoby stawiające się do kwalifikacji wojskowej poddaje się obowiązkowym badaniom lekarskim oraz psychologicznym, a także, stosownie do potrzeb i według decyzji przewodniczącego komisji lekarskiej, badaniom specjalistycznym oraz obserwacji szpitalnej. Ponadto właściwość miejscową organów kwalifikacji wojskowej ustala się według przepisów art. 21 § 1 pkt 3 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

### ZADANIA POLICJI

Zadania te w zakresie kwalifikacji wojskowej wyznacza art. 59 ust. 8 ustawy o obronie Ojczyzny, który stanowi, że w przypadku niestawienia się do kwalifikacji wojskowej bez uzasadnionej przyczyny właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) z urzędu albo na wniosek przewodniczącego powiatowej komisji lekarskiej lub szefa wojskowego centrum rekrutacji nakłada na osobę podlegającą kwalifikacji wojskowej grzywnę w celu przymuszenia **albo zarządza przymusowe doprowadzenie przez Policję do kwalifikacji wojskowej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji**.

Czytelnik zwrócił uwagę na fakt, iż „każdy organ uprawniony do wezwania (...) «tworzy» różnego rodzaju dokumenty, od zarządzenia, które jest zbiorówką po postanowienia, które nie zawierają stosownych pouczeń (...)”. Zatem wykonanie przymusowego doprowadzenia

na kwalifikację wojskową w tym do właściwej komisji lekarskiej następuje w oparciu o przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Jak bowiem wynika z art. 2 § 1 pkt 10 ww. ustawy egzekucji administracyjnej podlegają obowiązki o charakterze niepieniężnym pozostające we właściwości organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego lub przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie przepisu szczególnego.

Z art. 20 § 1 pkt 2 tej ustawy wynika, że organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym jest właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego w zakresie zadań własnych, zadań zleconych i zadań z zakresu administracji rządowej oraz obowiązków wynikających z decyzji i postanowień z zakresu administracji publicznej wydawanych przez samorządowe jednostki organizacyjne. Jednocześnie z § 2 wynika, że w przypadkach określonych szczególnymi przepisami jako organ egzekucyjny w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym działa każdy organ Policji (...).

Jak zatem rozumieć użyte przez ustawodawcę sformułowanie „zarządza przymusowe doprowadzenie przez Policję” w odniesieniu do organów samorządu terytorialnego?

W wielu przypadkach właściwe organy – wójt/burmistrz/prezydent miasta wydają zarządzenia w sprawie przymusowego doprowadzenia osób podlegających kwalifikacji wojskowej, których wykonanie powyższego obowiązku powierzają organom Policji. Jako podstawę prawną takiego działania (wydania zarządzenia) wskazuje się art. 20 lub art. 1a pkt 12 lit. b tiret piąte ustawy o egzekucji (...). Natomiast część organów administracji takiego zarządzenia nie wydaje. Bez względu jednak na to, czy dochodzi do wydania formalnego zarządzenia czy nie, to organ samorządu jest uprawniony do uruchomienia procedury doprowadzenia przez Policję.

### PRZYMUS BEZPOŚREDNI

Zasadniczą kwestią jest wobec tego ustalenie w jakim charakterze działają organy Policji. Jednakże nim uzyskamy odpowiedź na to pytanie, należy wskazać, iż zgodnie z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji egzekucja obowiązków o charakterze niepieniężnym polega na nałożeniu grzywny w celu przymuszenia, wykonaniu zastępczym, odebraniu rzeczy ruchomej, odebraniu nieruchomości oraz opróżnieniu lokalu i innych pomieszczeń, a także zastosowaniu przymusu bezpośredniego. Przy czym ustawa w art. 148 § 1 zawiera **legalną definicję przymusu bezpośredniego**. Przepis ten stanowi, iż przymus bezpośredni polega na doprowadzeniu do wykonania obowiązku podlegającego egzekucji drogą zagrożenia zastosowania lub drogą zastosowania bezpośrednio skutecznych środków,

nie wyłączając siły fizycznej, w celu usunięcia oporu zobowiązanego i oporu innych osób, które stoją na przeszkodzie wykonaniu obowiązku. W szczególności przymus bezpośredni stosuje się w celu doprowadzenia do wykonania przez zobowiązanego opuszczenia nieruchomości, lokalu (pomieszczenia), wydania rzeczy, zaniechania czynności lub nieprzeszkadzania innej osobie w wykonywaniu jej praw, a także w przypadkach, gdy ze względu na charakter obowiązku stosowanie innych środków egzekucyjnych nie jest możliwe (§ 2). W celu przeprowadzenia egzekucji przez zastosowanie przymusu bezpośredniego organ egzekucyjny wyznacza egzekutora. Egzekutorem jest pracownik organu egzekucyjnego (lub pracownik obsługujący organ egzekucyjny), który został uprawniony do dokonywania czynności egzekucyjnych. Jak wskazałam powyżej organem egzekucyjnym obowiązku o charakterze niepieniężnym może być zarazem organ samorządu terytorialnego, jak i Policja. Czy zatem art. 59 ust. 8 ustawy o obronie Ojczyzny wyznacza jako organ egzekucyjny wójta/burmistrza/prezydenta miasta czy też organ Policji? Jak rozumieć pojęcie „zarządza”? I wreszcie skąd rozbieżności w praktyce organów?

Odpowiedzią na ostatnie pytanie może być treść art. 117 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, który stanowi, że organy określone w art. 20 § 2, a zatem organy Policji, w granicach swojej właściwości do nakładania obowiązków o charakterze niepieniężnym, mogą stosować środki egzekucyjne wskazane w art. 1a pkt 12 lit. b tiret drugie, trzecie i piąte – czyli przymus bezpośredni – również w celu wyegzekwowania wydanych bezpośrednio ustnych poleceń, bez potrzeby wystawienia tytułu wykonawczego i doręczenia zobowiązanemu postanowienia o zastosowaniu środka egzekucyjnego, jeżeli zwłoka w wykonaniu obowiązku groziłaby niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ciężkimi szkodami dla gospodarstwa narodowego lub jeżeli wymaga tego **szczególny interes społeczny**.

### ORGAN EGZEKUCYJNY

W świetle powyższego przepisu jeśli organem egzekucyjnym w sprawie przymusowego doprowadzenia do kwalifikacji wojskowej/komisji lekarskiej będą organy Policji (każdy organ Policji) to wówczas nie ma potrzeby ani wystawiania tytułu wykonawczego ani doręczenia postanowienia o zastosowaniu środka egzekucyjnego w postaci przymusu bezpośredniego. Ustawodawca wyraźnie jednak odróżnił te dwie czynności: wystawienie tytułu oraz doręczenie zobowiązanemu postanowienia. Można z tego wnioskować, że postanowienie jako takie jest wydawane, ale nie jest doręczane zobowiązanemu. Taki model zakładałby, że wójt/burmistrz/prezydent miasta reprezentuje prawa wierzyciela, zaś zarządzenie o przymusowym doprowadzeniu spełnia rolę swego rodzaju wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego lub też swoistego tytułu wykonawczego. Trzeba bowiem pamiętać, że tylko te organy posiadają dane osób, wobec których ma zostać zastosowane przymusowe doprowadzenie. Użycie formuły zarządzenia wydaje się powiązane z treścią art. 59 ust. 8 ustawy o obronie Ojczyzny. Z punktu widzenia zasad komunikacji między sobą różnych organów państwa w celu wykonania ustaw jest to forma w pełni uzasadniona, a przy tym w pełni oddająca wolę ustawodawcy, który z jakis przyczyn użył sformułowania „zarządza”, a nie „zleca” lub „zwraca się z pisemną prośbą”. Forma ta oznacza, iż mimo wszystko to organ

samorządowy jest tu gospodarzem i to jego wola oraz wiedza urzędowa stosowne procedury. Muszę jednak zaznaczyć, iż spotkałam się też ze zdaniem przeciwnym, mianowicie, że wydanie zarządzenia nie znajduje uzasadnienia na gruncie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Jednakże, jak wskazałam, podstawą prawną takiego zarządzenia nie powinny być przepisy tej ustawy, lecz ustawy o obronie Ojczyzny.

W świetle ogólnych przepisów obowiązkiem organu egzekucyjnego jest wydanie postanowienia o zastosowaniu środka egzekucyjnego, o którym mowa w art. 148 ww. ustawy, a to przymusu bezpośredniego w celu doprowadzenia do wykonania egzekwowanego obowiązku stawienia się do kwalifikacji wojskowej. Postanowienie takie ma charakter związany, jako że prawo nie przewiduje innego środka w tej kwestii. Postanowienie to, mimo iż nie jest doręczane powinno zostać ogłoszone wraz z informacją o środku zaskarżenia (art. 150 § 2). Od postanowienia o zastosowaniu środka egzekucyjnego należy odróżnić postanowienie o wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku określonego w tytule wykonawczym. Czynność doręczenia jest wykonywana przez egzekutora, a zatem pracownika organu egzekucyjnego.

Jednakże, jak wskazano wyżej w postępowaniu egzekucyjnym uproszczonym nie wydaje się tytułów wykonawczych. W ocenie autorki zastosowanie w sprawie będzie więc miał art. 150 § 3 ustawy, według którego, jeżeli zwłoka w wykonaniu obowiązku może zagrozić zdrowiu lub życiu albo spowodować niemożność lub znaczne utrudnienie w dochodzeniu wykonania przez zobowiązanego obowiązku, a także w innych przypadkach określonych w odrębnych przepisach, może być niezwłocznie zastosowany przymus bezpośredni wykonania obowiązku wynikającego z przepisu prawa po ustnym wezwaniu organu egzekucyjnego bez uprzedniego upomnienia zobowiązanego oraz bez doręczenia mu odpisu tytułu wykonawczego i postanowienia o wezwaniu do wykonania obowiązku (§ 1). Przepis ten stanowił dopełnienie trybu wskazanego w art. 117 ustawy.

W efekcie organy Policji, działając jako organy egzekucyjne nie mają obowiązku wydawania postanowień o zastosowaniu środka ani o wezwaniu do wykonania obowiązku. W to miejsce jedynie ustnie wzywają do wykonania obowiązku, a w przypadku braku dobrowolności mogą zastosować środek przymusu. Na uwadze należy przy tym mieć, że zarówno działania Policji jako organu egzekucyjnego mogą być przedmiotem skargi w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, dlatego ważne powinno być udokumentowanie podjętych czynności wraz ze wskazaniem przesłanek faktycznych zastosowanego środka.

W przestrzeni publicznej funkcjonują też takie zarządzenia, w których właściwy organ samorządu określa Policję jako egzekutora. Wydaje się być to podejściem błędnym, bowiem egzekutorem może być jedynie skonkretyzowany pracownik organu egzekucyjnego, a skoro wydający zarządzenie sobie przypisuje pozycję organu egzekucyjnego, to ani właściwy komendant ani jakikolwiek policjant nie jest pracownikiem urzędu obsługującego wydającego zarządzenie.

mec. MAGDALENA  
BĘDZIEJEWSKA-MICHALSKA  
radca prawny



## KATYŃ - PAMIĘTAMY!

**13 kwietnia br. na dziedzińcu przed budynkiem KGP miał miejsce uroczysty apel z okazji Dnia Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej. Uroczystość odbyła się przy obelisku „Poległym Policjantom – Rzeczpospolita Polska”, który jest wyjątkowym symbolem, ponieważ u jego podstawy znajduje się ziemia pochodząca z Polskiego Cmentarza Wojennego w Miednoje.**

13 kwietnia w Polsce jest Dniem Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej, ustanowionym przez sejm dla uczczenia pamięci o niemal 22 tysiącach Polaków pomordowanych przez NKWD wiosną 1940 r. – oficerów, policjantów, żołnierzy, inteligencji, artystów. Data ta nie jest przypadkowa, ponieważ to właśnie 13 kwietnia 1943 r. o odkryciu masowych grobów pod Katyniem poinformowali Niemcy. Dowiedział się o nich cały świat, jednak przez wiele dekad prawda o Zbrodni Katyńskiej była tematem tabu. Dziś, kiedy możemy mówić otwarcie o tamtych wydarzeniach i aby czas nie zatępnął, co rok w całej Polsce odbywają się uroczystości upamiętniające pomordowanych w 1940 r. na Wschodzie Polaków, w tym około sześciu tysięcy policjantów.

W uroczystym apelu zorganizowanym w KGP udział wzięli: podsekretarz stanu w MSWiA Wiesław Leśniakiewicz, Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń wraz z zastępcami nadinsp. Romanem Kusterem i nadinsp. dr. Tomaszem Michulką, potomkowie ofiar i przedstawiciele stowarzyszeń Rodzina Policyjna 1939 r. oraz Federacji Rodzin Katyńskich, kierownictwo

innych służb, nadinsp. w st. sp. Adam Rappacki, kierownictwo jednostek organizacyjnych Policji, przedstawiciele administracji państwowej, kultury, nauki, medycyny, związków zawodowych i duchowieństwa, a także młodzież klas mundurowych.

Podczas apelu Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń przypomniał zgromadzonym, jaką wartość dla współczesnych policjantów stanowi pamięć o pomordowanych:

– Postawa poległych pozostaje dla nas wzorem służby cichej, wymagającej i niedostrzeganej, a jednak fundamentalnej dla bezpieczeństwa państwa. Naszym zadaniem jest nie tylko pamiętać, ale także działać, aby wartości tamtych dni były obecne w naszej codziennej służbie. Pamięć o bohaterach zobowiązuje do odwagi, do troski o wspólne dobro. Niech będzie ona dla nas drogowskazem – w służbie i w życiu codziennym.

W trakcie uroczystości odbyła się również modlitwa za poległych oraz apel pamięci połączony z salwą honorową. Na zakończenie goście oraz gospodarze złożyli wieńce pod obeliskiem, dokonali wpisu do księgi pamięci oraz wysłuchali dźwięków marszu „Miednoje”.

Coroczne uroczyste apele mają na celu przypominać o ofiarach sowieckiego ludobójstwa, ale także o tym, że żadna zbrodnia nie pozostanie tajemnicą na zawsze. Nie da się jej ukryć ani w masowym beziemiennym grobie, ani w nieprawdziwej wersji wydarzeń, ani zmuszając do milczenia całe narody.

ALDONA BANDZUL

zdj. Jacek Herok



## 30. ROZNIKA ŚMIERCI PIOTRA MOLAKA

**24 kwietnia br.** w siedzibie Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji „BOA” odbyła się uroczystość związana z 30. rocznicą śmierci podkom. Piotra Molaka „Krasnala”. Tragicznej śmierci, która na zawsze zmieniła polską Policję.

Piotr Molak służbę w Policji rozpoczął 15 kwietnia 1979 r. Od października 1982 r. pracował w Sekcji Pirotechnicznej Wydziału Antyterrorystycznego Komendy Stołecznej Policji, a od 23 kwietnia 1996 r. w Sekcji Szkolenia, gdzie zajmował się m.in. edukacją funkcjonariuszy w zakresie pirotechniki. Zginął na służbie 24 kwietnia 1996 r. podczas interwencji pirotechnicznej w Warszawie. Pozostawił żonę i dwie córki.

W uroczystej zbiórce upamiętniającej jego tragiczną śmierć udział wzięli: I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster, dowódca CPKP „BOA” insp. Łukasz Piłkuła, komendant CBŚP nadinsp. Cezary Luba, komendant stołeczny Policji mł. insp. dr Krzysztof Ogróński, dowódca SPKP w Warszawie podinsp. Krzysztof Funkendorf, córka poległego policjanta, kapelan KGP ks. Sławomir Grochalak SAC, byli dowódcy CPKP „BOA” z nadinsp. w st. sp. Dariuszem Ziębą na czele, byli i obecni policjanci, pracownicy CPKP „BOA” oraz uczniowie klasy mundurowej ZSZ im. Marszałka Bielińskiego w Górze Kalwarii.

Podczas uroczystości oddano hołd poległemu pirotechnikowi składając wieńce, kapelan odmówił modlitwę w intencji zmarłego, odegrana została melodia „Śpij kolego”, wspominając Piotra Molaka – jako policjanta i kolegę. I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster oraz dowódca CPKP „BOA” insp. Łukasz Piłkuła wielokrotnie podkreślili fakt, że fundamentem polskiej Policji są ludzie – właśnie tacy jak poległy podkom. Piotr Molak, który na zawsze pozostanie symbolem odwagi i poświęcenia.

24 kwietnia 1996 r. Piotr Molak podjął się misji rozpoznania urządzenia wybuchowego podłożonego na stacji benzynowej przy ul. Ostrobramskiej i wykonania jego rentgenogramów. Zgłosił się do tego zadania na ochotnika z troski o mniej doświadczonych policjantów. Zaledwie dzień wcześniej został szkoleniowcem i czuł się odpowiedzialny za kolegów, którzy mówili o nim nie tylko „wzorowy funkcjonariusz”, „wysoko wykwalifikowany pirotechnik”, ale również „świąteczny kompan”. Piotr Molak był perfekcjonistą i tego dnia postanowił dla pewności wykonać jeszcze jedno zdjęcie. Wówczas nastąpił wybuch, który wstrząsnął nie tylko warszawskim Goławiem, ale i całą Polską.

W polskiej Policji wiele się zmieniło po tym tragicznym wydarzeniu: kupiono roboty do zdalnego prześwietlania oraz transportowania urządzeń i materiałów wybuchowych, stworzono ścisłe procedury związane przede wszystkim z bezpieczeństwem, powołano Fundację Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach, a kilka lat później powstało Stowarzyszenie Polskich Specjalistów Bombowych im. Piotra Molaka.

zdj. Jacek Herok

ALDONA BANDZUL



# PATOSTREAMING

**P**atostreaming jest to transmisja internetowa na żywo, której kontrowersyjne, brutalne treści naruszają normy społeczne i prawne. Przekaz taki jego twórca publikuje świadomie, w celu czerpania korzyści finansowych. Patostreamer zarabia pieniądze pokazując upokarzanie innych osób, przemoc, spożywanie alkoholu i zażywanie narkotyków, awantury domowe, zachowania, które wyczerpują znamiona przestępstw. Streamerzy publikują sceny z własnego życia, lub – co bardziej niepokojące – życia innych ludzi w chwilach największej słabości, bezradności, upokorzenia czy upodlenia. Kluczowym elementem tego procederu jest tzw. system donacji – widzowie płacą twórcom za konkretne zachowania na wizji. Żądają np. upokorzenia kogoś przed

**POLICJANCI SPOTYKAJĄ SIĘ Z RÓŻNYMI PRZEJAWAMI PATOLOGII I DEMORALIZACJI SPOŁECZNEJ. JEDNYM Z TEGO TYPU ZJAWISK JEST PATOSTREAMING – ZJAWISKO TRUDNE DO ZWALCZANIA, KTÓRE ZACHODZI NA OCZACH TYSIĘCY WIDZÓW, CZĘSTO W CZASIE RZECZYWISTYM. NARZĘDZI POZWALAJĄCYCH PODJĄĆ SKUTECZNĄ WALKĘ Z TEGO RODZAJU PATOLOGIĄ MAMY CORAZ WIĘCEJ I WIEMY JAK STOSOWAĆ JE SKUTECZNIE.**

kamerą, wypicia kolejnego drinka, upojenia innej osoby, bójki, pobicia itp. Twórca oczywiście wykonuje polecenie, gdyż za tym idą kolejne pieniądze. W ten sposób widzownia staje się nie tylko świadkiem, ale też aktywnym uczestnikiem, czasami nawet współsprawcą tego co się dzieje na ekranie, a więc także w rzeczywistości.

Wygodnie byłoby myśleć, że patostreaming to zjawisko na marginesie internetu. Największe kanały tego typu gromadziły jednorazowo kilkadziesiąt tysięcy widzów. Niektórzy streamerzy zarabiali w ten sposób dziesiątki tysięcy złotych miesięcznie, zaś platformy streamingowe przez lata tolerowały takie treści, bo te generowały ruch i zaangażowanie użytkowników, co przekładało się na przychody z reklam.

Blokady kont twórców zmusiły ich do migracji na mniej znane platformy, korzystania z zagranicznych serwisów trudniejszych do monitorowania, zmian nazw kanałów, szukania nowych dróg dotarcia do publiczności, która zapłaci za możliwość oglądania patologicznych treści.

## REGULACJE PRAWNE

Polskie prawo nie definiuje patostreamingu jako odrębnego przestępstwa. Policjanci muszą sięgać po przepisy ogólne i dopasować je do konkretnych stanów faktycznych.

W praktyce w zależności od treści naruszających normy prawne możemy mówić m.in. o:

- art. 190a Kodeksu karnego – uporczywe nękanie, gdy streamer celowo nęka inną osobę lub nakłania widzów do jej prześladowania;
- art. 191a Kodeksu karnego – utrwalanie i rozpowszechnianie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody;
- art. 200 Kodeksu karnego – przestępstwa związane z seksualnym wykorzystaniem małoletnich;
- art. 210 Kodeksu karnego – porzucenie osoby nieporadnej, w przypadku gdy patostreamer pozostawia osobę nietrzeźwą lub nieprzytomną bez opieki;
- art. 217 Kodeksu karnego – naruszenie nietykalności cielesnej, gdy na wizji dochodzi do przemocy fizycznej i naruszenia godności człowieka (uderzenie, szarpanie, oplucie, oblanie cieczą itp.);
- art. 160 Kodeksu karnego – narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu; ten przepis jest stosowany m.in. w sprawach, gdzie patostreamerzy częstowali osoby uzależnione alkoholem lub innymi substancjami, doprowadzając je do stanu zagrożenia życia;
- ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – gdy treść transmisji propaguje spożywanie alkoholu lub przedstawia je w pozytywnym świetle;
- ustawa o ochronie danych osobowych – przy bezprawnym ujawnianiu danych i wizerunku osób trzecich;
- ustawa o ochronie zwierząt – w przypadku znęcania się nad zwierzętami.

Kary za poszczególne czyny wahają się od grzywny po wieloletnie pozbawienie wolności – w zależności od kwalifikacji prawnej i okoliczności danej sprawy.

## KIM SĄ ODBIORCY PATOTREŚCI?

Patostreamer to osoba, której tożsamość można ustalić i ostatecznie doprowadzić do jej postawienia przed sądem. Widownia to jednak zjawisko masowe, a głównymi odbiorcami patostreamingu są osoby młode. Często są to już dzieci uczące się w szkołach podstawowych, które w wielu przypadkach nie potrafią normalnie funkcjonować bez smartfonów ze stałym dostępem do sieci. Część osób trafia na patostreaming przypadkowo. Algorytmy platform rekomendują coraz bardziej angażujące treści, a materiały, które są szokujące, angażują bardzo skutecznie. Inni świadomie szukają takich treści, nie zdając sobie sprawy z ich negatywnego wpływu na własne zdrowie psychiczne.

zdj. unspilash

## NORMALIZACJA PRZEMOCY I AGRESJI

Młoda osoba, która regularnie trafia na przekaz zawierający wyzywiska, pobicia, upokarzanie czy upajanie alkoholem zaczyna traktować takie zachowania jako normalne, a co najgorsze jako zabawne. W efekcie może sama zacząć stosować tego rodzaju zachowania za normę w kontaktach ze swoimi rówieśnikami, oraz w innych grupach, w których funkcjonuje. Patostreamerzy są dla części młodych ludzi celebrytami. Są rozpoznawani, wyraźni, zarabiają duże pieniądze, mają setki tysięcy obserwujących. To bardzo niebezpieczny model drogi do sukcesu. Niebezpieczny w szczególności dla dzieci z trudnych środowisk, które mogą dojść do błędnego wniosku, że „optaca się” być agresywnym i kontrowersyjnym.

## FINANSOWANIE PATOLOGII

Nastolatki wysyłają „donejty” – donacje. Często są to małe kwoty, ale ich symboliczne znaczenie jest ogromne. Dziecko wówczas staje się świadomym sponsorem zachowań, które w innym kontekście byłyby karane. Nie każde dziecko, nawet nie każdy dorosły zdaje sobie sprawę z tego, że samo oglądanie takich treści wspiera popularność ich twórców, a każda złotówka wysłana „dla zabawy” wspiera przemocowe zachowania, pomaga niszczyć czyjeś zdrowie i życie i nierzadko pomaga finansować przestępczy proceder. Może też zdarzyć się tak, że negatywny komentarz pod kątem twórcy patologicznego filmu doprowadzi do tego, że patostreamer wezwie swoich fanów do ataku na nieprzychylną mu osobę. Dochodzi wówczas do masowego nękania takiego użytkownika w mediach społecznościowych, zalewania go obraźliwymi komentarzami, ujawniania jego danych osobowych i gróźb. Sprawcami są często nastolatki, którzy nie zdają sobie sprawy, że popełniają przestępstwo.

## NIE MOŻNA POZOSTAĆ OBOJĘTNYM

Przed wszystkim należy zdecydowanie zareagować na zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w cyberprzestrzeni. Im szybciej tym lepiej, bo to zwiększa szanse na zabezpieczenie wartościowego materiału dowodowego. Po drugie – edukacja. Profilaktycy odwiedzają szkoły i rozmawiają z młodzieżą o przestępstwach internetowych i ich skutkach. Patostreaming jest stałym tematem takich spotkań, podczas których młodzi ludzie dowiadują się, dlaczego oglądanie i finansowanie takich treści ma destrukcyjny wpływ na życie prawdziwych ludzi. Młodzież uświadamia sobie wówczas także to, że patostreaming to symptom biedy, samotności, zaniku autorytetów, nudy i braku krytycznego myślenia o treściach, które podsuwają nam algorytmy.

Policja może ścigać sprawców i będzie to robić, ale musimy sobie zdawać sprawę z tego, że najczęściej zależy od nas samych: bezwzględny patostreamer włącza kamerę i udostępnia swój przekaz, ale to my decydujemy, czy chcemy budować jego popularność odbierając tego rodzaju treści.

st. asp. **ALEKSANDRA STENZEL**  
Centralne Biuro Zwalczenia Cyberprzestępczości Zarząd w Gdańsku



**Judo**

st. asp. **MAREK CHRAPKIEWICZ**

22 stycznia 2026 r. w Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu odbyły się Mistrzostwa Służb Mundurowych w Sportach Walki. W barwach Reprezentacji Polskiej Policji wystartował st. asp. Marek Chrapkiewicz – funkcjonariusz Szkoły Policji w Katowicach, na co dzień pełniący służbę w Zakładzie Wyszkożenia Specjalnego. Funkcjonariusz specjalizuje się w judo, brazylijskim jiu-jitsu oraz grapplingu. W swojej dotychczasowej karierze sportowej wielokrotnie zdobywał medale Mistrzostw Polski Służb Mundurowych, sięgając po tytuły mistrzowskie w judo oraz brazylijskim jiu-jitsu. Podczas tegorocznych mistrzostw w Akademii Wojsk Lądowych, st. asp. Marek Chrapkiewicz wystartował w konkurencji judo w kategorii wagowej do 90 kg i zdobył srebrny medal. **SP w Katowicach**



**Brazylijskie jiu-jitsu**

mł. asp. **MICHAŁ JAWORSKI**

Pod koniec stycznia w Warszawie odbyły się Mistrzostwa Europy Submission Only League BJJ – European Championship 2026 – prestiżowe wydarzenie, które zgromadziło czołowych zawodników brazylijskiego jiu-jitsu. Wśród uczestników nie zabrakło reprezentanta świętokrzyskiej policji instruktora mł. asp. Michała Jaworskiego z Wydziału Kadr i Szkolenia Komendy Wojewódzkiej Policji w Kielcach. Funkcjonariusz zaprezentował bardzo wysoki poziom sportowy, rywalizując w wymagającej kategorii brązowe/czarne pasy. Dzięki znakomitemu przygotowaniu oraz determinacji wywalczył 3. miejsce, stając na podium mistrzostw Europy. **KWP w Kielcach**



**Łuczniczstwo**

kom. **AGATA BULWA-ŚLIWIECKA**

30 stycznia – 1 lutego w Łodzi odbyły się XLIV Halowe Mistrzostwa Polski Seniorów w łuczniczstwie. Reprezentantka Dąbrowy Tarnowskiej rywalizowała w konkurencji łuku bloczkowego – jednego z najbardziej wymagających technicznie odmian łuczniczstwa sportowego. Wysoki poziom zawodów oraz silna obsada sprawiły, że każdy pojedynek wymagał maksymalnej koncentracji, precyzji i opanowania. Komisarz Agata Bulwa-Śliwiecka wykazała się doskonałą formą, co przełożyło się na miejsce na podium i brązowy medal mistrzostw Polski. To przykład, że konsekwencja i pasja pozwalają skutecznie łączyć wymagającą służbę z sukcesami sportowymi na najwyższym poziomie. **KWP w Krakowie**



**Kettlebell**

sierż. **WIOLETA BUJANOWSKA**

14–15 marca 2026 r. w Koninie odbyły się Mistrzostwa Polski Kettlebell Sport. Wśród zawodników znalazła się sierż. Wioleta Bujanowska – policjantka ruchu drogowego z Komendy Miejskiej Policji w Suwałkach, która w swojej kategorii wywalczyła srebrny medal. Przez 10 minut podnosiła odważnik o wadze 16 kilogramów z jedną zmianą ręki, wykonując 135 powtórzeń. Sukces suwalskiej funkcjonariuszki to wynik ciężkiej pracy, sportowej pasji i determinacji. Kettlebell sport wymaga nie tylko siły, ale także wytrzymałości, precyzji i hartu ducha, a tych cech policjantce z pewnością nie brakuje. Na co dzień sierż. Bujanowska dba o bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego na terenie Suwałk i powiatu. **KWP w Białymstoku**



**Trójbój siłowy**

sierż. **KAMILA DULOWSKA**

17 marca w Mystowicach odbył się Międzynarodowy Turniej w Trójboju Siłowym WRPF-PLTRAW. Zawodnicy zmagali się w trzech wyczerpujących kategoriach, do których zaliczamy: wyciskanie sztangi leżąc, przysiady i martwy ciąg. W turnieju wzięła udział sierż. Kamila Dulowska, która na co dzień pełni służbę patrolową w Mystowicach. Policjantka okazała się bezkonkurencyjna wśród reprezentantek służb mundurowych, zdobywając dwa złote i jeden brązowy medal. Funkcjonariuszka ustanowiła również swoje kolejne życiowe rekordy. **KWP w Katowicach**

oprac. ALDONA BANDZUL



**NOWA SIEDZIBA  
CBZC**

**JUŻ OTWARTA**

**Nowoczesność, funkcjonalność i bezpieczeństwo**, tak w skrócie można opisać nową siedzibę Zarządu w Kielcach Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości. Inwestycja została oficjalnie oddana do użytku 28 kwietnia br. i jest jednym z najnowocześniejszych obiektów tego typu w Polsce.

Budynek został zaprojektowany z myślą o specyfice pracy funkcjonariuszy zajmujących się zwalczaniem cyberprzestępczości. Znajdują się w nim wyspecjalizowane przestrzenie dla pionów operacyjnych, analitycznych oraz informatyki śledczej. Szczególny nacisk położono na bezpieczeństwo i funkcjonalność, a w budynku przewidziano m.in. przestrzeń dla mobilnego laboratorium oraz magazyn wielkogabarytowy.

Realizacja inwestycji to istotny krok w rozwoju struktur odpowiedzialnych za walkę z cyberprzestępczością oraz wzmocnienie bezpieczeństwa cyfrowego mieszkańców regionu i całego kraju.

oprac. ALDONA BANDZUL

zdj. KWP w Kielcach



**BEZ WŁOSÓW,  
ALE Z WIELKIMI  
SERCAMI!**

**W geście wsparcia** dla osób zmagających się z chorobami nowotworowymi, kadra oraz słuchacze Szkoły Policji w Pile zdecydowali się na wyjątkowy krok. Funkcjonariusze zmanifestowali swoją jedność z osobami w trakcie leczenia onkologicznego pozbywając się włosów. Udowodnili w ten sposób, że za mundurem kryją się przede wszystkim wielkie i wrażliwe serca.

Utrata włosów jest dla wielu pacjentów onkologicznych jednym z najtrudniejszych wizualnych skutków chemioterapii, często wpływającym na samopoczucie. Słuchacze Szkoły Policji w Pile postanowili pokazać, że w tej walce nikt nie jest sam. Decyzja o wspólnym ogoleniu głów stała się niezwykle silnym sygnałem: „Jesteśmy z Wami!”

Inicjatywa miała na celu wyrażenie poparcia dla misji Fundacji Cancer Fighters, która na co dzień motywuje dzieci i dorosłych do walki o zdrowie.

Widok uśmiechniętych policjantów poddających się maszynkom fryzjerskim to najlepszy dowód na to, że prawdziwa siła nie tkwi w wyglądzie, ale w gotowości do niesienia bezinteresownej pomocy.

oprac. ALDONA BANDZUL

zdj. SP w Pile



**POLSKI POLICJANT  
WYRÓŻNIONY  
W EUROPOLU**

**W siedzibie Europolu w Hadze** dokonano podsumowania osiągnięć platformy EMPACT oraz uhonorowania jej liderów. Wśród wyróżnionych jest podinsp. Michał Aleksandrowicz, przewodniczący Europejskiej Platformy EMPACT Narkotyki Syntetyczne/NPS i jednocześnie naczelnik Wydziału do Zwalczania Zorganizowanej Przestępczości Narkotykowej CBŚP. Funkcjonariusz został doceniony za wieloletnią koordynację europejskich działań antynarkotykowych.

zdj. KGP

Wyróżnienie dla polskiego funkcjonariusza stanowi potwierdzenie wiodącej roli Polski w zwalczaniu przestępczości narkotykowej w Europie oraz, że nasz kraj jest jednym z kluczowych państw kształtujących bezpieczeństwo Unii Europejskiej.

Europejska Multidyscyplinarna Platforma Przeciwdziałania Zagrożeniom Przestępczym (EMPACT) zajmuje się najważniejszymi zagrożeniami związanymi z przestępczością zorganizowaną i przestępczością międzynarodową w UE.

CBŚP / oprac. ALDONA BANDZUL

**100** LAT TEMU  
MAJ 1926

W dniach 12–15 maja 1926 r. doszło w Polsce do wydarzeń, które historycy nazywają „Przewrotem majowym” lub „Zamachem majowym”. Przyczyną zamachu stanu w Warszawie, dokonanego przez Józefa Piłsudskiego, była niestabilność polityczna, słabość parlamentu i rządów oraz chęć wprowadzenia rządów silnej ręki – sanacji. Demokratycznie wybrane władze II RP z prezydentem Stanisławem Wojciechowskim zostały zmuszone do ustąpienia.

W numerze 20. gazety Policji Państwowej „Na Posterunku” z 22 maja 1926 r. w artykule „Wypadki wojskowo-polityczne w Warszawie” znajdujemy relację z wydarzeń:

„Dnia 12 maja marszałek Piłsudski na czele oddziałów wojskowych przybył z Sulejówka na przedmieście Warszawy, Pragę. Na moście ks. Poniatowskiego, łączącym Pragę z Warszawą, odbyła się krótka rozmowa marszałka Piłsudskiego z Prezydentem Rzeczypospolitej Wojciechowskim. Nie dała ona jednak rezultatu. Marszałek Piłsudski postanowił użyć siły wojskowej, jaką rozporządzał. Zaś Prezydent i rząd Witosa postanowili się bronić, oparli się na niektórych oddziałach załogi warszawskiej”.

Doszło do bratobójczych walk zbrojnych wokół Belwederu oraz na ulicach Śródmieścia między wojskami rządowymi a wojskami wiernymi Józefowi Piłsudskiemu.

„[...] w piątek 14 maja o 5 po południu Belweder się poddał. [...] Prezydent wraz z rządem W. Witosa uszli do podmiejskiego Wilanowa i postanowili zrzec się władzy. Dzięki temu zakończył się dalszy przelew krwi”.

Tamże, w nocy z 14 na 15 maja, dokonał się akt zrzeczenia się funkcji na ręce marszałka Sejmu Macieja Rataja. A następnie:

„Po porozumieniu z marszałkiem Piłsudskim, marszałek Rataj powołał nowy rząd, który ma sprawować władzę tymczasowo, aż do obioru nowego Prezydenta przez Zgromadzenie Narodowe, które ma się zebrać w najbliższym czasie”.

W czasie bratobójczych walk nie obyło się bez ofiar. „Okazało się, że padło i zmarło z ran 305 ofiar. Śród nich – 27 oficerów i 140 szeregowców i 138 cywilnych. Poza tym jest około 1000 osób rannych. [...] Pogrzeb ofiar walk odbył się w poniedziałek 18 maja na cmentarzu wojskowym na Powązkach z udziałem całego rządu i przedstawicieli oddziałów załogi warszawskiej”.

Udział Policji Państwowej w wydarzeniach był bierny, wyczekiwanie na rozwój sytuacji, bez angażowania się po stronie żadnej ze stron konfliktu. Taka postawa Policji Państwowej wobec wydarzeń majowych spotkała się z uznaniem ówczesnego Ministra Spraw Wojskowych, I Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

**90** LAT TEMU  
MAJ 1936

Z kolei 10 lat później w numerze 21. gazety policyjnej „Na Posterunku” z 24 maja 1936 r. znajdujemy ciekawą informację, że 16 maja tego roku, nastąpiło uroczyste poświęcenie przystani wioślarskiej Policyjnego Klubu Sportowego m.st. Warszawy. Przystań zaprojektowana przez Eugeniusza Piotrowskiego znajdowała się nad Wisłą na Wybrzeżu Saskiej Kępy na południe od dzisiejszej Trasy Kazienkowskiej.

**40** LAT TEMU  
LUTY 1986

W numerze 18. tygodnika resortu spraw wewnętrznych „W Służbie Narodu” z 4 maja 1986 r., na stronie tytułowej znajduje się informacja o zakończeniu II wojny światowej. „Dzień Zwycięstwa” w czasach PRL-u obchodzono, jak i w reszcie bratnich socjalistycznych krajów, 9 maja.

W tym samym numerze znajdujemy ciekawy artykuł autorstwa Pawła Szlachetki pod tytułem „Zostawić po sobie ślad”. Autor opisuje codzienną służbę dzielnicowych na przykładzie st. sierż. Krzysztofa Balewskiego z XV Komisariatu Milicji Obywatelskiej, dzielnicowego na Osiedlu Jelonki na warszawskiej Woli. Autor rozmawia z mieszkańcami o działalności dzielnicowego.

W rozmowie z jednym z gospodarzy domu przy ulicy Powstańców Śląskich, dowiadujemy się, że w blokach na osiedlu panował nieporządek, którego uczestnikami byli nierzadko obcokrajowcy wynajmujący mieszkania. „[...] nocne pijaństwa, awantury z dziewczynami lekkiego

prowadzenia... Poprzedni dzielnicowy nie bardzo zwracał na to uwagę [problemy o których wspominali mieszkańcy]”.

Okazuje się, że pojawienie się nowego funkcjonariusza zaowocowało wieloma zmianami na dobre. Działania sierż. Balewskiego z wdzięcznością komplementują mieszkańcy. „Dopiero st. sierż. Krzysztof Balewski z XV Komisariatu MO poradził sobie z naszymi kłopotami. Zaczęło się od upomnień i pouczeń, a skończyło się na mandatach za zakłócanie ciszy nocnej. Poza tym sama obecność dzielnicowego wpłynęła na to, że się uspokoił”.

Mieszkańców trapiły także inne problemy: „Osoby posiadające samochody żyły w ciągłym strachu. Ludzie budzili się co rano i zastanawiali, czy ich samochody mają wszystkie koła i czy w ogóle samochód stoi jeszcze przed domem”. Mimo zgłaszania na komisariacie kradzieży, ich wykrywalność i zapobieganie nie zadowalało w pełni mieszkańców.

W trakcie jednego ze spotkań lokatorów z dzielnicowym, sierż. Balewski zaproponował pewne rozwiązanie. „Dzięki inicjatywie [dzielnicowego] mieszkańcy kilku bloków założyli społeczny parking”. Autor artykułu wspomina: „Wyznaczono grafik dyżurów społecznym dozorcóm parkingu. Liczba kradzieży, jak dowiedziałem się później od kierownika XV Komisariatu MO, spadła o pięćdziesiąt procent”.

W rozmowie z autorem dzielnicowy Balewski opowiada o swojej codziennej służbie: „Mam swoją trasę, od której zawsze rozpoczynam obchód rejonu. Pierwsze to trzeba się w dzielnicy pokazać, podtrzymując stare znajomości, dowiedzieć się, co nowego piszczy w trawie. Potem przychodzi czas załatwiania skarg, przeprowadzania sprawdzeń, wywiadów itp. [...] Czy zamieniłbym swoją pracę na inną? Chyba nie. [...] Człowiek po prostu czuje się potrzebny. Często bolą nogi, wskazówki zegara jakby za szybko obracają się na tarczy, ale gdy pod koniec dnia robi się «rachunek sumienia» – przypomina sobie człowiek, że ktoś się do niego uśmiechnął, inny pomógł”.

Przełożony naszego bohatera, por. Marek Durbacz, komendant XV Komisariatu DUSW Warszawa Wola: „St. sierż. Krzysztof Balewski jest jednym z lepszych dzielnicowych w naszej jednostce. Ma dobry kontakt z ludźmi, znalazł również receptę na problemy, które mogą oni rozwiązywać we własnym zakresie”.

„Zwykły funkcjonariusz, dobrze wykonujący swoje obowiązki” podsumowuje Paweł Szlachetko.

**KAROL KARASIEWICZ**

Wydział Edukacji Historycznej  
Gabinet Komendanta Głównego Policji KGP  
Więcej informacji historycznych  
znajdziesz na stronie:  
[www.hit.policja.gov.pl](http://www.hit.policja.gov.pl)

**20** LAT TEMU  
LUTY 2006

W numerze 14. z maja 2006 r. miesięcznika „Policja 997” znajdujemy artykuł z etyki służby Policji „Honor dla frajerów...”, autorstwa ówczesnego redaktora naczelnego Pawła Chojeckiego.

„Dzisiaj słowa moralność czy sumienie u części policjantów wywołują zakłopotanie. Głośniej się o nich mówi w szkołach, ale tam etyka to tylko przedmiot do zaliczenia”.

W listopadzie 2005 r. na zlecenie Komendy Głównej Policji, TNS OBOP przeprowadził badania społeczne, w których respondentom zadano pytanie, „[...] czy pewne zachowania policjantów są, ich zdaniem, dopuszczalne”.

„Najbardziej nieakceptowane okazało się odstępowanie z różnych powodów od karania mandatami. Ponad połowa badanych (58 proc.) uznała, że wszystkie z wymienionych wątpliwych etycznie zachowań są niedopuszczalne”. W ten sposób, większość społeczeństwa zasygnalizowała brak zgody na kompromisy w tej kwestii, co ma pomóc w budowie pozytywnego wizerunku całej formacji.

Autor przypomina, że: „Policjantów obowiązuje Zarządzenie nr 805 Komendanta Głównego Policji z 31 grudnia 2003 r. «Zasady etyki zawodowej policjanta». Jest tam wymieniona cała gama pożądanych postaw funkcjonariuszy, od kulturalnego odnoszenia się do obywateli i kolegów, przez schludny wygląd, aż do bezwzględnie unikania korupcji, co już regulują inne przepisy”.

Andrzej Pawłowski, wykładowca etyki w WSPol. w Szczytnie zastrzegł, że żadne kodeksy nie poprawią kondycji moralnej, ani nie mogą być traktowane jako prawo represyjne w utrzymaniu dyscypliny. „Utarło się, że jakość policyjnej służby jest oceniana na podstawie sprawnego wykonywania zadań i właściwego stosowania procedur. Na co dzień absolutna większość funkcjonariuszy pracuje wydajnie i po prostu lubi to, co robi”. Ewentualne „[...] skargi na funkcjonariuszy dotyczą w większości ich zachowania, a nie nieznamość przepisów. Profesjonalizm w Policji to nie tylko wiedza, ale także umiejętność rozmowy z człowiekiem. [...] Prasa często podnosi temat niejasnych moralnie zachowań stróżów prawa. [...] Czyta się też o lekceważeniu zgłoszeń, niekulturalnych uwagach, o darowywaniu mandatów rodzinom funkcjonariuszy czy im samym”.

Jak uczyć etycznych zachowań młodych policjantów, w momencie gdy na podstawowym szkoleniu są cztery godziny etyki?

„Grzegorz Jankowski uważa, że łatwiej dotrzeć do kursantów, łącząc pojęcia etyki i honoru. – W polskiej tradycji honor munduru jest ważny. Na krótką metę postępowanie zgodnie z nim może się nie opłacać, ale w dłuższej perspektywie wzbudza szacunek otoczenia.

Podobnie uważa dyrektor Gabinetu KGP podkom. Paweł Suchanek. – Każdy, pracując rzetelnie i nie idąc na skróty, sprawia, że przy jego nazwisku pojawia się coraz wyraźniejsza literka «@». To może potrać, ale koledzy i dobry przełożony na pewno zauważą”.

# SZKOLIMY SIĘ W OŚRODKACH

Ostatnie dwa lata dla naszej formacji to proces konsekwentnego wdrażania kolejnych etapów koncepcji rozszerzenia szkolnictwa policyjnego w odpowiedzi na wewnętrzne zapotrzebowanie organizacji. Gdańsk, Gniezno, Lublin, Sieradz i Warszawa – to miasta, w których placówki szkoleniowe już funkcjonują, uzupełniając i wzmacniając cały system szkolenia policjantów. Wszystkie ośrodki realizują ten sam program, choć różnią się między sobą w kilku aspektach.

GDAŃSK

**Utworzenie 1 listopada 2025 r. Ośrodka Szkolenia Policji w Gdańsku** było strategicznym krokiem w stronę podniesienia jakości szkolenia w garnizonie pomorskim. W dobie dynamicznie zmieniających się zagrożeń, formacja potrzebuje kadr przygotowanych nie tylko według sztywnych programów, ale przede wszystkim w oparciu o aktualne standardy i nowoczesne technologie. Kadre ośrodka tworzy zespół 24 funkcjonariuszy i trzech pracowników cywilnych.

## INTENSYWNY START I KONKRETNE REZULTATY

Pierwsze miesiące działalności ośrodka to czas wyjątkowej pracy: mury jednostki opuściło już około 100 absolwentów szkolenia zawodowego aspiranckiego, a kolejna edycja dla 72 słuchaczy jest w toku. Równolegle przeprowadzono szkolenie zawodowe podoficerskie dla ponad 200 policjantów. Dzięki aktywnemu wsparciu prokuratury, zajęcia z zakresu prawa karnego procesowego zyskały nieoceniony walor praktyczny. Słuchacze uczą się od praktyków, co pozwala na eliminowanie błędów już na etapie szkolenia.

Ośrodek w Gdańsku stawia na szeroki wachlarz kursów specjalistycznych, które mają bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo funkcjonariuszy i obywateli. Prowadzone są na bieżąco takie przedsięwzięcia szkoleniowe jak: kurs specjalistyczny dla policjantów służby prewencyjnej z zakresu podejmowania interwencji i reagowania na niestandardowe zachowania osób, wobec których są one podejmowane, kurs specjalistyczny dla policjantów recertyfikujących uprawnienia do wykonywania zadań związanych z udzielaniem pierwszej pomocy, kurs specjalistyczny dla opiekunów realizujących zadania związane z adaptacją zawodową policjantów w okresie służby przygotowawczej oraz kurs specjalistyczny w zakresie wyszkolenia strzeleckiego z wykorzystaniem karabinka auto-

matycznego. W ośrodku przeprowadzono także kilka edycji kursów specjalistycznych w zakresie obsługi ręcznych mierników prędkości i w zakresie obsługi wideorejestratora. W trakcie przygotowań do przeprowadzenia są takie kursy specjalistyczne jak: kurs specjalistyczny w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy, kurs specjalistyczny dla policjantów wykonujących czynności operacyjno-rozpoznawcze,

kurs specjalistyczny dla policjantów wykonujących czynności dochodzeniowo-śledcze. W okresie letnim br. planowana jest realizacja kursu specjalistycznego dla instruktorów strzelców policyjnych oraz kursu specjalistycznego z zakresu taktyki i technik interwencji.

Dodatkowo, w ramach doskonalenia lokalnego zawodowego, przeszkolono 350 osób z obszaru etyki i dyscypliny służbowej, co podkreśla wieloaspektowe podejście do kształtowania postaw mundurowych.

Łącznym przeszkolonym zostało już ok. 800 funkcjonariuszy.

Kluczowym elementem dalszego rozwoju jest budowanie wykwalifikowanej, zróżnicowanej kadry dydaktycznej. Znaczącą rolę stanowi również wymiana doświadczeń z innymi służbami np. strażą pożarną, SOK lub podmiotami zewnętrznymi np. szkołami wyższymi. Prowadzenie zajęć z wielopokoleniową grupą słuchaczy to wyzwanie, które wymaga od kadry dydaktycznej nieustannego rozwoju.

## INFRASTRUKTURA

Ośrodek na dzień dzisiejszy dysponuje salami wykładowymi, salą pierwszej pomocy, salą do sportów walki i technik interwencji, halą sportową, nowoczesną salą informatyczną oraz strzelnicą. W planach jest adaptacja kolejnych pomieszczeń oraz zakup boksów symulacyjnych z zaawansowanym wyposażeniem audio. Pozwolą one na ćwiczenie reakcji w złożonych, realistycznych scenariuszach, gdzie stres i presja czasu będą naturalnym elementem treningu. Celem jest rozwój kształcenia dostosowanego do aktualnych potrzeb i realiów służby. Posiadana infrastruktura pozwala na jednoczesne szkolenie ok. 100 słuchaczy, umożliwia prowadzenie zajęć w sposób zróżnicowany i maksymalnie zbliżony do warunków rzeczywistej służby.

Ośrodek Szkolenia Policji w Gdańsku chce być czymś więcej niż tylko miejscem nauki – ma być przestrzenią integracji środowiska policyjnego. Już wkrótce jednostka będzie gospodarzem wojewódzkich eliminacji konkursu „Policjant Służby Kryminalnej 2026”. Wspólnie z Samodzielnym Pododdziałem Kontrterrorystycznym Policji w Gdańsku ośrodek współorganizuje XIX Ogólnopolskie Warsztaty i Zawody Medycyny Taktycznej „Paramedyk 2026”. To jedno z najbardziej prestiżowych wydarzeń tego typu w kraju, promujące najwyższy poziom kompetencji w ratowaniu życia pod ogniem. Nie zapomina też o tradycji i duchu sportowym – z okazji stulecia sportu w polskiej Policji jednostka podjęła się m.in. organizacji ogólnopolskich wyścigów Smoczyc Łodzi.

GNIEZNO

**Między klasycznymi, zamkniętymi murami ośrodków szkolenia Policji pojawiło się miejsce, które łamie utarty schemat.** Na kampusie Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Gnieźnie, w salach wykładowych – zamiast studentów – zasiadają policjanci z całego kraju, podnoszący swoje kwalifikacje. Ośrodek Szkolenia Policji w Poznaniu z siedzibą w Gnieźnie łączy policyjną dyscyplinę z akademickim zapleczem, stając się nową generacją ośrodka szkoleniowego.

Do dyspozycji słuchaczy Ośrodka Szkolenia Policji w Poznaniu z siedzibą w Gnieźnie pozostaje 15 funkcjonalnych sal dydaktycznych, pełnowymiarowa hala sportowa z siłownią, aula mieszcząca 200 osób oraz sala audytorijna, wykorzystywane zarówno do zajęć, jak i odpraw, seminariów czy konferencji. Całość uzupełnia akademik dla słuchaczy na 200 miejsc, dzięki któremu ośrodek może prowadzić szkolenia w systemie stacjonarnym, zapewniając policjantom dobre warunki zakwaterowania oraz przestrzeń do nauki. Łącznie daje to 5512,71 m<sup>2</sup> nowoczesnej przestrzeni wykorzystywanej na potrzeby szkolenia zawodowego policjantów, zakwaterowania słuchaczy oraz zaplecza socjalnego.

## EDUKACJA PRAKTYCZNA

Ośrodek w Gnieźnie, utworzony 1 października 2025 r., dysponuje etatami dla 28 funkcjonariuszy i jednego pracownika cywilnego. Trzon kadry stanowią doświadczeni policjanci z jednostek liniowych – wykładowcy i instruktorzy, którzy opierają proces szkoleniowy na realnych zdarzeniach, a nie wyłącznie na przepisach. Takie podejście przekłada się na rozwój praktycznych kompetencji słuchaczy: od działań taktycznych i bezpiecznego posługiwania się bronią, po skuteczne udzielanie pierwszej pomocy.

Aby zapewnić wysoki poziom realizmu, wykorzystuje się nowoczesną infrastrukturę symulacyjną. Mieszkanie, sala szpitalna, sklep nocny czy odcinek ulicy z przystankiem komunikacji miejskiej pozwalają odtwarzać pełne spektrum interwencji. Ćwiczenia są rejestrowane, a następnie szczegółowo omawiane na sali wykładowej, co znacząco podnosi ich wartość dydaktyczną. Słuchacze kursu dla dyżurnych szkolą się w specjalnie zaprojektowanym stanowisku kierowania, podejmując decyzje w warunkach maksymalnie zbliżonych do rzeczywistości. Policjanci realizujący kurs RNZ trenują m.in. w zaciemnionych pomieszczeniach, gdzie każda interwencja wymaga szybkiej oceny sytuacji, adekwatnego użycia środków przymusu bezpośredniego i ścisłej współpracy w patrolu dwuosobowym.

Silnie akcentowany jest także wymiar miękkich kompetencji przełożonych. W ramach kursu z zarządzania zasobami ludzkimi policjanci ćwiczą prowadzenie rozmów



z podwładnymi, udzielanie informacji zwrotnej i motywowanie. Rozmowa jest nagrywana, odtwarzana i omawiana, co pomaga oswoić stres i udoskonalić styl komunikacji.

## DYNAMICZNY ROZWÓJ

W pierwszych trzech miesiącach działalności przeszkolono 515 policjantów, w kolejnym okresie – do 1 maja br. – już 1188 funkcjonariuszy, w tym 765 uczestników szkoleń zawodowych i 423 kursów specjalistycznych. Ponad połowę stanowią policjanci spoza garnizonu wielkopolskiego, co potwierdza ogólnopolski zasięg placówki.

Fundamentem pozostają szkolenia zawodowe podoficerskie i aspiranckie, ale ośrodek buduje swoją markę przede wszystkim na kursach specjalistycznych dla służby dyżurnej jednostek organizacyjnych Policji, kursie specjalistycznym dla dzielnicowych, dla kadry kierowniczej Policji średniego szczebla zarządzania ludźmi, w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej oraz w zakresie wyszkolenia strzeleckiego z wykorzystaniem karabinka automatycznego i kursach specjalistycznych dla policjantów recertyfikujących uprawnienia do wykonywania zadań związanych z udzielaniem pierwszej pomocy oraz z zakresu kwalifikowanej pierwszej pomocy.

We współpracy ze Szkołą Policji w Katowicach realizowany jest kurs dla opiekunów policjantów w służbie przygotowawczej, prowadzony z wykorzystaniem platformy Moodle. Dzięki temu funkcjonariusze mogą łączyć służbę z e-learningiem i systematycznym rozwojem zawodowym. Ośrodek planuje jednocześnie realizację kursu specjalistycznego z zakresu taktyki i technik interwencji oraz kursu specjalistycznego z zakresu współpracy z osobowymi źródłami informacji.

Ośrodek wyróżnia się także silnym zakorzenieniem w lokalnym środowisku. Funkcjonując w strukturach Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, buduje naturalne więzi ze społecznością Gniezna i całej Wielkopolski. Organizuje zajęcia z samoobrony dla kobiet, spotkania profilaktyczne dla seniorów, wydarzenia dla klas mundurowych. W ten sposób staje się nie tylko miejscem szkolenia policjantów, ale też ważnym punktem na mapie lokalnego systemu bezpieczeństwa.

oprac. IZABELA PAJDAŁA  
nadkom. DOROTA MUSIAŁ

Ośrodek Szkolenia Policji w Poznaniu z siedzibą w Gnieźnie

mł. insp. dr ELŻBIETA ŻELECHOWSKA

Ośrodek Szkolenia Policji w Gdańsku



## ADRES REDAKCJI:

02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150  
tel. 47 72-161-26, fax 47 72-168-67  
gazeta.policja.pl, gazeta@policja.gov.pl

**/ Redaktor naczelny:** podkom. Tomasz Dąbrowski  
tomasz.dabrowski3@policja.gov.pl (47 72-136-10)

## ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

asp. szt. Aldona Bandzul, Krzysztof Chrzanowski,  
mł. insp. Klaudiusz Kryczka,  
Izabela Pajdała-Kusińska,  
adresy e-mail pracowników redakcji:  
imię.nazwisko@policja.gov.pl (bez polskich znaków)

## / Konsultacja historyczna:

podinsp. Marcin Lasota, naczelnik Wydziału Edukacji Historycznej  
Gabinet Komendanta Głównego Policji KGP

## / Dział foto:

Jacek Herok,  
jacek.herok@policja.gov.pl (47 72-114-79)

## / Studio graficzne:

Edyta Banach-Rudzik, edyta.banach-rudzik@policja.gov.pl,  
Wioleta Kaczańska,

wioleta.kaczanska@policja.gov.pl (47 72-135-46)

**/ Korekta:** Małgorzata Reks-Stabach (47 72-150-91)

malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

**/ Cyfrowe Archiwum Fotografii Policyjnej**

**i kolportaż:** Konrad Bucholc (47 72-148-51),

Sławomir Katarzyński (47 72-136-13)

## / RADA REDAKCYJNA

prof. dr hab. Michał Bijak – prodekan Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska  
Uniwersytetu Łódzkiego, kierownik Centrum Zapobiegania Zagrożeniom Biologicznym  
Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego

prof. dr hab. Ewa Jolanta Gruza – pracownik naukowy w Katedrze Kryminalistyki  
Instytutu Prawa Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego

prof. dr hab. Andrzej Misiuk – kierownik Katedry Bezpieczeństwa Wewnętrznego  
Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego

prof. dr hab. Andrzej Rychard – dyrektor Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk

dr Irena Doroszkiewicz – adiunkt w Zakładzie Prewencji i Profilaktyki Instytutu Służby  
Prewencyjnej Wydziału Bezpieczeństwa i Nauk Prawnych Akademii Policji w Szczytnie

dr Maria (Maki) Habercfeld – profesor nauk policyjnych w Departamencie Prawa, Policji  
i Administracji Sprawiedliwości Karnej w John Jay College of Criminal Justice w Nowym Jorku

dr Kornelia Oblińska – adiunkt w Katedrze Bezpieczeństwa Wewnętrznego Wydziału  
Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego

dr Mirosław Oczkoś – wykładowca w Podyplomowym Studium Public Relations  
przy Kolegium Gospodarki Światowej w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie,

Wyższej Szkole Bankowej w Gdańsku i Uniwersytecie Łódzkim

dr Mariusz Sokolowski – Uniwersytet Warszawski

Piotr Caliński – prezes Zarządu Spółdzielni Bezpieczeństwo Obrotu Bankowego,  
wykładowca Instytutu Nauk Ekonomicznych PAN i Collegium Civitas

**DRUK I OPRAWA:** ArtDruk. Nakład: 10 000 egz.

Numer zamknięto: 20.04.2026 r.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie  
prawo nieodpłatnego i nieograniczonego w czasie opracowywania  
publikowanych tekstów (w tym nadsyłanych do Redakcji listów lub innych  
niezamówionych przez Redakcję materiałów), korzystania z nich  
lub ich rozpowszechniania w innych publikacjach, w tym na własnej stronie  
internetowej. Redakcja zastrzega sobie prawo doboru reklam.  
Za treść zamieszczonych reklam, ogłoszeń, listów i materiałów  
sponsorowanych Redakcja nie odpowiada.

Egzemplarze miesięcznika w policyjnej dystrybucji wewnętrznej są bezpłatne.



## KRZYSZTOF MOKRZYSEWSKI - POŻEGNANIE

W wieku 86 lat 17 marca 2026 r. odszedł nasz redakcyjny Kolega Krzysztof Mokrzyzewski, wieloletni fotoreporter czasopism policyjnych. Krzysztof pozostawił po sobie świetne zdjęcia, które i teraz pojawiają się na policyjnych łamach, gdy przywołane są wydarzenia z przeszłości.

Przygodę z resortową prasą zaczął w 1972 r., by po przekształceniach ustrojowych znaleźć się w pierwszym składzie „Gazety Policyjnej”. Dokumentował codzienną pracę najpierw milicjantów, a później policjantów i uczestniczył w wydarzeniach ważnych dla formacji, jak np. tworzenie się związków zawodowych Policji w styczniu 1990 r. w Kiekrzu koło Poznania. Jego dokumentacja fotograficzna była wykorzystywana nie tylko w czasopismach policyjnych, ale także na potrzeby całego resortu. Osoby współpracujące z Krzysztofem zapamiętały go jako wyjątkowo koleżeńskiego, chętnego do pomocy oraz profesjonalnego fotoreportera z nieodłącznym aparatem fotograficznym Hasselblad 500, jednym z najlepszych aparatów.

Przeszedł na emeryturę w 1999 r., ale bynajmniej nie pożegnał się z aparatem fotograficznym, bo jak w przypadku rasowych fotoreporterów, robienie zdjęć było jego pasją. Stale współpracował z redakcją i jeszcze długo spotykaliśmy się na różnych policyjnych uroczystościach. Krzysztof Mokrzyzewski spoczął 30 marca br. na Cmentarzu Bródnowskim w Warszawie w alei 110 I-2-30.

Redakcja

zdj. Paweł Ostaszewski

## ODZNACZENI ZA NARAŻENIE ŻYCIA

Medal imienia Podkomisarza Policji Andrzeja Struja to wyjątkowe odznaczenie przyznawane policjantom za podjęcie poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia z narażeniem własnego życia lub zdrowia oraz za podjęcie w czasie służby czynności ratowania życia ludzkiego ze szczególnym narażeniem własnego życia lub zdrowia. Dla policjanta, któremu medal zostanie nadany, przewidziano dodatkowe uhonorowanie przez podwyższenie emerytury o 1 procent podstawy wymiaru oraz możliwość otrzymania nagrody pieniężnej.



# ODZNACZENI

asp. MARIUSZ SEMENIUK



Był grudniowy wieczór 2023 r. Policjanci z KPP w Radzynie Podlaskim, asp. Mariusz Semeniuk i sierż. Arleta Kalwarczyk pełnili służbę patrolową. Otrzymali zgłoszenie pożaru na osiedlu domków jednorodzinnych w Suchowoli. Dotarli pod wskazany adres jako pierwsi. Ujrzeni dom w kłębach dymu i języki ognia widoczne w oknach. Policjanci przypuszczali, że wewnątrz może się ktoś znajdować. Obeszli posesję, aby wejść do domu od podwórza. W tym czasie temperatura pożaru zaczęła wysadzać szyby z okien. Funkcjonariusze weszli do środka i w gęstym dymie dostrzegli mężczyznę. Wyprowadzili go na zewnątrz, ale z jego relacji wynikało, że w środku jest jeszcze jedna osoba. Policjanci wrócili do budynku i odnaleźli na podłodze młodszego niepełnosprawnego mężczyznę. Wzięli go na ręce i wynieśli z płonącego mieszkania. Po chwili przyjechali ratownicy medyczni i przejęli poszkodowanego. Za uratowanie dwóch osób z pożaru asp. Mariusz Semeniuk otrzymał Medal im. Podkom. Policji Andrzeja Struja. Gdy zaczynał służbę w 2008 r. w jednej z pierwszych interwencji przyczynił się do uratowania małej dziewczynki. Prawie cały czas w pionie prewencji, na początku w KP w Międzyrzeczu Podlaskim, potem przeniósł się do Radzyna Podlaskiego, gdzie jest do dzisiaj. Właściwa postawa policjanta jest wzorem dla jego córki, która deklaruje chęć pójsia w ślady ojca.

sierż. ARLETA KALWARCZYK



Gdy policjanci reagują na zgłoszenie w którym zagrożone jest życie ludzkie, wzrasta adrenalina i umysł przechodzi w stan zadaniowy. Tak było z policjantami z KPP w Radzynie Podlaskim, sierż. Arletą Kalwarczyk i asp. Mariuszem Semeniukiem. W grudniu 2023 r. będąc na patrolu otrzymali zgłoszenie o pożarze domu w miejscowości Suchowola. Przyjechali na miejsce pierwsi. Z domu jednorodzinne wydobywały się kłęby dymu. Należało sprawdzić czy są osoby zagrożone pożarem. Gdy policjanci wchodzili na posesję szyby wybuchaly od temperatury, a języki ognia wydostawały się z okien. Od podwórza, przez niewielki ganek, funkcjonariusze dostali do zadymionego budynku. Po chwili odnaleźli wewnątrz osłabionego 54-latką i wyprowadzili go na zewnątrz. Od mężczyzny dowiedzieli się, że w domu jest jeszcze druga osoba. Wrócili do płonącego mieszkania, odnaleźli i wynieśli w bezpieczne miejsce nieprzytomnego, niepełnosprawnego 45-latką. Policjanci ocucili młodszego z mężczyzn i otoczyli opieką obu uratowanych do przyjazdu zespołu ratownictwa medycznego. Sami również potrzebowali podania tlenu i zostali zabrani na SOR na obserwację. Za tę akcję sierż. Arleta Kalwarczyk otrzymała Medal im. Podkom. Policji Andrzeja Struja. Policjantka jest absolwentką liceum mundurowego, wstąpiła do służby w lutym 2023 r. Od początku służy w ZPI WP KPP w Radzynie Podlaskim.

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

Policjant  
który mi  
pomógł



Szczegóły dotyczące ogólnopolskiego konkursu „Policjant, który mi pomógł” poznasz, skanując kod QR

